04

14-9-5

[Valla, Laurenzio].

Laurentii Vallae romani de Dialectica libri tres.

[Lutetiae Parisiorum.- Ludovicus Blaublomius Gandavus]

1530

4 hoj. + 79 fol.-- 21 cm.: 4.º

Rúst.

Pasó a Raros.

Desglosado, pasó a Raros.

Restaurado en 2002

Inc. 104

❡ Ad Reuerẽdũ ĩ christo dominũ Georgiũ Va
thũ canonicũ florentinũ: ac Uicariũ epĩ arretini
dignissimũ: Benedicti ricardini florentini
— epistola. —

Ueteres qui sapientius philosophati sũt: ⁊ ante alios aristoteles ut synesius testatur: prouerbiũ diffinientes: esse dixerũt sermonem qui haber ⁊ ἀξίωμα aliquod eius philosophiae a qua emanaret. nec aliud prouerbia meo iudicio esse uoluerũt: ꝙ relliquias ueteris alicuius philosophiae in maximis hominũ stragibus amissae: quae integrae adhuc seruarentur ⁊ icolumes ob breuitatem et elegantiam suam. Horũ sententiam ego saepius admiratus: ⁊ itelligens philosophiae partem prouerbia etiam esse: decreui ⁊ ip̃e philosophiae quae nunc passim ĩp̃ssione librorũ ad ueterem copiam restituitur. hoc quantuluncunq; sit addere: ut facilius ⁊ copiosius oẽs philosophentur. p̃sertĩq; Tu: litterarum litteratorumq; studiosissimus amantissimusq;: et nepotes tui. Leonardus abbatiae decapoleonis commendatarius: iuuenis quidem ĩ litteris cũ graecis tũ latinis adeo eruditus. ut uis q̃dã supra hominẽ ieũ diuinitus uideat̃ ĩfusa. ⁊ Nicolaus eius frater. de quo non iiuria ea omnia polliceri lib⁊: q̃ de iasone ĩ argonauticis fingit orpheus: cũ illũ caeteris heroibus p̃ferens ita ĩquit.

REAL ACADEMIA BIBLIOTECA DE LA HISTORIA

Τοῖσι δ' ἄρ' ἐν πάντεσσι μετέπρεπε δῖος ἰήσων·
Ἥρη γὰρ περὶ πάντας ἐτίετο· καί οἱ ἔδωκε
Κάλλος τε μέγεθός τε· καὶ ἠνορέην ὑπέροπλον·
idest.

Verũ iter cũctos ꝓstans excellit iason:
Huic et enim iuno diuinũ afflarat honorem:
Et dederat formam: et ꝓcero ĩ corpore robur.

Quae quidẽ oia tam etsi nõ mediocria ad uirtutẽ sũt adminicula: talia tamen sũt ut simul cũ corpore cõsenescãt. quibus autẽ uirtutibus ipse nõ pollet? quid igenio suo uel acutius uel fecũdius? quid memorẽ temperantiã: quid ĩuictũ animi robur? quid tolerantiã ꝛ cõstãtiã suã irebus omnibus? facilitate mãsuetudine affabilitate benificẽtia tãta ẽ: ut eos etiã qui illũ nũꝙ uiderũt: mirifico sui desiderio afficiat. ꝛ ut coetera ꝑ tereã: quẽ illi anteponã: habeo neminẽ. quorũ studia ibonas artes ꝛ amor ĩ me maximus: ꝛ patrociniũ quo semper usi estis ĩ res nostras: ipulerunt tentare aliquid: quod posset uobis ꝛ utilitati esse ꝛ delectationi. solos ꝙ mihi uos eligere: quibus ꝛ hos ꝛ oẽs alios labores meos dedicarẽ. Scio equidem nõ esse hoc dignum ꝛ eruditione: ꝛ meritis ĩ me uestris. set nouitas rei: imperitia artis: primũ enim hoc opus imprimimus: fecit ut imitaremur pictores bonos: qui pueros suos erudientes: nequaꝙ itegrũ aliquod animal illis effingendũ ꝓponunt: set partientes id ĩsingulas partes: aures: nares: oculos: pedes: ꝛ manus: feliciter ipartibus eos experiri cogunt: quod itoto ifeliciter conarentur.

sic nos ex tanta librorũ copia particulã hanc elegimus: ut i minoribus his experiremur q̃tũ possemus. q̃ si fuerit huius operis is euentus: quẽ & optamus & speramus: maiora audebimus i dies. decreuimus q̃ ex hoc lepidissimas Aristophanis fabulas imprimere. ut per nos etiam poetice aliquid icrementi accipiat. Tu uale. Benedictũ q̃ tuũ perinde ac soles ama. unũ hoc petentẽ: ut nostrũ hoc munus abs te nõ ut i rebus creditis fit mensura accipientis: set ut i muneribus mensura dantis iudicetur. uale iterũ dulce meũ decus. ex florentia nono cal. octobres anno ab icarnatione. M. cccc lxxxvii.

Ἐπανορθώσεις τοῦ παρόντος βιβλίου.

ἐν τῷ πρώτῳ τετραδίῳ

ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ περσεφώνης. περσεφόνης.

ἐν βαγρίκοο ἀγροίκου. ἐν τῷ αὐτῷ ἀγναμπτόπτατος ἀγναμπτότατος ἐν τῷ αὐτῷ ἀπόλλων ἀπόλλων. ἐν τῷ αὐτῷ μεθύεται μαιάεται.

ἐν τῷ τρίτῳ φύλλῳ ἐπὶ ἐπεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀνασκευάσασα ἀνασκαλεύσασα.

ἐν τῷ πέμπτῳ φύλλῳ ἐπικρύπτοντας ἐπικρύπτοντας ἐν τῷ αὐτῷ ĩ fine primae paginae desunt haec uerba. παρὰ δὲ τὸν τοῦ περσέως οὐ λαβόντους ἵππους ἐπέταξε τῆς γοργόνος τῶν κεφαλῶν κομίζειν.

ἐν τῷ ἑβδόμῳ πρόκτου πρωκτόν.

ἐν τῷ ὀγδόῳ χωρίων λιβήνης χωρίον λυβίνης.

Ἐν τῷ δευτέρῳ τετραδίῳ.

ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ πράσσαντος πράσσοντος.
ἐν τῷ αὐτῷ σφέσθε.
ἐν τῷ δευτέρῳ φύλ. ἀνικιῶσαι ἀνϊκιῶσαι ἐν τῷ αὐ. τυχαὶ τυχαί. ἐν τῷ τρίτῳ φύλ. ἡρακλέως ἡρακλέους ἐν τῷ αὐ. διὰ δέ ἐν τῷ δ αὐτοῖς αὐτῆς ἐν τῷ ε ὅτι ἰσῶ ὅτι ἰσῶ ἐν τῷ αὐ. ὁ δίσδυμος ὁ δίδυμος παραχὼν παρασχὼν. καὶ μὴ φιληδονοῦντες φιληδονοῦντος τρερομένων τρεφομένων. υδαιμονούντων εὐδαιμονούντων.
ἐν τῷ ζ γεοργοὶ γεωργοὶ ἐν τῷ η ἤλαφ κύλαφ συμβαλότες συμβαλόντες. ταύτις ταύτης.

Ἐν τῷ τρίτῳ τετραδίῳ.

ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ μυρτίλαν μυρτίλαν βουλίας βουλίας ἐν τῷ β ὅμια ὅμοια ἐν τῷ γ βαχάφ βαχάφ. παρεβηκότας παρηβηκότας. μάλλων μάλλον ἐν τῷ ε δευτέρα δεύτερα ἐν τῷ ζ ὑπεβαινόντων ὑπερβαινόντων.

Ἐν τῷ τετάρτῳ τετραδίῳ.

ἐν τῷ πρώτῳ φύλ. δίποτε δέποτε ἐν τῷ γ παρομίαν παροιμίαν. παραδεχνϊουσϊν παραδέχνυσϊν ἐν τῷ ε κολκύντω κολοκύντω ἐν τῷ ζ ὀνομάξε. ὀνομάζεσθαι. περυπεσθὲν περίπε.

Ἐν τῷ πέμπτῳ τετραδίῳ.

ἐν τῷ πρώτῳ φύλ. τάτε τάττεται ἐν τῷ δ συζαθὴ συζαχθῆναι. ἑτέρας πέτρας. ἡττητέν. ἡττηθέντες ἐν τῷ ε κριῶ κρεῶν ἐν τῷ ζ λευτὴ λευκή. ἐν τῷ η χρυσάμενον χρυσόμαλλον ἐν τῷ θ γεωρ

γεωργός. Ἐν τῷ ἕκτῳ τετραδίῳ.
ἐν τῷ γ. μίαν μία. βλαβεῶ βλαβερῶς. σμικρότην
σμικρό. μικροπρεπεῖ μικροπρεπεία ἐν τῷ δ.
χθρόσα. χθρωσάμενος. ἀτΐμασιν. ἀτιμασθῆναι.
ἐχίδνοις ἐχίδναις. εὐγέταις εὐεργέταις συγίνδυ
συγκιν ἐν τῷ ε. πίονσι πίνου. κολκὰς κολχὰς.
πολήσας πωλήσας ἐν τῷ ζ. ἱππηλάδης ἱππο-
κλάδ. ἓν οὖ. μόνον μόνου. ἀσΐλαρμακα ἀσλαρ.
τὸν δὲ τὸν δε. τὸ τὸν. συνεκάλεσαν συνεκάλε
σεν ἐν τῷ θ. ἱερία ἱερεῖα. σκόπτοντες σκώπτον
ἐπὶ νίκων νίκωνι.

Ἐν τῷ ἑβδόμῳ τετραδίῳ.

ἐν τῷ δ. ἀὸπ ἀπὸ. ἐν τῷ ε. στίκο στΐχος.

Ἐν τῷ ὀγδόῳ τετραδίῳ.

ἐν τῷ α. ἰαμβοποὶς ἰαμβοποιός ἐν τῷ γ. ὑγΐαι
νούντων ὑγιαινόν. ἐν τῷ τετάρτῳ φύλλῳ μέμνται
μέμνηται. τέλος.

ΖΗΝΟΒΙΟΥ ἘΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΤΑΡΡΑΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΔΥΜΟΥ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

βυδηνὸν ἐπιφόρημα. ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ αὐτῆς Εὔδοξος ἐν ὑπαβολιμαίῳ. φασὶ δὲ ὅτι τοῖς Ἀβυδηνοῖς ἔθος ἦν μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς σπονδὰς προσάγειν τοὺς παῖδας μετὰ τῶν τιτθῶν τοῖς εὐωχουμένοις. κεκραγότων δὲ τῶν παίδων καὶ θορύβου γινομένου διὰ τὰς τίτθας, ἀηδίαν εἶναι πολλὴν τοῖς δαιτυμόσιν. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους. ἔνθεν Ἀριστοφάνης τὸν συκοφάντην Ἀβυδηνοκόμην εἶπεν. Aristophanes

Ἀγαθώνιος αὔλησις. ἡ μαλακὴ καὶ μήτε πικρὰ μήτε χαλαρὰ ἀλλ' εὔκρατος καὶ ἡδίστη. εἴρηται δὲ ἀπὸ Ἀγάθωνος αὐλητοῦ, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ ἐκωμῳδεῖτο.

Ἀγαθὰ Κιλίκων. λείπει τὸ ἔχει, προδότης γὰρ γέγονεν οὗτος ὁ Κιλίκιος, Μιλήσιος τὸ γένος, ὃς προδοὺς Μίλητον εὐπόρησεν.

Ἄβρωνος βίος. ἐπὶ τῶν πολυτελῶν εἴρηται ἡ παροιμία. Ἄβρων γάρ τις ἐγένετο πλούσιος καὶ ἁβροδίαιτος. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἁβροῦ τὸ ὄνομα γεγονέναι.

αἰ

[illegible]

Cercopes

Ἀγορὰ κερκώπων· ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων
λέγεται· κέρκωπες γὰρ ἀπατεῶνες ἐγένοντο τινὲς
ἐξαπατῆσαι τὸν Δία βουλόμενοι·

Agamenon

Ἀγαμεμνόνεια φρέατα· ἐπὶ τῶν μεγάλων ἔργων·
ἱστοροῦσι γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα περὶ τὴν Αὐλίδα
καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος φρέατα ὀρύξαι·

Ἀγέλαστος πέτρα

Ἀγέλαστος πέτρα· ἐπὶ τῶν λύπης προξένων πραγ
μάτων εἴρηται· ἐστὶ δὲ ἡ πέτρα αὕτη ἐν τῇ Ἀττικῇ
ἐφ' ἧς ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει· ἐρα
σθεὶς γὰρ Περσεφόνης ὁ Πλούτων ἥρπασεν αὐτὴν
κρύφα· Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε
καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρ
χετο· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων ὅτι Πλούτων αὐ
τὴν ἥρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς, κατέλιπεν οὐρανὸν
καὶ εἰκασθεῖσα γυναικὶ ἧκεν εἰς Ἐλευσῖνα, ἔνθα ἐπὶ
πέτραν ἐκάθισε τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν ἀγέλαστον

χασμᾶσθαι

Ἀγρίου βέβρωκας· οἷον εἰ ζώου ἀγρίου· φασὶ δὲ
οἱ βεβρωκότες, χασμᾶσθαι·

Ἀγαθῶν θάλασσα· ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν εἴρηται·

Ἀγαθῶν σωρός· ἐπὶ πολλῆς εὐδαιμονίας εἴρηται·

Ἀγαθῶν μυρμηκιά· ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας·

Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον· ἐπὶ τῶν τὰ δεύτε
ρα τισὶ διδόντων·

Agamenon

Ἀγαμέμνονος θυσία· ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκλη
ρῶν· Ἀγαμέμνονος γὰρ θύοντος ἐν Τροίᾳ, ἔφυγεν ὁ
βοῦς καὶ μόλις ληφθεὶς, ἤχθη·

ἀριδάκρυες

Ἀγαθοὶ ἀριδάκρυες ἄνδρες· ἐπὶ τῶν σφόδρα

πρὸς ἔλεον ῥεπόντων.

Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος. ὅτι μηδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν παραινεῖ ἡ παροιμία.

Ἀγναμπτότατος βάτος ἄνθρωπος. ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.

Ἀνενδεὴς ὁ θεός. παροιμία παρ᾽ ὅσον οὐδενὸς ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀδμήτου μέλος. τὸ εἰς Ἄδμητον μέλος ᾀδόμενον πένθιμον. οὗτος δὲ ὁ Ἄδμητος βασιλεὺς ἦν τῶν Φερῶν ᾧτινι Ἀπόλλων ἐθήτευσε δι᾽ αἰτίαν τήνδε. Ἀσκληπιὸς ὁ Ἀπόλλωνος παῖς παρὰ Χείρωνος τὴν ἰατρικὴν παιδευθεὶς καὶ παρὰ Ἀθηνᾶς λαβὼν τὸ ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνης ῥυὲν αἷμα διὰ τούτου πολλοὺς ἐθεράπευε. τῷ μὲν γὰρ ἐκ τῶν ἀριστερῶν φλεβῶν ῥυέντι πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρῆτο. τῷ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς σωτηρίαν. ὅθεν καὶ τινὰς τεθνεῶτας ἀναστῆσαι μυθολογεῖται. διὰ γοῦν τὸ μὴ δόξαι τοῦτον παρ᾽ ἀνθρώποις εἶναι θεὸν ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν. Ἀπόλλων δὲ ὀργισθεὶς κτείνει Κύκλωπας τοὺς τὸν κεραυνὸν κατασκευάσαντας τῷ Διί. Ζεὺς δὲ ἔμελλε ῥίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον, ἀλλὰ δεηθείσης Λητοῦς ἐκέλευσεν αὐτῷ ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φερὰς εἰς Ἄδμητον τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε. καὶ τὰς θηλείας βοῦς πάσας διδυμοτόκους ἐποίησε. φιλοφρονηθεὶς δὲ τὰ μέγιστα παρ᾽ αὐτοῦ, ᾐτήσατο τὰς Μοίρας ἵν᾽ ὅταν ἡ τελευτὴ

Admetus

Pheræ

Apollo admeto servivit

~~Apollo servivit admeto~~

Historia

τῷ ἀδμήτῳ ἐπικλωσθῆ ἑτέρου τινὸς ἀντὶ τούτου θνήσκειν προαιρουμένου τὸν ἄδμητον ἀπὸ τοῦ θανάτου ἀπολυθῆναι. ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν

Alcestis θελόντων ἄλκηστις ὑπεραπέθανεν ἡ τούτου γυνή. ἐκ τότε οὖν σκολιὰ καὶ πενθήρη πρὸς τὸν ἄδμητον ᾖδον τὰ μέλη μέχρις ἂν ἡ κόρη ἀνέπεμψεν ἄλκηστιν. ὡς δὲ λέγουσιν ἔνιοι ἡρακλῆς πρὸς αὐτὸν ἀνεκόμισε μαχεσάμενος ᾅδῃ.

Myrrhine Δάφνην πρὸς μυρρίνην. ἔθος ἦν τὸν μὴ δυνάμενον ἐν τοῖς συμποσίοις ᾆσαι. δάφνης κλῶνα ἢ μυρρίνης λαβόντα πρὸς τοῦτον ᾄδειν.

cf. μαιεύεται Αἰετὸν κάνθαρος μεδύεται. παροιμία, τὰ γὰρ ᾠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζουσιν οἱ κάνθαροι κυλίοντες.

Canthari ἐπειδὴ οἱ ἀετοὶ τοὺς κανθάρους ἀναλέγουσιν.

Ἀληλεσμένον βίον καὶ μεμαλαγμένον βίον ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου καὶ προχείρου καὶ ἀκόπου.

Ἄλλος βίος ἄλλη δίαιτα. ἐπὶ τῶν ἐπαμείνονα βίον μεταβαλλόντων.

Ἅλας ἄγων καθεύδεις. ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθευδόντων καὶ ῥᾳθυμευομένων. ἐμπόρου γάρ τινος τὴν ναῦν ἁλῶν πληρώσαντος καὶ καθεύδοντος τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι συνέβη, καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἅλας.

Aliū aliās fieri & regionē imitari Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι. ὅτι προσήκει ἕκαστον ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τούτοις ἐν οἷς ἂν καὶ γένηται τόποις. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ

πολύποδος. Ἅλας καὶ κύαμον· ἐπὶ τῶν εἰδέναι μέν τι προσποιουμένων οὐκ εἰδότων δέ. ἐπεὶ οἱ μάντεις εἰώθασι τιθέναι τὸν ἅλα καὶ κύαμον πρὸ τῶν μαντευομένων. ὅθεν καὶ τοῖς τῶν ἀπορρήτων κοινωνοῦσι, κύαμον ἐτίθουν. Αἲξ οὐρανία· κρατῖνος φησὶ καθάπερ διὸς αἶγα ἀμάλθειαν, οὕτω καὶ τῶν δωροδοκούντων αἶγα οὐρανίαν, οἱ δὲ τοὺς εἰς τὸ ἀργυρίζεσθαί τισιν ἀφθόνως ἀφορμὰς παρέχοντας. οὕτως εἰώθασι λέγειν κωμῳδοῦντες ἐπεὶ καὶ τῆς ἀμαλθείας κέρας ἔχων πᾶν ὃ βούλεται ἔχει. Αἲξ τὴν μάχαιραν· παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς τι καθ' ἑαυτῶν ποιούντων ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης κορίνθιοι θυσίαν τελοῦντες ἥρᾳ ἐνιαύσιον τῇ ὑπὸ μηδείας ἱδρυνθείσῃ καὶ ἀκραίᾳ καλουμένῃ αἶγα τῇ θεῷ ἔθυον. τινὲς δὲ τῶν κομισάντων μισθωτῶν ἔκρυψαν τὴν μάχαιραν καὶ σκηπτομένων ἔνθα ἀπέθεντο ἡ αἲξ τοῖς ποσὶν ἀνασκαλεύσασα ἀνέφηνε καὶ τὴν μὲν σκῆψιν αὐτῶν διήλεγξεν ἑαυτῇ δὲ τῆς σφαγῆς αἰτία ἐγένετο ὅθεν ἡ παροιμία.

Ἄδακρυς πόλεμος· ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου παντὸς ῥᾷστα δὲ καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθούντων. Ἀδύνατα θηρᾷς· ἐπὶ τοῦ ἰσχυροτέροις μείζοσιν ἢ καθ' ἑαυτόν. Ἀδράστεια νέμεσις· ἀπὸ ἀδράστου τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονησάντων ὕστερον δὲ δυστυχησάντων ἐτεοκλῆς γὰρ καὶ πολυνείκης μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἰδίου πατρὸς οἰδίποδος τὴν βασιλείαν θηβῶν παραλαβόντες περὶ ταύτης συντίθενται πρὸς ἀλλήλους καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν καὶ οὕτως κατ' ἔτος τὴν

Faba
Cratinus
Amalthea capra
Vrania capra
Medea
Acrea iuno
ἴσ. ἀνασκαλεύσασα ἢ ἀνασκαλεύουσα
αἲξ οὐρία, ἐπὶ τῶν τ... εὐγενείας ἀναβαινόντ
Adrastus
Polynices
Eteocles
Oedipus

βασιλείαν ἀμείβεσθαι. ἄρξαντος οὖν Ἐτεοκλέους καὶ
μὴ βουλομένου τῷ ἀδελφῷ τὴν βασιλείαν παρα-
δοῦναι μετὰ τὴν τοῦ χρόνου παρέλασιν, Πολυνεί-
κης ἐφυγαδεύθη καὶ πρὸς Ἄργος ἀφικόμενος τοῖς τοῦ
Ἀδράστου βασιλείοις προσεπέλασε νύκτωρ καὶ
Tydeus προστυχὼν ἐκεῖσε τῷ Τυδεῖ φεύγοντι ἐκ Καλυδῶνος
δι' ὃν εἰργάσατο φόνον, συνῆψε μάχην· γενομένης
δὲ βοῆς. Ἄδραστος ἐπιφανεὶς τούτους διέλυσε.
καὶ λογίου τινὸς ἀναμνησθεὶς λέγοντος αὐτῷ κά-
πρῳ καὶ λέοντι τὰς θυγατέρας συζεῦξαι, ἀμφο-
τέρους εἵλετο νυμφίους. εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων
ὁ μὲν προτομὴν λέοντος ὁ δὲ κάπρου. ὑπέσχετο
οὖν καὶ ἀμφοτέρους εἰς τὰς ἰδίας ἀποκαταστῆσαι
πατρίδας. καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας στρατεύει ἔνθα
τῶν ἀρίστων Ἀργείων πεσόντων μόνος διέφυγεν Ἄ-
δραστος. τοὺς δὲ νεκροὺς αὐτῶν ἀτάφους τῶν Θηβαίων
ῥιπτάντων καὶ μὴ διδόντων ταφῆναι, οἱ τῶν ἀποθανόν-
Misericordiæ ara athenis των παῖδες πρὸς τὸν τοῦ ἐλέου καταφυγόντες βω-
μὸν τοὺς νεκροὺς ἐζήτουν. Ἀθηναίων δὲ στρατευσάντων
Euadne οἱ νεκροὶ δίδονται. ὅτε καὶ Εὐάδνη ἡ τοῦ Καπα-
Capane) νέως γυνὴ ἑαυτὴν τῇ πυρᾷ βαλοῦσα τῷ τοῦ ἀν-
δρὸς συγκατεκαύθη νεκρῷ. μετὰ δὲ χρόνους οἱ τῶν
Epigoni ἀπολομένων Ἀργείων παῖδες ἐπὶ Θήβας μίαν νίκην
ἰδίαν ἔσχον ἀλλ' ἐπὶ μισθῷ ὑπὲρ ἀλλοτρίων ἐμάχον-
το. Ἅρπασα τὰ Κιννάρου. ταύτης μὲν μέμνηται
Callimach Καλλίμαχος ἐν ἰάμβοις. Τίμαιος δὲ ἔφη ὅτι Κίν-
Callimachus in iambis ναρος ἐγένετο πορνοβοσκὸς Σελινούσιος πλουσιώ-
Time) τατος γοῦν ἐκ τῆς ἐργασίας γενόμενος ζῶν μὲν
Selinus
Cinnarus

επηγγελλετο την ουσιαν ιεραν τη αφροδιτη καταλειψαι τελευτων δε τα οντα προυθηκεν εις αρπαγην.

Αρχη σκυρια· παροιμια επι των ατελων και μηδεν λυσιτελες εχοντων· παροσον πετρωδης και λυπρα εστιν η σκυρος.

Αιθης πεπλος· επι των υπεκκαοντων και φθειροντων και διαβολας ποιουντων. ειρηται δε παροσον η δηιανειρα πεπλον επεμψεν ηρακλει υφ' ου καυθεις εφθαρη. ηρακλεους γαρ τους κενταυρους καταπολεμησαντος εις αυτων νεσσος ονομαζομενος διαφυγων ηκεν επι ποταμον ευηνον· εν ω καθιζομενος τους παραπλεοντας διεπορθμευεν· απερχομενος δε ηρακλης προς κηυκα εις τραχινα ηκε μεθ' εαυτου και δηιανειραν· αυτος μεν ουν ηρακλης τον ποταμον διηλθε, δηιανειρας δε μισθον αιτηθεις εκελευσε νεσσω διακομιζειν· ο δε διαπορθμευων επεχειρει βιαζεσθαι. της δε ανακραγουσης αισθομενος, ηρακλης ετοξευσε νεσσον εις την καρδιαν· ουτος δε μελλων τελευταν, προσκαλεσαμενος δηιανειραν ειπεν· ει θελοι φιλτρον προς ηρακλεα εχειν, το ρυεν εκ του τραυματος της ακιδος αιμα εκμαξασθαι· η δε ποιησασα τουτο εφυλαττε παρ' εαυτη· απελθων ουν ηρακλης εις τραχινα κακειθεν στρατευσαμενος επι την οιχαλιαν την πολιν αιρει· και ληισας ταυτην ηγεν ιολην αιχμαλωτον· μελλων δε τω διι χαριστηρια θυειν επεμψε προς δηιανειραν λαμπραν εσθητα ζητων· μαθουσα δε δηιανειρα τα περι την ιολην και

Deianira

Nessus

Euenus fl.

Ceyx

Thrachin v.

Herculis deianirae & nessi fabula

Trachin v.

Oechalia v.

Iole

δείσασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ νομίσασα
ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἷμα νέσσου τούτῳ
τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ἐνδυσάμενος οὖν ἡρακλῆς ἔ-
θυεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας
ἰὸς τοῦ χρωτὸς καθήπτετο, τὸν χιτῶνα ἀπέσπα
προσπεφυκότα τῷ σώματι, συναπεσπῶντο δὲ καὶ
αἱ σάρκες αὐτοῦ. τοιαύτῃ συμφορᾷ κατασχεθεὶς
ἡρακλῆς εἰς τραχῖνα πρὸς δηιάνειραν κομίζεται.
αὕτη μὲν οὖν αἰσθομένη τὸ γεγονὸς ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.
Hyllus ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος ὕλλῳ ὃς ἦν ἐκ δηιανείρας
αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος ἰόλην γῆμαι παρεγένετο εἰς
Oete M. οἴτην ὄρος ἔνθα πυρὰν ἀνῆψεν καὶ ἐπιβὰς ὑφά-
πτειν ἐκέλευσε. μηδενὸς δὲ τῶν συνήθων τοῦτο
Poeas πράττειν ἐθέλοντος. ποίας παριὼν κατὰ ζήτησιν
ποιμνίων τὴν πυρὰν ὑφῆψεν. καὶ τούτῳ τὰ τόξα
ἡρακλῆς ἐδωρήσατο. καιομένης δὲ πυρᾶς λέγε-
ται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν
ἀναπέμψαι. Αἵματα κλαίειν. κατὰ ὑπερβολὴν
Capientes capti sumus οὐ δάκρυσιν ἀλλ' αἵμασι κλαίειν. Αἱροῦντες ᾑρή-
μεθα. ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων κρατεῖν τινῶν ὑπ' ἐ-
κείνων ἁλόντων.

Gratiae nudae Αἱ χάριτες γυμναί. ἤτοι ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ
φανερῶς χαρίζεσθαι. ἢ ὅτι οἱ ἀχάριστοι τὸν ἑαυτῶν
κόσμον ἀφῄρηνται.

Ibycus Αἱ ἰβύκου γέρανοι. ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ἀφ' ὧν
ἥμαρτον κολασθέντων. ἴβυκος γὰρ ὑπὸ λῃστῶν ἀ-
ναιρούμενος. καὶ γεράνους ὑπερίπταμένους ἰδὼν.
ἐμαρτύρατο. χρόνου δὲ προϊόντος οἱ λῃσταὶ ἐν θεά-

ρω θεώμενοι γεράνους ἱσταμένας πρὸς ἀλλήλους
ἔλεγον αἱ Ἰβύκου γέρανοι· εἶτα ἐκ τούτου ἁλόντες
ἐκολάσθησαν. Αἰγιαλῷ λαλεῖς· ἐπὶ τῶν ἀνηκούσ-
των. ὁμοία δὲ καὶ τῇ ἀνέμῳ διαλέγῃ. Αἰθέρα νήνε-
μον ἐρέσσειν· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Ἀφ᾽ ἑστίας
ἀρχόμενοι· μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερὰ δρω-
μένων· ἔθος γὰρ ἦν τῇ ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι.
Ἄιδος κυνῆ· πρὸς τοὺς ἐπικρύπτοντας ἑαυτοὺς διά
τινων μηχανημάτων. τοιαύτῃ γὰρ ἡ τοῦ Ἄιδου κυ-
νῇ ὁ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργόνα ἐλαθροτόμη-
σεν. ἡ δὲ ἱστορία ἔχει οὕτως. Ἀκρισίῳ περὶ παίδων
γενέσεως ἀρρένων χρηστηριαζομένῳ ὁ θεὸς ἔφη γενέ-
σθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς ὃς αὐτὸν ἀποκτενεῖ.
δείσας δὲ ὁ Ἀκρίσιος ὑπὸ γῆν θάλαμον χάλκεον
κατασκευάσας Δανάην τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἐφρούρει.
ταύτης ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς καὶ εἰς χρυσὸν μεταμορφω-
θεὶς διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τοὺς αὐτῆς κόλπους ἐρρύη. αἰ-
σθόμενος δὲ ὁ Ἀκρίσιος ἐξ αὐτῆς γεγενημένον Περσέα
μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔρριψεν αὐ-
τὴν εἰς θάλασσαν. προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος
ἐν Σερίφῳ νήσῳ Δίκτυς ἄρας ἀνέτρεφε Περσέα. βα-
σιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης ἀδελφὸς Δίκ-
τυος Δανάης ἐρασθεὶς καὶ ἠνδρωμένου Περσέως μὴ
δυνάμενος τελέσαι τὸν ἔρωτα. συνεκάλει τοὺς φί-
λους μεθ᾽ ὧν καὶ Περσέα λέγων ἔρανον συνάγειν ἐπὶ
τοὺς Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γάμους. τοῦ δὲ
Περσέως φήσαντος καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνος
οὐκ ἀνταίρειν παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ᾔτησεν ἵππους·
παρὰ δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους
ἐπέταξε τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν κομίζειν

Deerant hec verba ut ostendit operis corrector in fronte operis.

ἄιδος κυνῆ

Perseus

Acrisius

Danae

Persei historia quam et apud interpretes Apollonii reperies late in fine quarti argonauticorum.

Dictys

Polydectes

ἔρανον

Hippodamia

Oenomaus

Phorc)
Phorci filiæ græ
Enyo
Memphede
Deno
Κίβισις πηρα κύπρεοι hesych
ἄϊδος κυνῆ
Gorgones
Euryale
stheno
Medusa.

ὁ δὲ ἑρμοῦ καὶ ἀθηνᾶς προκαθηγουμένων ἐπὶ τὰς
φόρκου παραγίνεται θυγατέρας· ἐνυὼ· μεμφίδην
καὶ δεινώ· ἦσαν δὲ αὗται γραῖαι ἐκ γενετῆς· ἕνα τε ὀφ
θαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἕνα ὀδόντα εἶχον· καὶ ταῦτα
παρὰ μέρος ἀλλήλαις ἤμειβον· ὧν κυριεύσας ὁ περ
σεὺς ὡς ἀπῄτουν ἔφη δώσειν ἂν ὑφηγήσωνται τὴν
ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς νύμφας φέρουσαν· αὗται δὲ αἱ
νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέδιλα· καὶ τὴν κίβισιν ἥν
φασὶν εἶναι πήραν· εἶχον δὲ καὶ τὴν ἄϊδος κυνῆν· ἣν
ὁ ἔχων οὓς μὲν ἤθελεν ἔβλεπεν ὑπ᾽ ἄλλων δὲ οὐχ ἑωρᾶ
το· ἀπελθὼν οὖν ὁ περσεὺς καὶ ἀναλαβόμενος ταῦ
τα πτηνὸς διὰ τῶν πεδίλων πρὸς τὰς γοργόνας
ἐφέρετο· ἦσαν δὲ αἱ γοργόνες ἀδελφαὶ γ᾽ δὲ εὐρυάλη·
σθενὼ· μέδουσα· κεφαλὰς μὲν ἔχουσαι περιεσπει
ραμένας φολίσι δρακόντων ὀδόντας δὲ μεγάλους
ὡς συῶν· καὶ χεῖρας καὶ πτέρυγας δι᾽ ὧν ἐφέροντο·
τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν· μόνη δὲ τῶν τριῶν·
θνητὴ ἦν ἡ μέδουσα· πρὸς ταύτην ὁ περσεὺς ἀπε
στραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν δι᾽ ἧς
τὴν εἰκόνα τῆς γοργόνος ἔβλεπε τὴν χεῖρα ἐπάγειν ἀ
θηνᾶς αὐτὴν κατευθυνούσης καὶ καρατομηθείσης τῆς
μεδούσης, αἱ ταύτης ἀδελφαὶ ἀναστᾶσαι τὸν
περσέα ἐδίωκον· συνιδεῖν δὲ αὐτὸν μὴ δυνάμεναι
διὰ τὴν κυνῆν ὑπέστρεψαν· περσεὺς δὲ παραγενό
μενος εἰς σέριφον καὶ καταλαβὼν πολυδέκτην
συγκαλέσαντα τοὺς φίλους αὐτοῦ πρὸς βασίλεια ἀ
πεστραμμένος τὴν κεφαλὴν τῆς γοργόνος ἔδειξε·
τῶν δὲ ἰδόντων ἕκαστος ἀπελιθώθη· καὶ καταστή

σας τῆς σερίφου βασιλεία δίκτυι τὴν κεφαλὴν τῆς γοργόνος ἀθηνᾷ δίδωσι· τὴν δὲ κυνῆν ἑρμῆ· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν· ὁ δὲ πάλιν ἀπέδωκε ταῖς νύμφαις· ἀναλαβόμενος οὖν περσεὺς τὴν μητέρα πρὸς ἄργος ἔσπευδεν· ἵνα τὸν ἀκρίσιον θεάσηται· ὁ δὲ τοῦτο μαθὼν καὶ δεδοικὼς τὸν χρησμὸν ἀπολιπὼν ἄργος εἰς λάρισσαν παραγίνεται· τοῦ δὲ τῶν λαρισσαίων βασιλέως γυμνικὸν ἀγῶνα διατιθέντος ἐπὶ κατοιχομένῳ τῷ πατρὶ παρεγένετο καὶ ὁ περσεὺς ἀγωνίσασθαι θέλων· ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον δίσκον ἐπὶ τὸν ἀκρισίου πόδα βαλὼν ἀπέκτεινεν αὐτόν· καὶ οὕτω πέρας εἰλήφειν ὁ χρησμός·

Αἴξ οὔπω τέτοκεν ἔριφος ἐπὶ δώματος παίζει· ἐπὶ τῶν οὔπω τεχθέντων καὶ ὁμοίων λεγομένων·

Αἰάντειος γέλως· ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων ὁ αἴας γὰρ παραφροσύνῃ νοσήσας καὶ μανεὶς διὰ τὸ προτιμηθῆναι τὸν ὀδυσσέα εἰς τὴν τῶν ἀχιλλέως ὅπλων κατοχὴν κατὰ τῶν ἑλλήνων ξιφήρης ὥρμησε· καὶ κατὰ τῶν βοσκημάτων προνοίᾳ θεῶν τραπεὶς ὡς ἀχαιοὺς ταῦτα φονεύων δύο δὲ μεγίστους κριοὺς κατασχὼν ὡς ἀγαμέμνονα καὶ μενέλαον δεσμώσας ἐμάστιζε· καὶ κατεγέλα τούτων μαινόμενος· ὕστερον δὲ σωφρονήσας ἑαυτὸν κτείνει·

Ἄχρι κόρου· παροιμία ἦν ὅτι ἄχρι κόρου ἐκ θυσ ἀναίσθητός ἐστι καὶ οὗτος ἄχρι κόρου ἐφενάκισεν· κ

Perseus meduse caput minerue, galeam mercurio tribuit hoc est ἀΐδος κυνῆ at interpretes apollonii ~~utrumque~~ & galea & talaria & pera restituta nymphis a mercurio scribunt

Acrisius a perseo occisus

αἰάντειος γέλω

Aiax

Vlyxes

Achilles

Agamemno

Menelaus

Ἄδε τὰ Τέλλιος· ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν τίθεται ἡ παροιμία· Τέλλης γὰρ αὐλητὴς ἐγένετο καὶ μελῶν ποιητὴς παίγνιά τε κατέλιπεν εὐρυθμότατα καὶ χάριν ἔχοντα πλάσιν καὶ σκώμματα κομψότατα.

Αἰθίοπα σμήχειν· ἐπὶ τῶν ματαίως ἀνηνύτου ἔργου ἐπιτελούντων. Αἰσώπου φόνος αἷμα· ἐπὶ τῶν δυσαπονίπτοις ὀνείδεσι καὶ κακοῖς συνεχομένων ἐπειδὴ τοῖς ἀδίκως τὸν αἴσωπον ἀνελοῦσιν ὀργισθὲν τὸ δαιμόνιον· καὶ διὰ τοῦτο τὴν πυθίαν φασὶν ἀνειρηκέναι αὐτοῖς ἱλάσκεσθαι τὸ ἐπὶ αἰσώπῳ μύσος· οὕτω γὰρ θεοφιλὴς ἐγένετο ὁ αἴσωπος· ὡς μυθεύεται αὐτὸν ἀναβιῶναι ὡς τυνδάρεον· καὶ ἡρακλῆν καὶ γλαῦκον.

Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων· οἱ γὰρ αἰγιεῖς οἱ ἐν ἀχαΐα νικήσαντες αἰτωλοὺς, τὴν πυθίαν ἐξηρώτων τίνες εἰσὶ κρείττονες τῶν ἑλλήνων· ἡ δὲ εἶπεν ὑμεῖς ὦ αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.

Ἀκαρπότερος ἀδώνιδος κήπων· ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τελεῖν δυναμένων εἴρηται ἡ παροιμία· μέμνηται αὐτῆς πλάτων ἐν φαίδρῳ· γίνονται δὲ οὗτοι οἱ κῆποι τοῦ ἀδώνιδος ἐς ἀγγεῖα κεραμεᾶ σπειρόμενοι· ἄχρι χλόας μόνον· ἐκφέρονται δὲ ἅμα τελευτῶντι τῷ θεῷ καὶ ῥίπτονται εἰς κρήνας.

Ἄκαιρος εὔνοια οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει· ταύτην φασὶν ἱππόλυτον εἰπεῖν πρὸς φαίδραν φάσκουσαν φιλεῖν τε καὶ στέργειν αὐτὸν μάλιστα ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους.

Ἀκάνθινος τέττιξ· ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων λέγεται παρόσον

Telle
Reuixerunt Aesop) Tyndar) Hercules Glauc)
Aesop
Aegienses neque tertij neque quarti · hoc autem plerique omnes no de aegiensib) sed de megarensibus scribunt quod est notandu
Plato
Adonidis horti
Hippolyt
Phaedra

δι᾽ ἀκάνθινοι τέττιγες οὐκ ᾄδουσιν.

Ἀκεσίας ἰάσατο. ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων. ὅλην δὲ Ἀριστοφάνης ἐν τετραμέτροις ἐκφέρει. λέγων Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο. Ἀκεσίας γάρ τις ἐγένετο ἰατρὸς ἀφυής, ὃς τὸν πόδα τινὸς ἀλγοῦντος κακῶς ἐθεράπευσεν.

Aristophanes
Acesias

Ἀκκώ. ἐπὶ τῶν μωραινόντων. ἡ γὰρ Ἀκκὼ γυνὴ γέγονεν ἐπὶ μωρίᾳ διαβεβοημένη. ἥν φασιν ἐσοπτριζομένην τῇ εἰκόνι ὡς ἑτέρᾳ διαλέγεσθαι. ἔνθεν καὶ τὸ ἀκκίζεσθαι περὶ ταύτην λελέχθαι.

Acco

Ἀκούει τοῦ τὰ τέσσαρα ὦτα ἔχοντος. ἐπὶ τῶν εὐπειθούντων. χρησμὸς γὰρ ἐδόθη ἐν Τίμῳ τῷ Κρητὶ καὶ Ἀντιφήμῳ τῷ Ῥοδίῳ φυλάξασθαι τὸν τετράωτον. ἦν δὲ οὗτος λῃστὴς Φοῖνιξ. οἱ δὲ τοῦ χρησμοῦ ἀμελήσαντες ἀπώλοντο. ἢ ἐπὶ τοῦ πολλὰ ἰδόντος καὶ πολλὰ ἀκούσαντος ὡς Ἀριστοφάνης φησίν. ἄλλοι δὲ τὴν παροιμίαν παραγγέλλειν τῶν ἀληθευόντων ἀκούειν. οὐδεὶς γὰρ ἀψευδέστερος τοῦ Ἀπόλλωνος. ὃν τετράχειρα καὶ τετράωτον ἱδρύσαντο Λακεδαιμόνιοι. ὥς φησι Σωσίβιος ὅτι τοιοῦτος ὤφθη τοῖς περὶ Ἀμύκλαν μαχομένοις.

Timmus
Antiphemus
Aristophanes
Apollo quattuor manuum & quattuor aurium apud lacedemonios
Sosibius
Amyclas

Ἀκίνητα κινεῖν. καθ᾽ ὑπερβολὴν ὅτι μηδὲ κινεῖν μήτε βωμοὺς μήτε τάφους ἢ ἡρῷα.

Ἀκέσεως καὶ Ἑλικῶνος ἔργα. ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων. οὗτοι γὰρ πρῶτοι τὸν τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς πέπλον ἐδημιούργησαν. ὁ μὲν Ἀκεσεὺς γένος ὢν Παταρεύς, ὁ δὲ Ἑλικὼν Καρύστιος.

Aceses
Helico
Polias minerua
Peplus minerue
Patara
Carystus

Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἕξεις· ἐπὶ τῶν δυσφράστων καὶ δυσνοήτων· οἱ γὰρ τὴν αἴγιναν νικήσαντες πολέμῳ ἐκπεσόντες τῆς πατρίδος ἐχρήσαντο τῷ θεῷ. ὁ δὲ τὸ εἰρημένον αὐτοῖς ἀνεῖλεν· οἱ δὲ συμβαλόντες τὸν χρησμὸν ἀκρωτήριόν τι κατασχόντες κατὰ μέσον ᾤκησαν· ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς αἰτίας ὅταν τι δυσνόητον θέλωμεν αἰνίττεσθαι χρώμεθα τῷ προειρημένῳ. Ἀκόνῃ σιτίζειν· ἐπὶ τῶν τροφῇ μὲν πολλῇ χρωμένων μηδὲν δὲ ἐς τὸ σῶμα ἐπιδόντων. Ἀκέφαλος μῦθος· ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων· πλάτων· ἐὰν μῦθον ἀκέφαλον εἰπὼν καταλίποιμι. Ἀκαρπότερος ἀγρίππου· ἐπὶ τῶν πάνυ πενομένων εἴρηται· λάκωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν, ἄγριππον καλοῦσιν. Ἄκρῳ ἅψασθαι τῷ δακτύλῳ· ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠσκημένων· οὐδὲ κατὰ τὴν παροιμίαν· ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ ἁψαμένων. Ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν· ἐπὶ τοῖς κοινωνήσασι τούτων φίλοις χρῆσθαι δεῖ. Ἅλμη οὐκ ἔνεστ' αὐτῷ· ἐπὶ τοῦ ἀλυκοῦ καὶ ἀηδοῦς κατ' εὐφροσύνην εἴρηται. Ἀλλ' ὥσπερ ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι σε βούλομαι· ἐπὶ τούτων εἴρηται οἱ τοῖς αὐτῶν ἔργοις καὶ τέχναις χρώμενοι, τοὺς φίλους εὐεργετοῦσι παρόσον οἱ ἥρωες τὸ παλαιὸν ἔνοπλοι ὄντες ἐξενίζοντο. Ἄλλοι κάμον ἄλλοι ὤναντο· ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα κληρονομησάντων τὰ ἀλλότρια. Ἀλλ' οὐ δεῖν δεῖ παρὰ τὸν βωμὸν σε βουλεύειν· ὅτι μὴ χρὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις βουλεύεσθαι ἀλλὰ πρὸ τῶν πραγμάτων παρόσον καὶ οἱ τὰ ἱερεῖα προσάγοντες πρὸ τοῦ καλλιερῆσαι βουλεύονται.

Aegina · ms

Acephalos mythos

Plato

Aggrippos

ἅλες καὶ τράπεζα

Ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ πάγαις ἁλώσεται. λέγεται παρόσον ἅπαξ διαφυγοῦσα πάγας, δεύτερον οὐκ ἐμπεσεῖται. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρὸν συκοφάντην ἐκφυγόντων.

Ἀλεκτρυόνων μέμφεσθαι κοιλίαν. ἐπὶ τῶν περὶ τὸν βίον πολυτελῶν καὶ ἁβροδιαίτων.

Ἄλλο γλαὺξ ἄλλο κορώνη φθέγγεται. ἐπὶ τῶν τοῖς κρά ττοσιν ἐριζόντων ἤτοι ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις οὐ συμφωνούντων.

Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα. ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν ἐγχειρούντων τοὺς ὁμοίους.

Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται. ἐπὶ τῶν οὐ ῥᾳδίως δώροις ἁλισκομένων.

Ἄλλως ᾄδεις. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Ἄλλοισι μὲν γλῶττα ἄλλοισι δὲ γόμφοι. παρόσον οἱ μὲν λάλοι οἱ δὲ φάγοι.

Ἄλλα μὲν Λεύκων λέγει. ἄλλα δὲ Λεύκωνος ὄνος φέρει. λέγεται μὲν ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνως τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους παρεχομένων. Λεύκων γάρ τις γεωργὸς μέλιτος ἀσκοὺς εἰς φορμὸν ἐμβαλὼν ἐκόμιζεν ἀθήναζε κριθὰς οὖν τοῖς φορμοῖς ἐμβαλὼν ὡς ὑπὲρ κριθῶν ὀλίγον εἰς πραχθηζόμενος τέλος ἐκόμιζε τοῦ δ' ὄνου πεσόντος οἱ τελῶναι βοηθῆσαι βουλόμενοι ἔμαθον ὅτι μέλι ἐστὶ καὶ ἀπηνέγκαντο αὐτὸ ὡς ἀτελώνητον.

Ἄλλων μὲν ἐξηντλοῦμεν ἡ δὲ ἐπεσφρεῖ. ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ οὐδὲν πλέον ἀνυόντων. ἐπειδὰν γάρ τις νεὼς ῥεούσης ἐξαντλῶσι τὸ ἐν τῇ ἀντλίᾳ ὕδωρ καὶ πλέον εἰσρέῃ μάτην πονεῖν οἱ ναῦται δοκοῦσιν.

Vno piesa el
uayo &c.
Talio

Leucó

φορμός

Ἀμφόρων οἰνῶν τυχεῖν· ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ μεταβαινόντων.

Ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον· ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ἀνυομένων. Ἀμελοῦς γωνία· ἐπὶ τῶν ἀργῶς καὶ ῥαθύμως καθημένων· ἔστι δὲ καὶ χωρίον Λιβύης ἀμελοῦς γωνία καλούμενον.

Libethrij

Ἀμουσότερος Λειβηθρίων· ἐπὶ τῶν ἀμούσων καὶ ἀπαιδεύτων· Λειβήθριοι γὰρ ἔθνος περσικόν ἐστιν οὔτε μέλους ἁπλῶς οὔτε ποιήματος ἔννοιαν λαμβάνον· λέγονται δὲ ἀμουσότατοι εἶναι· ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς ὁ τοῦ Ὀρφέως ἐγένετο θάνατος.

Orpheus

Ἄμμον μετρεῖν· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνεφίκτων.

Ἅμ' ἤλεκται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις· ἐπὶ τῶν εὐεργετουμένων καὶ παραχρῆμα τῆς χάριτος ἐπιλανθανομένων.

Lacedemonior[um] chorus

Ἄμμες πόθ' ἦμες· λακωνικὴ ἡ παροιμία· οἱ γὰρ πρεσβύτεροι ἐν Λακεδαίμονι χορεύοντες· τοῦτο ἐπέλεγον ἄμμες πόθ' ἦμες· ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς ποτὲ ἦμεν.

Ἅμας ἀπῄτουν οἱ δὲ ἀπηρνοῦντο σκάφας· ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν αἰτουμένων· ἄλλα δ' ἐκεῖν' ἀρνουμένων.

Ἂν μὴ παρῇ κρέας τάριχον στερκτέον· παρεγγυᾷ ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

Ἀνὴρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον· ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.

Ἀνδρὶ λυδῷ πρᾶγμα οὐκ ἦν· ἀλλ᾽ αὐτὸς ἐξελθὼν ἐπρίατο. ἐπὶ τῶν κα[illegible] ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων παρόσον κροῖσος πολέμιον ἑαυτοῦ ἐπεσπάσατο κῦρον. Croesus Cyrus

Ἀντὶ πέρκης σκορπίον. ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων ἀντὶ βελτιόνων.

Ἀνεῳγμέναι μουσῶν θύραι. ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου λαμβανόντων τὰ κάλλιστα τῶν ἐν παιδείᾳ.

Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδεμίαν εὑρισκόντων βοήθειαν φυγόντων τῶν φίλων.

Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον. ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ὑπὸ ἀνθρώπου σωζομένων καὶ διὰ τιμὰς δαιμονούντων.

Ἂν οἶνον αἰτῇ κόνδυλον αὐτῷ δίδου. ἐπὶ τῶν δέον μὲν λαμβανόντων ἀγαθὰ δὲ αἰτούντων. ἡ δὲ ἱστορία ἀπὸ τοῦ κύκλωπος παρόσον αἰτήσας οἶνον τὸν ὀδυσσέα τῶν ὀφθαλμῶν ἐστερήθη. ὀδυσσέα γὰρ ἐν τῷ σπηλαίῳ κατασχὼν ὁ κύκλωψ. καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ ἀρξάμενος κατεσθίειν οἶνον παρ᾽ αὐτοῦ λαβὼν ἔπιε. καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν χάριν δίδωσιν ὕστατον αὐτὸν καταφαγεῖν. μεθυσθεὶς δὲ μετὰ τὸ πιεῖν καὶ ὑπνώττων παρ᾽ ἐκείνου ἐξετυφλώθη. Cyclops Vlyxes

Ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκηται τὴν ἀλωπεκῆν πρόσαψον.

Ἂν μὴ φανερῶς δύνῃ βλάψαι. πανουργίᾳ χρῆσαι.

Ἂν μὴ κατὰ ῥώμην τὸ προκείμενον ἐξανύοιτο μηχανῇ καὶ τέχνῃ πραγματευθῶ τὸ λειπόμενον. ἀτελεῖται

ἡ παροιμία ἐφ' ὧν σοφίᾳ μᾶλλον ἢ τῇ δυνάμει προσήκει χρῆσθαι· ὡς ὁ ποι[illegible] φησί· ἠὲ δίκῃ ἠὲ βίηφι ἢ ἀμφαδὸν ἠὲ κρυφηδόν. *Homer*

Ἀντιπελαργεῖν· ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀνταποδιδόντων· λέγονται γὰρ οἱ πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τρέφειν καὶ μὴ δυναμένων ἵπτασθαι, φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων.

Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ τέγος· ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικομένων.

Ἀνδρὸς γέροντος ἀσαφὲς τὸ κρανίον· ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησίμων ὄντων· παρόσον ἅπαν τὸ σῶμα τῶν γερόντων ἀσθενές.

Ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' εἰς πυγὴν ὁρᾶν· ἐπὶ τῶν πρὸς ἔνια μὴ χρησίμων.

Ἀντλεῖν ἀμφοτέραις· λείπει τὸ χερσίν· ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούντων· ὅμοια τῇ πάντα κάλων σείει.

Ἀνέμους γεωργεῖς· πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ μηδενὸς μεταλαγχάνοντας· ἐπειδὴ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φύει καὶ αὔξει, οὐδενὸς δὲ τυγχάνει, ἢ μόνον ἄχνην ἀποφέρεται.

Ἀντὶ κακοῦ κυνὸς σῦν ἀπαιτεῖς· ἐπὶ τῶν καλὰ ἀντὶ τῶν κακῶν ἀπαιτούντων.

Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς πέφυκεν· ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων· μέμνηται αὐτῆς Λουκιανὸς τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκείνου· ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφυκε· καὶ πάλιν ἄνθρακας μοι τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας. *Lucian*

Ἄξιος τοῦ παντός· ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων·

Ἄξιος δὲ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος· ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνων καὶ ἐνδόξων· παρόσον οἱ ἐν Ἄργει ἀνύβριστοι παῖδες καὶ καθαροὶ κατὰ τὸ νόμιμον καὶ παλαιὸν γέρας τὰς ἀσπίδας φοροῦντες πομπεύουσιν· — Argi scutu

Ἄξιοι τριχός· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων· παρόσον ἡ θρὶξ οὐδενὸς ἀξία·

Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὤρουσεν· ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μείζω μεταπηδώντων·

Ἄπληστος πίθος· ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθιόντων καὶ γαστριμαργούντων· μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ μύθου τοῦ περὶ τὰς Δαναΐδας καὶ τοῦ πίθου εἰς ὃν ἀνιμῶσαι ὕδωρ βάλλουσι· λέγεται γὰρ οὗτος ὁ πίθος ἐν ᾅδου εἶναι οὐδέποτε πληρούμενος· πάσχουσι δὲ περὶ αὐτὸν αἱ τῶν ἀμυήτων ψυχαὶ καὶ κόραι ἃς Δαναΐδας λέγουσιν· αἳ πληροῦσαι ἐν κατεαγόσιν ἀγγείοις ὕδωρ πρὸς αὐτὸν φέρουσι τετρημένον· δύναται δὲ ἡ παροιμία καὶ ἐπ' αὐτοῦ λέγεσθαι τοῦ ᾅδου ὅτι πολλῶν πάντοτε θνησκόντων οὐδέποτε πληροῦται· ἡ δὲ αἰτία δι' ἣν αἱ Δαναΐδες κατεκρίθησαν τὴν τιμωρίαν ταύτην οὕτως ἔχει· Αἴγυπτος καὶ Δαναὸς ἀδελφοὶ ὄντες τῆς τῶν Μελαμπόδων ἐκράτουν γῆς ἥτις νῦν Αἴγυπτος καλεῖται· σχόντος δὲ Δαναοῦ θυγατέρας πεντήκοντα

Danaidu fabula

Aegyptus

Danaus

Melampodu terra aegypti

καὶ αἰγύπτου υἱοὺς πεντήκοντα. Δαναὸς τοὺς
παῖδας τοῦ αἰγύπτου δεδοικὼς στασιάσαντας
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἀναλαβόμενος τὰς θυγατέρας εἰς
ἄργος ἀφίκετο κἀκεῖ κατῴκισεν. ὕστερον δὲ οἱ
τοῦ αἰγύπτου παῖδες πρὸς Δαναὸν ἐλθόντες
τῆς τε ἔχθρας παύσασθαι παρεκάλουν καὶ τὰς
θυγατέρας πρὸς γάμον λαβεῖν ἠξίουν. ὁ δὲ μνη-
σικακῶν αὐτοῦ περὶ τῆς φυγῆς ὁμολογεῖ τοὺς γά-
μους καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. ὡς δὲ ἐκληρώσατο
τοὺς γάμους ἑστιάσας ἐγχειρίδια δίδωσι ταῖς
θυγατράσιν. αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀ-
Hypmest πέκτειναν πλὴν ὑπερμνήστρας. αὕτη γὰρ λυγγέα
Lyncei διέσωσε παρθένον αὐτὴν φυλάξαντα. λέγεται
οὖν διὰ τοῦτο τὰς Δαναΐδας ἄνευ ὑπερμνή-
στρας ἐν ᾅδου κατακριθῆναι εἰς τετρημένον πίθον
ὕδωρ ἀντλεῖν.

Ἀπὸ βαλβίδος οἷον ἀρχῆς χρὴ ἀγαθὸν εἶναι, ἢ τε-
χνίτην ἢ κοινῶς ἐπὶ πάντων.

Ates Ἀπήνης ἐκ κεράμου βολὴ πρὸς ὑπέρτατον ἄτην.
ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν.

Ἅπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὔκολα. ἐπὶ τῶν διὰ
φρονήσεως καὶ τῶν δυσκόλων περιγινομένων.

Ἀττικὸς εἰς λιμένα. ἡ παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς
λιμέσι τὴν ἀνδρείαν ἐπιδεικνυμένων. οἱ γὰρ ἀττι-
κοὶ ναῦται ὁπότε καταπλέοιεν οἴκαδε, προ-
θυμότερον ἤλαυνον τοῖς οἰκείοις ἐπιδεικνύμενοι.

Agamemnó Αὐτόχειρες οἵης ἀγαμέμνονα δῆσαν ἀχαιοί. αὕτη

κατὰ τῶν ἀχαρίστων λέγεται. φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ μέσωνος τοῦ μεγαρέως πεποιῆσθαι. Ἀλώνητον ἄνδρα ποδὸς ἴσον τῷ βάρβαρον καὶ ἀτελές ἐστιν· μεσόγεον γὰρ ἀναβάντες οἱ ἔμποροι ἐκόμιζον ἅλας ἀνθ' ὧν τοὺς οἰκέτας ἐλάμβανον. ὅθεν καὶ ὁ κωμικός φησι θρᾷξ εὐγενὴς ἦν πρὸς ἅλας ἠγορασμένος.

Αἱ χάρητος ὑποσχέσεις. ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων πολλά. χάρης γὰρ ἐγένετο στρατηγὸς ἀθηναῖος προθύμως ἐπαγγελλόμενος.

Ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει. αὕτη παραπλήσιόν τι λέγει τῷ ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. ἁλιεὺς γάρ ὥς φησι τοὺς ἁλισκομένους ἐν τῷ λίνῳ ἰχθῦς μετεχειρίζετο καὶ πληγεὶς ὑπὸ σκορπίου. ἔφη πληγεὶς νοῦν οἴσω καὶ ταῖς χερσὶν οὐκέτι τῶν νεοθηρεύτων ἰχθύων ἥπτετο μέμνηται αὐτῆς σοφοκλῆς.

Ἄειδε τὰ τέλλωνος οὗτος ὁ τέλλην ἐγένετο αὐλητὴς καὶ μελῶν ἀνυποτάκτων ποιητὴς μέμνηται αὐτοῦ δίαρχος ὁ μεσσήνιος. Ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ. ἐν κύκλωπι δράματι πολύφημος οὕτως πρὸς ὀδυσσέα λέγει ὅθεν εἰς παροιμίαν περιέστη. Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ σάγρᾳ. ταύτης μέμνηται μένανδρος καὶ σώφρων καὶ ἄλεξις. λέγουσι δὲ ὅτι οἱ λοκροὶ οἱ ἐπιζεφύριοι πόλεμον ἔσχον πρὸς κροτωνιάτας καὶ ἔπεμψαν εἰς λακεδαίμονα συμμαχίας δεόμενοι οἱ δὲ ἀπεκρίναντο αὐτοῖς ὅτι δύναμιν μὲν οὐ δώσουσι τοὺς δὲ διοσκούρους αὐτοῖς ἐπιπέμψουσιν. ἀναστρέψαντες δὲ οἱ λοκροὶ μάχης γινομένης ἐνίκησαν τοὺς

Meso megarēsis
Comici dictū lepidū
Chares
Hesiodus
Sophocles
Tellen
Diarchus messeni
Polyphemus
Vlyxes
Menander
Alexis
Sophro
Locri Epizephyrij
Crotoniatę
Dioscuri

Dioscurorũ auxi-
liũ in pugna

κροτωνιάτας· τῶν Διοσκούρων συλλαβομένων
τὴν δὲ νίκην ἐκ τοῦ αὐτομάτου φήμη τις ἤνεγκεν
εἰς τὴν λακεδαίμονα μηδενὸς ἀφιγμένου ἀγγέλου·
μετὰ δὲ ταῦτα ἐλθόντες τινὲς ἀπήγγειλαν τῇ αὐτῇ
ἡμέρα γεγενῆσθαι τὴν μάχην καὶ τὴν νίκην ἐπειδὴ οὖν
τὰ παρὰ τῆς φήμης ἀγγελθέντα ὑπῆρχον ἀληθῆ ἡ
παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν· σάγρα δ' ἐ-
στὶ τόπος ἐν ᾧ τὴν μάχην ἐνίκησαν οἱ λοκροί·

Sagra V.

Αἲξ σκυρία· χρύσιππός φησιν ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργε-
σίας ἀνατρεπόντων τετάχθαι τὴν παροιμίαν·
ἐπειδὴ πολλάκις τὰ ἀγγεῖα ἀνατρέπει ἡ αἴξ· ἄλλοι
δέ φασιν ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι διὰ τὸ πο-
λὺ γάλα φέρειν τὰς σκυρίας αἶγας μέμνηται
πίνδαρος καὶ ἀλκαῖος·

Chrysipp. — Scyriæ capræ — Pindar. — Alceus

Αὐτόματοι
δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἵενται· οὕτως ἡρά-
κλειτος ἐχρήσατο τῇ παροιμίᾳ ὡς ἡρακλέους ἐ-
πιφοιτήσαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν κήτους τοῦ τρα- κηΰκος
χινίου καὶ οὕτως εἰπόντος· εὔπολις δὲ ἐν χρυσο-
γένει· ἑτέρως φησὶν ἔχειν τὴν παροιμίαν αὐτόμα-
τοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν καὶ ὁ πλά-
των ἐν τῷ συμποσίῳ οὕτως αὐτῷ ἐχρήσατο·

Heraclit. — Hercules — Ceyx — Eupolis — Plato

Ἁλῶν δὲ φόρτος ὅθεν ἦλθεν ἐνθένδ' ἔβη· ἐπειδὴ τις
ὥς φασιν ἔμπορος ἔπλει τὴν ναῦν ἁλῶν πληρώ-
σας· ἀποκαθευδησάντων δὲ τῶν ναυτῶν ἐπει-
σελθοῦσα ἡ θάλασσα τούς τε ἅλας ἐξέτηξε· καὶ
τὴν ναῦν κατεπόντισεν·

Ἀνεπαρίασαν· ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων καὶ

μεταφερομένων εἴρηται ἡ παροιμία ἐπειδὴ οἱ παριοι πολεμούμενοι ὑπὸ θηβαίων καὶ ἀνοχὰς παρ' αὐτῶν αἰτήσαντες καὶ τυχόντες ἐπὶ ὑποσχέσει τοῦ προδώσειν τὴν πόλιν· εἶτα προσδοκήσαντες συμμαχίαν ἥξειν ποθὲν ἔλυσαν τὰ ὁμολογούμενα.

Pary

Ἀνθ' ἑρμιόνος· εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν σωζόντων τοὺς οἰκέτας ἐπειδὴ ἐν ἑρμιόνῃ τῆς πελοποννήσου ἱερὸν ἦν κόρης καὶ δήμητρος ἀσφάλειαν παρέχον τοῖς καταφεύγουσιν· μέμνηται ταύτης ἀριστοφάνης ἐν βαβυλωνίοις.

Hermiones asyli Proserpine & cereris asylon Aristophanes

Ἀνερίνεος ἦ· τάττεται ἡ παροιμία παρ' ἑρμίππῳ ἐν στρατιώταις· φασὶ δὲ ὅτι ἐρινεοῦ τῆς ὀλυνθηφόρου ἐν τῷ καρπῷ φύεται θηρία ἃ προσαγορεύουσιν ψῆνας· τούτων οἱ γεωργοὶ λαβόντες ἀφάπτουσιν τῶν κλάδων ταῖς συκαῖς ὅπως αὐτῶν ὁ καρπὸς μὴ ἀπορρέῃ· ἐνδυόμενον γάρ εἰς τοὺς ψῆνας τὸ θηρίδιον στερεοῖ τούτους καὶ πεπαίνει· διόπερ ἐπὶ τῶν ἅπερ ἂν λάβωσι μὴ διακρατούντων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

Hermipp[ipp] Ψῆνες

φ ὀλλ

Ἀφιλοχρηματία σπάρταν ἑλοῖ ἄλλο δὲ οὐδέν· αὕτη λέλεκται ἐπὶ τῶν ἐξ ἅπαντος κερδαίνειν προαιρουμένων· μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ χρησμοῦ δοθέντος λακεδαιμονίοις· ἐν ᾧ ἔχρησε ποτὲ ὁ θεὸς ἀπολέσθαι τοὺς λακεδαιμονίους ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσι· μέμνηται τοῦ χρησμοῦ ἀριστοτέλης ἐν τῇ λακεδαιμονίων πολιτείᾳ.

Aristotelis

Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον· ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα ἡ παροιμία εἴρηται, ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾷ συγκρίνει·

Duris

Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια· ἐλέγετο καθ' ἑαυτὸ λέγει δὲ Δοῦρις ὅτι ὅταν καθ' ἑαυτοὺς συλλεγέντες τινὲς πράττωσί τι, ἐπιλέγουσιν αὐτοῖς Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια·

Aristoph

Plato c.

Αὐτῷ μελητέον ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον· μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. ἦν δὲ οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθουμένων·

Duris

Crater

Ἀττικὸς πάροικος· Δοῦρις καὶ περὶ αὐτοῖς λέγει ὅτι ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι τοὺς περιοικοῦντας αὐτοῖς καὶ γειτνιῶντας ἐξέβαλον, ἡ παροιμία ἐκράτησε. Κρατερὸς δὲ ἀπὸ τῶν εἰς Σάμον πεμφθέντων Ἀθήνηθεν ποιεῖται τὴν παροιμίαν· φησὶ Ἀττικοὶ γὰρ μεταπεμφθέντες εἰς Σάμον καὶ κατοικήσαντες τοὺς ἐγχωρίους ἐξέωσαν·

Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε οἵπερ εἵλετε· ἁλιεῖς ποτὲ χελώνας ἀνασπάσαντες διὰ τῶν δικτύων διένεμον τοῖς παροῦσιν· οἱ δὲ μὴ βουλόμενοι λαμβάνειν εἶπον τοῖς ἁλιεῦσιν· αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε οἵπερ εἵλετε· ὅθεν εἰς παροιμίαν ὁ λόγος περιέστη·

Zeno myndius

Aspendij

Ἀσπένδιος κιθαριστής· Ζήνων ὁ Μύνδιος ἐπὶ τῶν φιλοχρημάτων φησὶ τετάχθαι τὴν παροιμίαν λέγων καθάπερ οἱ Ἀσπένδιοι τῶν κιθαριστῶν οὐδεμίαν φορὰν ἐξωφέρουσι· πάσας δὲ ἐν τῷ ὀργάνῳ ὄντας καὶ ὁ φιλοχρήματος οὐδὲν τῶν πέλας ἕνεκα οἰκονομεῖ· ἕλκει δὲ εἰς ἑαυτὸν πάντα·

Αὐτῷ κακόν· ἀντιτάττεται κατὰ τῶν ἀνδρῶν

ὅτι ἰῶ λυμαινόμενον φησὶ γὰρ ὁ Δίδυμος ὅτι τὰ δεῖπνα ἐπὶ κανῶν ἐκομίζετο· καθάπερ ἐν κρυφίοις λέγεται Πλάτων ἁμήρτακας ἅπαξ ἅπαντα αὐτῷ κανῷ.

Ἀφύας πῦρ· ἐπὶ τῶν τὸ τέλος ὀξὺ λαμβανόντων ἡ παροιμία παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι συμβαίνει μόνον ἰδοῦσαν τὸ πῦρ.

Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους· τὴν παροιμίαν ταύτην ἐροῦμεν ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν ἐπὶ τὰ ἄσεμνα ἡκόντων οἷον ἀπὸ γραμματικῶν ἐπὶ πραγματικά· ἢ ὡς ἀπό τινων ἀτιμοτάτων.

Ἀτρέως ὄμματα· οἷον ἀπρεπῆ καὶ σκληρά. εἴρηται ἀπὸ τῆς Ἀτρέως παρανομίας· ὃς ὑπονοήσας ἐκ διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν Θυέστην μοιχᾶν Ἀερόπην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου συγκόψας καὶ ἑψήσας δειπνοῦντι παρέθηκε τῷ πατρὶ· αἴσθησιν παρασχὼν τῆς συμφορᾶς ἐκ τοῦ τελευταῖα τὰ ἄκρα παραθεῖναι.

Ἄφωνος ἱππαρχίων· κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν δύο κιθαρῳδοὶ διάσημοι ἐγένοντο Ἱππαρχίων καὶ Ῥουφῖνος καὶ δὴ ἀγῶνος ἐνστάντος πενταετηρικοῦ ἀγομένου ἐν Ἡλιουπόλει κατὰ τὸ ἔθος, Ἱππαρχίων ἀχανὴς ἔστη ταραχῇ τῇ περὶ τὸ θέατρον.

Ἄρκτου παρούσης ἴχνη μὴ ζήτει· ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνηγῶν εἴρηται ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ αὐτῆς Βακχυλίδης ἐν παιᾶσιν.

Ἀδεὴς ὥσπερ ἐς Δῆλον πλέων· ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου καὶ φιληδονοῦντες· εὐχερὴς γὰρ ὁ πρὸς τὴν Δῆλον πλοῦς καὶ οἱ ἐκεῖσε καταίροντες ἀφροντίστως πλέοντες ἦσαν.

Didymus · Plato · ἀφύα · Atrei oculi · Thyestes · Aerope · Hipparchion · Ruffinus · Bacchylides

Ἀετοῦ γῆρας κορύδου νεότης· παρόσον καὶ γηράσκων ἀετὸς ἀμείνων ἐστὶ νεάζοντος ὄρνιθος. λέγεται δὲ τὸν βίον ἀετὸς καταστρέφεσθαι τῆς καμπῆς τοῦ ἄνω χείλους πρὸς τὸ κάτω συγκαμφθείσης.

Ἀράβιος αὐλητής· φασὶ τοὺς ἀραβίους ἐν ταῖς νυκτεριναῖς φυλακαῖς κεχρῆσθαι αὐλῷ ἐπὶ μήκιστον δὲ αὐλεῖν τοῦτον διαδέχεσθαι ἄλλον ἀπ᾽ ἄλλου καὶ αὐλεῖν πῦρ ἀνακαίοντας ἄχρις ἂν γένηται ἡμέρα.

Ἅλις δρυός· ἐπὶ τῶν ἐκ φαυλοτέρας διαίτης ἐρχομένων ἐπὶ βελτίονα· εἴρηται ἡ παροιμία ἐπειδὴ τὸ ἀρχαῖον οἱ ἄνθρωποι βαλάνοις δρυὸς τρεφόμενοι ὕστερον εὑρεθείσης τῆς δήμητρος καρποῖς ἐχρήσαντο.

Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε· ἐπὶ τῶν συνεχῶς αἰτούντων ἢ παρὰ τῶν αὐτῶν λαμβανομένων· εἴρηται ἡ παροιμία ἐπεὶ βαλάνοις ἔζων τὸ πρὶν οἱ ἄνθρωποι· καὶ βαλανίσαι ἐκάλουν τοὺς μισθῷ τὸν καρπὸν τοῦτον συλλέγοντας πρὸς τοίνυν τοὺς τῆς συλλογῆς ἤδη πεπληρωμένης περισκοποῦντας εἴ τινες εἶεν ἐν τῇ δρυῒ βάλανοι οἱ παριόντες ἔλεγον σκώπτοντες· ἄλλην δρῦν βαλάνιζε.

Ἄγε τις ἐν κύδωνος· ἐπὶ τῶν φιλοξένων καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμων· παρόσον ὁ κορίνθιος κύδων φιλοξενώτατος ἐγένετο.

Cydō

Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος· ἐπὶ τῶν ἐλπίσι μὲν ἀεὶ γενομένων ἀπαλλάττεσθαι τῶν δεινῶν· τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων.

Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ διὸς κύβοι· ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονούντων· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων.

Ἄγων πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὔτε φιλία. ὁ μύ- *Mylo paroemiographi*
λων ὁ παροιμιογράφος ἰβύκειον τὴν παροιμίαν
ταύτην φησίν. ὡς πρώτου χρησαμένου τοῦ ἰβύκου. *Ibycus*
Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλων φίλοι. παροιμία ὁ-
μοία τῇ αὐτόματοι δ᾽ ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας
ἴασιν. Ἀεὶ κολοιὸς παρὰ κολοιῷ ἱζάνει
ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων· ἐπειδὴ οὐ μό-
νον ἐστὶ τὸ ζῶον φιλάλληλον καὶ συνδυαστικὸν καὶ *De gracculo nota*
ἀγεληδὸν πετόμενον. ἀλλὰ καὶ ἁλίσκεται διὰ τὴν
αὐτοῦ σκιὰν προσερχόμενον αὐτῇ καὶ καθ᾽ ὕδατος
ὁραθεῖσαν. Ἀμαλθέας κέρας. ἡ παροι-
μία αὕτη ὁμοία ἐστὶ τῇ αἲξ οὐρανία. εἴρηται δὲ ἐν-
τεῦθεν. ἡ ῥέα τὸν Δία τεκοῦσα ἐν κρήτῃ δίδωσι
τοῦτον τρέφεσθαι ταῖς μελισσέως παισὶ νύμφαις ἀ- *Melisseus habuit f.*
δραστείᾳ τε καὶ ἴδῃ. αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔ- *Adrastea*
τρεφον τῷ τῆς ἀμαλθέας αἰγὸς γάλακτι. αὐ- *Ida*
ξηθεὶς δὲ ὁ ζεὺς τὴν μὲν αἶγα κατηστέρισεν. ὅθεν
αἲξ οὐρανία λέγεται. θάτερον δὲ τῶν ταύτης
κεράτων ταῖς νύμφαις δίδωσι δεδωκὼς αὐτῷ *Cornu amaltheę in manu adrasteę hoc est fortunę.*
χάριν ἵν᾽ ὅπερ αἱ νύμφαι θέλωσιν αὐταῖς ἀναβλύ-
ζῃ. τοῦτο ὕστερον ἀχελῷος λαβὼν ἡρακλεῖ δέδω-
κεν ἀντίλυτρον περιάξαντι θάτερον τῶν κερά- *i. confregit*
των αὐτῆς. ὅτε περὶ τοῦ γάμου τῆς δηϊανείρας *[illegible] αὐτοῦ* *Achelo*
πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία *Deianira*
ἐπὶ τῶν ἀφθόνως τισὶ παρεχομένων τὰς τοῦ
πλούτου ἀφορμάς. ἐπεὶ καὶ ὁ τὸ κέρας τῆς ἀμαλ-
θείας ἔχων πᾶν ὃ ἐβού-

λεῖον ἀφθόνως ἐλάμβανεν. Αἰετὸν ἵπτασθαι
διδάσκεις· ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων διδάσκειν τι-
νὰς ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκειν.
Αἰετὸς ἐν νεφέλαις· ἔστι μὲν οὖν χρησμὸς· εἴρηται δὲ
ἐπὶ τῶν δυσαλώτων παρόσον ὁ αἰετὸς ἐν νεφέλαις ὢν
Lycia οὐχ ἁλίσκεται. Αἰεὶ φέρει τι Λυκίη κακόν· ἐπὶ τῶν
κακουργοτάτων καὶ ἀεὶ προσεξευρισκόντων νεώτερόν
τι κακόν. Αἶμε τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν· ἐπὶ
τῶν ἀνάνδρων καὶ μηδενὸς ἀξίων. Αἰετὸς θρῖπας οὐ
ῥῶν ἐπὶ τοῦ ἀφροντιστοῦντος καὶ καταφρονοῦντος
τῶν μικρῶν. Ἀζάνια κακά· ἐπὶ τῶν κακοῖς προ-
Azane arcadie. l. παλαιόντων· Ἀζανία γάρ τόπος ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας
λεπτόγεως σκληρὸς καὶ ἄκαρπος περὶ ὃν πονοῦν-
τες οἱ γεωργοὶ οὐδὲν κομίζονται. Ἀνάγυρον κινεῖν· ἔστιν
ὁ ἀνάγυρος δῆμος ἀττικός, ἔνθα δυσῶδες φυτὸν
Anagyros attice φύεται οὕτω καλούμενον ἀνάγυρος· εἴρηται οὖν ἡ πα-
populus & planta ροιμία ἐντεῦθεν ἐπὶ τῶν κινούντων τινὰ ἐπὶ κακῷ ἑ-
αυτῶν. τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ἄνθρωπος ἥρως γέγονεν·
Anagyros ὅστις τοὺς οἴκους τῶν γειτονούντων αὐτῷ ἐκ βάθρων ἀ-
νέτρεψεν· ἐπειδὴ τὸ ἡρῷον αὐτοῦ ὑβρίσαι ἐπεχείρη-
Aristoph σαν. μέμνηται ταύτης ἀριστοφάνης ἐν λυσιστράτῃ.
Ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρίου πηγαί· παροιμία ἐ-
πὶ τῶν ὑπεναντίως λεγομένων ἢ γινομένων· οἷον εἰ ὁ πό-
ρνος τὸν σώφρονα ἔλεγε πόρνον· ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄ-
νωθεν κάτω ῥέουσιν οὐ κάτωθεν ἄνω. Ἀπὸ ὄνου κατα-
πεσών· ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μειζόνων καὶ
Aristoph ἀδυνάτων· ὡς ἀριστοφάνης ἀπὸ τύμβου πεσών· καὶ
Eupolis εὔπολις ὥσπερ ἀπὸ χοὸς πεσών. Ἀράβιος ἄγγελος

//χωροῦσι

παροιμία περὶ τὸ ἀράβιος αὐλητὴς παραλαμβανομένη ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων. εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῦ ἀραβίου αὐλητοῦ. ὡς ηὔλει μὲν δραχμῆς. ἐπαύετο δὲ τεττάρων. Ἀρκάδα μιμούμενος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων καὶ μοχθούντων. οἱ γὰρ ἀρκάδες πολλὰ πολεμήσαντες οὐδ' ὅσον οἱ λακεδαιμόνιοι τοὺς καταφεύγοντας εἰς ταίναρον τῶν εἱλώτων ἀπαγαγόντες ἀπέκτειναν.

Tænarus

Ilotes

Β

Βόκχορις. οὗτος αἰγύπτιος μὲν ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἐπινοίᾳ κρίσεων ἀπομνημονεύεται. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δικαιότατα καὶ παρευρημένως κρινόντων.

Βάλλ' εἰς μακαρίαν. οἱ μὲν κατὰ εὐφημισμὸν ἐδέξαντο λέγεσθαι. ἀντὶ τοῦ βάλλε εἰς δηλαδὴ τὴν μακαρίαν γὰρ ἐν ᾅδου χωρίον δι' αἰνιγμοῦ ποιοῦσιν. οἱ δὲ τὴν μακαρίαν θυγατέρα φασὶν ἡρακλέους κατὰ χρησμὸν εἰς ἑκούσιον θάνατον ἑαυτὴν ἐπιδοῦναι κατὰ τὴν εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς ἀθήνας στρατείαν μετὰ θάνατον γὰρ ἡρακλέους διώκοντος εὐρυσθέως τοὺς ἐκείνου παῖδας καὶ πρὸς τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν τῶν ἡρακλειδῶν προσπεφευγότων ἀθηναῖοι μὴ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πρὸς εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. χρησμοῦ δοθέντος ἀπαλλαγήσεσθαι τῆς εὐρυσθέως καταδρομῆς. εἴ τις τῶν ἡρακλειδῶν πρὸς θάνατον ἑκούσιον ἐκδῷ ἑαυτόν. ἡ μακαρία πρὸς θάνατον ἑαυτὴν ἐξέδοτο καὶ συμβαλόντες ἀθηναῖοι νι-

εὐφημισμός

Macaria. L.

Macaria f. herculis

Eurystheus

Ara misericordiæ athenis

Heraclide

κῶσιν Εὐρυσθέα, καὶ πολλῶν πεσόντων, Εὐρυ-
Hyllus. ... σθέα Ὕλλος ἀπέκτεινε παῖς Ἡρακλέους καὶ αὐτοῦ
Hyllus Eurystheum occidit. Herculis. τὴν κεφαλὴν πρὸς Ἀλκμήνην ἐκόμισεν· ἡ δὲ κερ-
Alcmene. κίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ. τὸν οὖν τά-
φον τῆς Μακαρίας ἄνθεσι καὶ στεφάνοις τιμῶν-
Macariae sepultura. τες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέλεγον· βάλλ' ἐς μακαρίαν. τὸ
μὲν οὖν πρῶτον ἐπὶ τῶν κατ' ἀρετὴν διδόντων
ἑαυτοὺς εἰς θάνατον ἡ παροιμία ἐλέγετο· ὕστερον
ἀφοσιώσεις. δὲ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως.

Βάκηλος εἶ· ἐπὶ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάνδρων. βά-
κηλος δὲ κυρίως λέγεται ὁ ἀπόκοπος.

Βυζίνη παρρησία· ἐπὶ τῶν σφόδρα πεπαρρησι-
ασμένων ἀπὸ Βυζίνου τοῦ Ποσειδῶνος μετὰ παρ-
Byzinus f. ρησίας ἀεὶ διαλεγομένου.

Neptuni. Βίος ἐξηυλημένος· ἐπὶ τῶν ἀχρήστων ἐκ μεταφορᾶς
τῶν ἀχρήστων αὐλῶν.

Βοιώτιος νόμος· ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρχὰς ἠρεμούντων
ὕστερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιτιθεμένων, ὡς φησι Σο-
Sophocles. φοκλῆς, ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον. εἴρη-
ται δὲ ἡ παροιμία παρόσον Βοιωτοὶ πρότερον
βίον ἄλυπον καὶ ἤρεμον ἔχοντες μετὰ τὰ τέλα τῶν
Laius. Λαΐου πολλοῖς κακοῖς περιέπεσον.

Βοῦθος περιφοιτᾷ· ταύτης μέμνηται Κρατῖνος
Cratinus. ἐν χάρωσι· τέτακται δὲ ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ πα-
Buthus. χυφρόνων, ἀπό τινος Πυθιονίκου Βούθου μετενε-
χθεῖσα. Βοῶν ἀδικάζει· αὕτη λέγεται ἐπὶ

τῶν τὰς κρίσεις ἀναβαλλομένων ἀεὶ καὶ ὑπερτιθεμέ-
νων. Βούνας γὰρ Ἀθηναῖος ἐγένετο ὥς φησι Μνασέας
Bunas
τούτῳ δὲ Ἠλεῖοι πρὸς Καλυδωνίους διαφερόμενοι
Mnaseas
ἐπέτρεψαν τὴν δίκην. νομίσαντες ἀναμένειν ἕως
ἂν ἀποφήνηται. γνοὺς δὲ Βούνας τοῦτο ὤκνησε μὴ
ἀμφοτέρων. ἀνεβάλλετο δὲ μέχρι τελευτῆς τὴν ἀ-
πόφανσιν.

Βοιώτια αἰνίγματα. ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων ἐκ μετα-
φορᾶς τῆς Σφιγγὸς παρόσον Θηβαίοις ἡ Σφὶγξ αἰνί-
Sphigx (sphiggis)
γματα προύθηκεν τετράπους. δίπους καὶ πά-
λιν τρίπους ὅπερ ἐφωρῶν Οἰδίπους τὴν τοῦ πατρὸς
βασιλείαν εἴληφε. καὶ τὴν ἰδίαν μητέρα ἔγημεν ἀγ-
νοῶν. Λαΐῳ γὰρ τῷ Θηβῶν βασιλεῖ χρηστηριαζομένῳ
Laius
περὶ γενέσεως ἀρρένων παίδων ἀνεῖλεν ὁ θεός. Λάϊε
Λαβδακίδη μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων
βίη. κτενεῖ γάρ σ' ὁ φὺς. ἐπιλαθόμενος δὲ τοῦ χρησ-
μοῦ Λάϊος συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰοκάστῃ. ὡς δὲ
Iocaste
ᾔσθετο παιδίον ἄρρεν ἐξ αὐτῆς γεννηθὲν τὸν χρησ-
μὸν ἐννοήσας τὰ τούτου σφυρὰ διετρῆσε καὶ εἰς
ὄρος ἐξέθετο. βουκόλος δέ τις παριὼν καὶ τὸ βρέ-
φος ἀναλήψας τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἀπεκόμισεν. ἡ δὲ
τὰ σφυρὰ τοῦ παιδὸς θεραπεύσασα Οἰδίπουν αὐ-
Oedipus unde dictus
τὸν καλεῖ. τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς
πόδας ἀνοιδῆσαι. τελειωθεὶς δὲ Οἰδίπους καὶ τῶν
ἡλίκων ἐπὶ ῥώμῃ διαφέρων κατὰ φθόνον ὠνει-
δίζετο ὑποβλητὸς εἶναι. ἀφικόμενος οὖν εἰς

Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων

ἐπυνθάνετο γονέων καὶ χρήσαντος τοῦ θεοῦ πρὸς
τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα
φονεύσειν τῇ δὲ μητρὶ μιγήσεσθαι νομίσας ἐξ ὧν ἐ-
λέγε γεγεννῆσθαι πρὸς θήβας ἠπείγετο καὶ συντυχὼν
λαΐῳ ἐφ' ἅρματος ὀχουμένῳ κελεύοντος τοῦ κήρυ-
κος κοιράνοις ἐκ ποδῶν μεθίστασθαι· μὴ πειθόμε-
Historia Oedipi νος παρὰ τοῦ ἡνιοχοῦντος τῷ πατρὶ ἐτύφθη ὀργι-
σθεὶς δὲ καὶ τὸν ἡνίοχον καὶ τὸν λάϊον ὑπερμαχοῦν-
τα τοῦ ἡνιόχου ἀπέκτεινεν ἐλθὼν δὲ εἰς θήβας καὶ
τὴν βασιλείαν ἐφορῶν λαΐου γέρας προκειμένην
σὺν τῇ γυναικὶ ἰοκάστῃ τῷ λύσοντι τὸ αἴνιγμα τῆς
σφιγγὸς τοῦτο λύσας τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν παρα-
λαμβάνει καὶ τῇ μητρὶ προσομιλεῖ ἀγνοῶν ἐξ ἧς ἐτεο-
Eteocles κλέα καὶ πολυνείκην ἐγέννησεν ὕστερον δὲ παρὰ τῆς
Polynices μητρὸς ἀναγνωρισθεὶς ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν· ἰοκάστη δὲ
τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἑαυτὴν ἀνήρτησεν·

Βοῦς ἐφ' ἑαυτῷ κονίεται· ἐπὶ τῶν ἑκουσίως ἐπὶ κα-
κῷ σφῶν ἑπομένων· οἱ γὰρ βόες πρᾶοι ὄντες ῥαδί-
ως τοῖς δεσμοῖς ὑπακούουσι· τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν
εἰς προὖπτον κίνδυνον ἑαυτοὺς ἐμβαλόντων·

Βοῦς ἐπὶ γλώττης· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμέ-
νων παρρησιάζεσθαι ἤτοι διὰ τὸ ἄφωνον τοῦ ζώου
ἢ διὰ τὸ τὸ τῶν ἀθηναίων νόμισμα ἔχειν βοῦν ἐγκε-
χαραγμένον· ὅπερ ἐκτείνειν ἔδει τοὺς πέρα τοῦ
δέοντος παρρησιαζομένους·

Βάλλων φεύξασθαι οἴει· πρὸς τοὺς κακόν τι δρά-
σαντας καὶ οἰομένους φυγεῖν·

Βάλλ' εἰς ὕδωρ· ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων· οἷον καταπόντισον·

Βύβλου δὲ καρπὸν οὐ κρατεῖ στάχυς· ἐπὶ τῶν οὐ δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι καλοῖς παρ' ὅσον ἀσθενὴς ἡ βύβλος πρὸς τὸ φέρειν σῖτον· στάχυας γὰρ ἀνατέλλουσα οὐκ ἐκτρέφει·

Βῶλος ἄρουραν· ἐπὶ τῶν μεγάλοις τὰ μικρὰ φιλοτιμουμένων. ὅμοιον ἐστὶν εἴ τις θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ ἐπεισάγει καὶ χαρίζεσθαι δοκεῖ· Βῶλος ἄρουραν

Βοῦς ἐπὶ σωρῷ· ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων·

Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν· ἐπὶ τῶν κάλλιστα μιγνύντων τοῖς αἰσχίστοις·

Βάλλ' εἰς ὄλεθρον· ἢ

Βάλλ' εἰς κόρακας ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων·

Βατράχοις οἰνοχοεῖς· πρὸς τοὺς ταῦτα παρέχοντας ὧν οὐ χρήζουσιν οἱ λαμβάνοντες

Βατράχῳ ὕδωρ· ὡς γαλῇ στέαρ· ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες εἴρηται δὲ καὶ βοῦς εἰς ἄμητον ἐπὶ τῶν μέγα ὠφελουμένων·

Βομβύλιος ἄνθρωπος· ἐπὶ τοῦ ἀκάρπου παρ' ὅσον ὁ βομβύλιος καρπὸν οὐ φέρει ἐστὶ δὲ μελίττης εἶδος ἐκ πηλοῦ τὰ κηρία πλάττουσης· Bombylius

Βοῦς ἀλλότριος τὰ πολλὰ ἔξω βλέπει· ἐπὶ τῶν ἀμελουμένων παρ' ἀλλοτρίων· καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τοὺς ἰδίους δεσπότας ὡς ἐπιμελουμένους ἀφορώντων·

Βοῦς ἄμητον ἐπιζητοῦντες· ἐπὶ τῶν μετὰ ὠφελείας καμνόντων·

Βοῦς ὁ μολοττῶν· αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων πράγματα καὶ κατακοπτομένων· οἱ γὰρ μολοττοὶ ἐν τοῖς ὁρκωμοσίοις κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τοὺς βοῦς τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο·

Modus quē obseruabant molossi in percutiendis federibus

Βοιωτοῖς μαντεύσομαι· αὕτη καταρατική ἐστιν· Ἡρακλείδης γάρ φησι μαντευομένοις τοῖς θηβαίοις περὶ τοῦ πολέμου ἀπεκρίνατο ἡ προφῆτις ἡ ἐν Δωδώνῃ νίκην αὐτοῖς ἀσεβήσασιν ἔσεσθαι· ἕνα δὲ τῶν θεωρῶν ἁρπάσας μυρτίλαν τὴν προφῆτιν ἐνέβαλεν εἰς θερμοῦ παρακείμενον λέβητα· ἄλλοι δέ φασιν ὅτι θηβαίοις πολεμοῦσι βόμβος μάντις πλάθυς ἔφη νικήσειν εἰ προθήσαιεν τῶν ἡγεμόνων ἕνα· οἱ δὲ ἀποκτείναντες τὸν βόμβον ἐνίκησαν·

Heraclid(es) — θεωρῶν ης — Myrtila — Bomb(us)

Βέβληκ' ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα· τοῦτο Εὐριπίδου ἐστὶ καὶ ἀριστόξενος δέ φησιν ὅτι Εὐρυπίδης διορθῶν τὸν τήλεφον ἐξέβαλε τὴν πεττείαν·

Euripides — Aristoxen(us) — Achilles — Teleph(us)

Βουλίας δικάζει· ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ὑπερτιθεμένων δικαστῶν ἀπὸ βουλίου τινὸς ἀθηναίου· ὃς ἐπὶ τοσοῦτον ἀνεβάλλετο τὴν δίκην ὥστε φθάσαι τελευτῆσαι πρότερον ἢ τὴν δίκην ἀποφήνασθαι·

Bulias

Βελλεροφόντης τὰ γράμματα· Βελλεροφόντης ἀνελὼν βέλλερον ἤ ὥς τινες φασὶ πείρην· εἰς τίρυνθα φυγὰς ἐξ ἄργους παραγίνεται πρὸς τὸν προῖτον· τούτου ἔρωτα ἴσχει αὐτοῦ ἡ τοῦ προίτου γυνή· τοῦ δὲ ἀπαρνουμένου λέγει πρὸς τὸν προῖ

Belleros — Pire — Tirijns — Proet(us) — Antea

Bellerophōtis fabula

τὸν ὅτι βελλεροφόντης ἐρωτικοὺς αὐτῇ προσε-
πέμψατο λόγους. προῖτος δὲ πιστεύσας ἔδω
κεν αὐτῷ ἐπιστολὰς πρὸς ἰοβάτην κομίσαι, ἐν αἷς Iobates
ἀνεγέγραπτο βελλεροφόντην ἀποκτεῖναι. ὁ δὲ
ἀγνοῶν τὰ γεγραμμένα καθ' ἑαυτοῦ κομίζειν. ἰο
βάτης δὲ ἀναγνοὺς ἐπέταξεν αὐτῷ κτεῖναι τὴν πυ
ρίπνουν χίμαιραν νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου Chimaera
διαφθαρήσεσθαι. τριῶν γὰρ ζώων εἶχε φύσιν ὥστε
τὴν προτομὴν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος·
καὶ τρίτην κεφαλὴν μέσην αἰγός. δι' ἧς πῦρ ἀνί
ει. ἀναβὰς οὖν ὁ βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν πήγασον Pegasus
ὃν εἶχεν ἵππον πτηνὸν κατετόξευσε τὴν χίμαι-
ραν. μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀμαζόσιν ἐπέ Amazons
ταξεν ἀγωνίσασθαι. ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινε
τοὺς τότε ῥώμῃ νεότητος διαφέροντας ἐπιλέξας ἐπέ ἐπιλέξας
ταξεν ἀποκτεῖναι λοχήσαντας. ὡς δὲ καὶ τοῦ λοχήσαντας
τον ἐνίκησεν ἀγῶνα θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ
ὁ ἰοβάτης τό τε γράμμα ἔδειξε καὶ παρ' αὐτῷ
μένειν ἠξίωσε. δοὺς δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα καὶ
τὴν βασιλείαν τελευτῶν κατέλιπεν.

Γενναῖος ὁ ἐκ βαλαντίου· ἐπὶ τῶν διὰ τὸν πλοῦτον γενναίων εἶναι δοκούντων.

Γλαῦξ ἵπταται· ἡ πτῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης σύμβολον τοῖς ἀθηναίοις ἐνομίζετο.

Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται· ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πλῆθος οὐχ ἁμαρτανόντων.

Γλαύκου τέχνη· ἢ ἐπὶ τῶν ῥαδίως κατεργαζομένων ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. ἵππασις γάρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους οὕτως ὥστε τὰς μὲν διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν· τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος ἐπίτριτον μὲν τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, καὶ κρουομένους ἐπιτελεῖν συμφωνίαν τινά. καὶ λέγεται γλαῦκον ἰδὼν τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρῶτον.

Hippasis

Glaucus

Γλυκὺς ἀγγών· τὴν παροιμίαν φησὶν εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ λεγομένου μακροῦ ἀγγῶνος ἐν τῷ ἴλλῳ κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ δυσχερής.

ἀγχὼν μακρός

Γαλῆ χιτώνιον· ὁμοία ἡ παροιμία αὕτη τῷ οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτόν· ἐπειδὴ γαλῆ κατὰ πρόνοιαν ἀφροδίτης γυνὴ γενομένη ἐν χιτῶνι κροκωτῷ οὖσα ἐπέδραμε μυΐ· μέμνηται ταύτης στράττις.

Stratis

Γραῦς ἔριφος· ἀπολλόδωρός φησιν ὅτι ἐστί τις παροιμιώδης λεγομένη ἐριφία γραῦς ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀκρίδος· τὴν γὰρ ἀρουραίαν ἀκρίδα ὑπό τινων μάντιν λεγομένην κατὰ

Apollodorus

Eriphia ~~uirgo an~~ anus in uirginate pseuerans ad senectam

Mantis calamea nota pro theocrito

σικελίαν γραῦν ἔριφον καλεῖσθαι ἢ γραῦν ἐρίφῳ λέγουσι δὲ ὅτι ἐν τισὶν ἐμβλέψαι ζῶον κακόν τι ἐν κάμνῳ γίνεται

Γυμνότερος λεβηρίδος. ἀριστοφάνης φησὶ τυφλότερος λεβηρίδος. λεβηρὶς δέ ἐστι τὸ σύφαρ καὶ ἔκδυμα τοῦ ὄφεως καὶ τοῦ τέττιγος κυρίως δὲ λεβηρὶς ᾧ περιέχεται τὸ ἔμβρυον τοῦ βοὸς τελέως ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τυφλόν. τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. τάττουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τέττιγος. καὶ συνόλως ἐπὶ τῶν ἀποδυομένων τὸ γῆρας τριχῇ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν καὶ οἱ μὲν τυφλότερος λεβηρίδος οἱ δὲ νεότερος οἱ δὲ γυμνότερος. — Aristophanes

λεβηρίς σύφαρ ἔκδυμα ὄφεως

Γραῦς βακχᾷ. ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τι διαπραττομένων ταῖς γὰρ νέαις πρέπει τὸ χορεύειν.

Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισιν ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν τελευτησάντων. — καθ' ὥραν τελευτῆσαι

Γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττεις. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τὰ προστάγματα πληροῦν διὰ τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸ γίνεσθαι.

Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ πόλιν ὀρθώσουσα καὶ πάλιν καταστρέψουσα ἐπὶ τῶν διὰ λόγον ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.

Γέλως συγκρούσιος. ἄκοσμος καὶ ἄτακτος παρ' ὅσον τινὲς γελῶντες τὰς χεῖρας ἢ τοὺς πόδας συγκρούουσιν. — Nota pro amico nostro hispalensi

Γερόδρυον μεταφυτεύειν. ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου παρείληπται δὲ ὅτι μὴ δεῖ τοὺς παρεβηκότας προάγειν

ὡς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα.

Γόνυ κνήμης ἔγγιον. ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον τῶν ἑταίρων ἀγαπώντων. φασὶ γὰρ οἱ ἐμωτοὶ κατὰ χρέαν πολέμῳ ἰδόντες τινὰ ἀνεψιὸν καὶ ἀδελφὸν καταπονουμένους ὑπερασπίσαι τὸν ἀδελφὸν ἀπόντα τὸ προκείμενον.

ἀώρως τελευτῆσαι

Γελλὼ παιδοφιλοτέρα. ἐπὶ τῶν ἀώρως τελευτησάντων ἤτοι ἐπὶ τῶν φιλοτέκνων μὲν τρυφῇ δὲ διαφθειρόντων αὐτά. Γελλὼ γάρ τις ἦν παρθένος καὶ ἐπειδὴ ἀώρως ἐτελεύτησε φασὶν οἱ Λέσβιοι αὐτοῖς τὸ φάντασμα ἐπιφοιτᾶν ἐπὶ τὰ παιδία καὶ τοὺς τῶν ἀώρων θανάτους αὐτῇ ἀνατιθέασι. μέμνηται ταύτης Σαπφώ.

Gello

Sappho

Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. ἐπὶ τῶν διὰ τὸ γῆρας ἐμπειροτέρων. εἵλκυσται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων.

Soló

Γραῶν ὕθλος. ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.

Γλαῦξ εἰς Ἀθήνας. ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπορίας ἀγόντων ἐπειδὴ τὸ ζῷον πάνυ ἐπιχωριάζει τοῖς Ἀθηναίοις.

Δ

De dedalo nota

Δαιδάλεα ποιήματα. οἱ μὲν ἐπὶ τῶν παραδόξων ἔργων οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας φασὶν εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν ἐπειδὴ τῶν παλαιῶν δημιουργῶν πλαττόντων τὰ ζῷα τυφλὰ ὁ Δαίδαλος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῖς ἀνεπέ-

Dedalus

τασιν· ὡς καὶ δόξαν κατασχεῖν ὅτι καὶ ἔμψυ-
χά ἐστι καὶ κινοῦνται καὶ φθέγγονται· φασὶ γοῦν τι-
νὰ τῶν δαιδαλουργῶν ἀνδριάντων δεδέσθαι τοῦ
ποδὸς ὡς μὴ ἀποδράσοι·

Διομήδειος ἀνάγκη· ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκην τι
πραττόντων μέμνηται αὐτῆς ἀριστοφάνης ἐν βατρά-
χοις· ὅτε γὰρ λαβόντες τὸ παλλάδιον διομή-
δης καὶ ὀδυσσεὺς ἐκόμιζον ἐπὶ τὰς ναῦς· τότε βου-
λόμενος ὀδυσσεὺς αὐτοῦ μόνου τὴν φιλοτιμίαν γενέ-
σθαι ἐπεχείρησε φονεῦσαι τὸν διομήδην μετὰ τοῦ
παλλαδίου προηγούμενον· προϊδὼν δὲ ἐκεῖνος ὡσ-
εὶ ἐν κατόπτρῳ ἀντιστίλβον τὸ ξίφος καὶ συλλαβὼν αὐ-
τὸν καὶ δήσας τὰς χεῖρας πλάτει τοῦ ξίφους ἀ-
κολουθῶν ἔτυπτεν·

Δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρότερον· ἀνάγκη γὰρ καὶ
θεοὺς βιάζεται· καὶ πλάτων φησίν· ἀνάγκην δὲ
οὐδὲ θεοὺς ἐστὶ δυνατοὺς βιάζεσθαι·

Δατύλου ἡμέρα· ἐπὶ τῶν εὐημερούντων· δά-
τυλος γάρ τις ἀνὴρ γέγονεν ἀθηναῖος μεγίστων λα-
χὼν τιμῶν·

Δάτος ἀγαθῶν· πόλεως ὄνομα ἣν ἀπῴκησαν θά-
σιοι· ἐφ᾽ ἧς καὶ παροιμία ἐλέχθη δάτος ἀγαθῶν·
ὡς οὔσης καλλίστης· ἔστι δὲ καὶ χρύσεα μέταλ-
λα καὶ ἔστιν εὐδαίμων·

Δαφνίνην φορεῖ βακτηρίαν· τοῦτο λέγειν εἰώθα-
σιν οἱ ὑπό τινων ἐπιβουλευόμενοι· παρόσον ἀλεξι-
φάρμακον ἡ δάφνη· γ iiii

Aristophanes
Diomedes
Vlyxes
Palladiū
Plato
Datylus
Datos. Vrbs
δάφνη ἀλεξιφάρμακον

Διώξεις δραμεῖν· ἐπὶ τῶν διακὶν διωκόντων ὀξεῖαν γὰρ λέγουσι τὸν λόγον·

Δαυλίαν κορώνην· ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα· δαυλία δὲ ἐλέχθη διὰ τὸ τὰ περὶ τὸν τηρέα ἐν δαυλίδι τῆς φωκίδος συμβῆναι· οἱ δὲ ὅτι περὶ τὴν δαυλίαν καταλαμβανόμεναι αἱ περὶ τὴν πρόκνην μετέβαλον εἰς ὄρνιθας· ἔνιοι δὲ τὴν δασεῖαν ἀκούουσι· δαυλὸν γάρ ἐστι τὸ δασύ· τὰ δὲ περὶ τὸν τηρέα καὶ τὴν πρόκνην οὕτως ἔχει· πανδίων θυγατέρας ἐσχηκὼς δύο πρόκνην καὶ φιλομήλαν ἠγάγετο νυμφίον ἐπὶ τῇ πρόκνῃ τὸν τηρέα· ὁ δὲ τῆς φιλομήλας ἐρασθεὶς καὶ βιασάμενος αὐτὴν ἵνα μὴ τινὶ τὸ γεγονὸς ἐξείπῃ τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέτεμεν· ἐκείνη δὲ πέπλῳ ὑφάνασα γράμματα διὰ τούτων ἐμήνυσε πρόκνῃ τὰς ἰδίας συμφοράς· μαθοῦσα τοίνυν ἡ πρόκνη τὰ συμβάντα τῇ φιλομήλᾳ· ἴτυν ἀπέκτεινεν ὃν εἶχε παῖδα ἐκ τηρέως καὶ αὐτῷ παρατίθησι τὰ τοῦ παιδὸς μέλη εἰς βρῶσιν· γνοὺς δὲ τὸ γεγονὸς ὁ τηρεὺς πρόκνην καὶ φιλομήλαν ἀπ' αὐτοῦ φυγούσας ἐδίωκεν· αἱ δὲ καταλαμβανόμεναι ηὔξαντο ἀφανεῖς γενέσθαι καὶ μετεβλήθησαν πρόκνη μὲν εἰς ἀηδόνα· φιλομήλα δὲ εἰς χελιδόνα· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν αἱ χελιδόνες τετμημένας τὰς γλώσσας ἔχουσι· τηρεὺς δὲ εἰς ἔποπα μεταβληθεὶς ἴτυν εἰς δεῦρο θρηνεῖ·

Tereus

Ea quæ circa tereu in daulide phocidis contigerunt

Procne

Pandió

Procne

Philomela

Procnes & philomelæ fabula

Itys

Δατέρων ἀμφόρων· παροιμία ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δατέρου ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερον ἱερὰ μὴ καλ

θῆ καὶ ἐπὶ δάτερα τραπῶσιν.

Δικαιότερος σταχάνης. ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων· σταχάνην γὰρ οἱ Δωριεῖς τὴν ζυτάνην καλοῦσιν ἴσως παρὰ τὴν στάσιν. σταχάνη

Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς. ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνοήτως τι ποιούντων

Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἑλκυσθῆναι. ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχνῶν γινομένων.

Διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥιπτεῖν δεῖ. ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων καὶ ῥιψοκίνδυνα ποιούντων.

Δίκην ὑφέξει κἂν ὄνος δάκῃ κύνα. ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρᾷ συκοφαντουμένων.

Διὸς κόρινθος. παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων.

Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης. ἐπὶ τῶν πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχομένων. ἀλήτην γάρ φασι φάγοντα κατελθεῖν βουλόμενον εἰς κόρινθον καὶ βουκόλου τινὸς ἀπαντήσαντος αἰτῆσαι ψωμίον. οὐκ ἔχειν δὲ φάσκοντος ἐκείνου, ἄραντος δὲ βῶλον δοῦναι αὐτῷ· τὸν δὲ λαβόντα φάναι, δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.

Δίπλους ἄνδρας. τὰ δισύλλαβα ἀνδρῶν ὀνόματα. ὅθεν ἐπίγραμμα. Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν » Epigramma
διπλοῦν πεφυκότα, χρηστὸν λόγοισι. πολέμιον »
δὲ τοῖς τρόποις.

Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πολύπους πιλούμενος. ἐπὶ τῶν κολάσεως ἀξίων. παρόσον ὁ πολύπους θηρώ

Polypi res notanda

θὲς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πίων γενέσθαι.

ὀργή· ἡ τρόπος

Δίχολοι γνῶμαι· παρὰ τὸ δίχα ἰδιότροποι κατὰ μετάληψιν· χόλος γὰρ ἡ ὀργή· ἡ ὀργὴ δὲ τρόπος. βακχυλίδης· ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαι.

Bacchylides

Πιθαράν

Δόρυ καὶ κηρύκιον· παροιμία ἣν ἔνιοι, πιθαραίω λέγουσιν· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἅμα παρακολουθούντων ἀπὸ τοῦ δόρυ κατέχειν καὶ κηρύκιον.

Diophãt

Δραχμὴ χαλαζῶσα· ἐπὶ τῶν Διοφάντου τὸ θεωρικὸν ἐγένετο δραχμή· ἐπεὶ δὲ ἔπεσε χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος χαλαζῶσαν αὐτὴν ἐπέσκωπτον.

Δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβην βλάβη· ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ σωφρόνων δίκας δίκαις.

σωφρον

Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον· ἐπὶ τῶν δεύτερον τοῖς αὐτοῖς περιπιπτόντων.

Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις· ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰ παιδοτριβούντων ἐν οἷς ἤσκηνται.

Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα· ἐπὶ τῶν παραξίαν εὐπραττόντων.

Δειλότερος εἶ τοῦ παρακύπτοντος· ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν· ἀνὴρ γάρ τις οὕτως ἐγένετο δειλὸς ὥστε διὰ φόβον ἡρακλέους κατέδυ ἐς σπήλαιον καὶ διὰ δειλίαν ἀπέθανε· παρακύψας γὰρ ἐκ τοῦ σπηλαίου καὶ ἰδὼν τὸν ἡρακλέα ἀπελιθώθη καὶ διέμεινεν ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος ἀνθρωποειδὴς τὴν κεφαλὴν ὑπερέχων τοῦ σπηλαίου.

Nota fabellã ex q̃ clarescit locus in metamorphosi ouidij

Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν. οὕτω χρὴ περὶ τῶν καλῶν πολλάκις λέγειν.

Διωλύγιον κακόν. ἐπὶ τῶν μέγα καὶ δεινὸν ὑφισταμένων. διωλύγιον γάρ ἐστι τὸ μέγα καὶ πολύδικον. οὕτως οὖν μακρὰ καὶ διωλύγιος φλυαρία Πλάτων. Plato

Δειλὸς ὁ πλοῦτος. παρόσον οἱ πλούσιοι τὰς οἰκίας ἀσφαλίζονται καὶ κύνας τρέφουσι καὶ πολλὰς ἑαυτῶν ποιοῦνται φυλακάς.

Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδόνιπτρον. ἐπὶ τῶν ἁρμοδίως τοῖς πράγμασι κεχρημένων.

Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Aegyptij malefici & dolosi
ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργοτάτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.

Δελφῖνα πρὸς τοὐραῖον δεῖς. ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου διὰ τὸ εὐκίνητον εἶναι πρὸς τοὺς οὐ δυναμένους τηρεῖν τὰ διδόμενα ἢ ἔχειν.

Δουλότερος Μεσσήνης. ἐπειδὴ πολλάκις Messene
ἀποσπάσαντες τοὺς Μεσσηνίους ἐδουλώσαντο οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐχρῶντο αὐτοῖς χαλεπώτερον ἢ τοῖς ἄλλοις δούλοις.

Δοίδυξ αὔξει. ἐπὶ τῶν μὴ αὐξανομένων φησὶν ὁ Χρύσιππος Chrysipp.
ἀλλὰ καὶ μικρὸν μενόντων, εἴρηται ἡ παροιμία· ὁ γὰρ δοίδυξ μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος.

Δῖος ἐγκέφαλος· ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων ἡ πα-
Clearch. ροιμία τέτακται. κλέαρχος δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ πε-
ρὶ βίων φησὶ τὰ πολυτελῆ βρώματα παρὰ τοῖς
πέρσαις· διὸ καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος καλεῖσθαι·

Δῶρον δ' ὅτι δῷ τις ἐπαινεῖ· αὕτη κόμμα ἐστὶ χρησ-
Myscell. μοῦ τοῦ δοθέντος μουσκέλλῳ τῷ ῥυπεῖ· καθ' ὃν
Crotō δὴ χρόνον κρότωνα οὐκ ἐβούλετο οἰκίζειν σύβα-
Sybaris Hyppe. ριν, ὥς φησιν ἵππυς ἐν τῷ περὶ χρόνων φησὶ δὲ οὕ-
τως ἔχειν τὸν χρησμόν· „μούσκελλε βραχύνωτε
Habes hoc oraculum quod hic corruptissime citatum integrum & castigatum apud Strabonē „παρὲκ θεὸν ἄλλα ματεύων οὐκ ἀγαθὰ θηράσειν δῶ-
ρον τὸ, δὴ δῷ τις ἐπαινεῖ·"

Ε

Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ τὸν αὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν· ἐπὶ
τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων·

ἕλκειν τὸν αὐτ. ζυγόν·

Ἐγένετο καὶ μάνδρων συκίνη ναῦς· ἐπὶ τῶν πα-
ρ' ἐλπίδα καὶ ἀναξίως εὐπραγησάντων, ἔτι ἀ-
θρυπτομένων ἐπὶ τοῖς παροῦσι· ναύαρχος γὰρ ὁ
Madro μάνδρων ἐχειροτονήθη πρὸς τὰ ἐν ἑλλησπόντῳ ἀ-
ναξίως ὤν· φασὶ δὲ συκίνης ἀρχὴν νηὸς τουτέστιν
θρυπτόμενον .i. superbientium εὐτελεστάτης· τὰ γὰρ σύκινα ξύλα εὐτελῆ καὶ ἄχρηστα·

Ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι· ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς τινὶ
προσπαλαιόντων καὶ ἀποφυγεῖν δυναμένων·

σύκινα ξύλα

Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις· ἐπὶ τῶν διὰ κενῆς πονούντων·

Ἐκ τριχὸς κρέμαται· ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόν-
των·

Ἐκ λύκου στόματος· ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως τι λαμβανόντων·

Εἰς θεῶν ὦτα ἦλθεν. ἐπὶ τῶν οὐ λανθανόντων ἐφ'
οἷς ἔπραξαν.
Εἰς ἀρχαίας φάτνας. ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεώς τινος
ἐκπεσόντων, εἶτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἐλθόν-
των δίαιταν.
Εἰς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνήρ. παρόσον ὑπὸ ἑνὸς οὐδὲν
κατορθοῦται.
Εἰς πάγας ὁ λύκος. ἀντὶ τοῦ εἰς ἠκονημένας μα-
χαίρας. ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον πρόδηλον ἡκόντων.
Εἰς μελίττας ἐκώμασας. ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν
κακουμένων ἀθρόως.
Εἰ μὴ δύναιο βοῦν ἔλαυνε ὄνον. ἐπὶ τῶν ὃ κατὰ δύ-
ναμιν ἔχουσι πράττειν παρεγγυωμένων.
Εἰς ὕδωρ σπείρειν. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθον. ἐπὶ τῶν ὅμοια
καὶ παραπλήσια πασχόντων.
Εἴη μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. ἐπὶ τῶν Terra inter co
κάλλιστα καὶ λυσιτελέστατα ἑαυτοῖς εὐχομένων. ἐ- rinthu̅ & sicy
πεὶ γάρ ἐστι τὰ μεταξὺ τούτων τῶν πόλεων εὐφο- oné.
ρώτατα χωρία.
Ἐμαυτῷ βαλανεύσω. παροιμία οἷον ἐγὼ ἐμαυτῷ δια-
κονήσω. λέγεται δὲ ὅταν ὁ βαλανεὺς νωθρεύηται καὶ
ἑαυτῷ τις λαμβάνῃ τὴν ἀρύταιναν καὶ διακονῇ.
ἢ ἀπὸ τῶν τοὺς βαλανέους ἐγκρυβόντων εἰς πῦρ.
Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον. ἐπὶ τῶν εὐτελέσι τὰς πεί-
ρας ποιουμένων. Κᾶρες γὰρ ἐμισθοφόρησαν πρῶ- Cares primi
τοι. ἄλλοι τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων mercenarii

φασὶ γὰρ τοὺς κᾶρας πρώτους ἀνθρώπων μισθοῦ
στρατεύσασθαι. τοὺς οὖν τὸ ἀργύριον διδόντας προ
τάττειν τοὺς κᾶρας ἑαυτῶν ὡς μέλλοντας ἀποθνήσ
κειν ὑπὲρ τῶν μισθουμένων. εἴρηται οὖν διὰ τοῦτο ἡ
παροιμία. Ἐν κοτύλῃ φέρειν. παιδιᾶς εἶδος· ὁ γὰρ
φέρων τινὰ ἐν κοτύλῃ ἐποίει ὀπίσω τὰς χεῖρας καὶ ὁ
αἰρόμενος ἐνετίθει τὰ γόνατα καὶ οὕτως ἐβαστάζετο.
Εἰς τροφωνίου μεμάντευμαι. ἐπὶ τῶν ἀγελάστων καὶ
Trophonij oraculũ
σωοφρυνωμένων φασὶ γὰρ τοὺς ἐν τροφωνίου καταβαί
νοντας ἀφαιρεῖσθαι τὸν γέλωτα. Ἐκτὸς πηλοῦ πό
δας ἔχεις. ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου καθεστώτων οἷον ἔ
ὅλμος
στὶ καὶ τὸ ἔξω βελοῦς. Ἐν ὅλμῳ εὐνάσω. οἱ μὲν ὅλμον
μάντιν φασί. οἱ δὲ τοὺς ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντας μαν
τικοὺς γίνεσθαι ὡς καὶ παροιμίαν γενέσθαι. καὶ ἀρι
Aristophanes gra.
στοφάνης ὁ γραμματικὸς φησὶν ὡς οἱ ἐν ὅλμῳ κοιμη
θέντες μαντικοί. καὶ τοὺς τρίποδας τοῦ ἀπόλλω
Sophocles
νος ὅλμους καλεῖσθαι καὶ ἀπόλλων ὑπὸ σοφοκλέ
ους εὔολμος. Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται. παροι
ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται
μιῶδες οἷον ἐν ἀμφορίᾳ ἐξουσίᾳ εἰσίν. εἴρηται δὲ ἡ πα
ροιμία παρόσον πέντε κριταὶ τοὺς κωμικοὺς ἔκρι
ὅμηρος ἰλιάδος· ρ
νον ὡς φησὶν ἐπίχαρμος. σύγκειται οὖν παρὰ τὸ ὁ
ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ταῦτα
μηρικὸν θεῶν γούνασι κεῖται ἐπειδὴ οἱ κριταὶ ἐν τοῖς
θεῶν ἐν γούνασι
γόνασιν εἶχον ἃ νῦν εἰς γραμματεῖα γράφεται.
κεῖται.
Epicharm.
Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνω. παροιμία ἐπὶ
τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων ἁπ
τομένων δὲ εὐθέως τῶν μειζόνων ὡς εἴ τις μανθάνων
κεραμεύειν. πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι
τῶν μικρῶν πλάττειν πίθῳ ἐγχειροίη. Δικαίαρχος

δέ φησιν ἕτερόν τι δηλοῦν τὴν παροιμίαν οἱονεὶ τὴν
μελέτην ἐν τοῖς ὁμοίοις ποιεῖσθαι. ὡς κυβερνήτης
ἐπὶ τῆς νηὸς καὶ ἡνίοχος ἐπὶ τῶν ἵππων.
Ἐλάφειος ἀνήρ. ἐπὶ τοῦ δειλοῦ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ
ζώου δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος.
Ἐλέφας μῦν οὐχ ἁλίσκει. ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ
φαῦλα ὑπερορώντων. Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποι
εῖν. ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ με
γαλοποιούντων. Λουκιανὸς μυίας ἐγκωμίῳ μὴ καὶ Lucianus
δόξω κατὰ τὴν παροιμίαν ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποι
εῖν. Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων. ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἢ
κακῶν ἀπηλλαγμένων. Ἔνεστι κἀν μύρμηκι χολή
παρεγγυᾷ μὴ δεῖν τῶν μικρῶν καταφρονεῖν. Ἐν σκό
τῳ ὀρχεῖσθαι. ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μοχθούντων ὧν τὸ ἔρ
γον ἀφανές. Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις. ἐπὶ
τῶν μὴ καθ᾽ ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων. Ἔνεστιν
ἐν δειλοῖσι κἀν ἀνάνδροις λόγοις ὅτι φησὶ καὶ οἱ λόγοι ταῖς
τύχαις συσχηματίζονται καὶ τυποῦνται. Ἐν ἅλω
δρακάζεις. ἀντὶ τοῦ ἐν ἅλῳ κρύπτῃ ἐπὶ τῶν μὴ δυ
ναμένων λαθεῖν παρόσον περίοπτός ἐστιν ἡ ἅλως.
Ἐνδύεταί μοι τὴν λεοντῆν. ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐγχειρούν
των πράγμασιν ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Ἡρακλέους. Ἐν Endymió
δυμίωνος ὕπνος. ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων. Ἐνδυ Luna
μίων γὰρ κάλλει διενεγκὼν τῆς ἠράσθη ἡ σελήνη καὶ Fabella
Ζεὺς αὐτῷ δίδωσι ταύτης αἰτησαμένης ὃ βούλεται
ἑλέσθαι ὁ δὲ αἱρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθάνα
τος καὶ ἀγήρως μένων· ἐκ τούτου τὴν παροιμίαν γεγέ
νησθαί φασι.

Androclides

Carcinus

Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ἀνδροκλείδης πολέμαρχος· ἐπὶ τῶν φαύλων τῶν διὰ περίστασιν τινὰ τιμῆς ἀξιουμένων· τοιαύτη δέ ἐστι καὶ ἡ λέγουσα· ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ καρκῖνος ἔμμορε τιμῆς· ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς· καὶ γὰρ ἐν ἀμουσίαις καὶ κορυδὸς φθέγγεται.

Ἐν τριόδῳ εἰμί· ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων· ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσεται ὁδῷ.

Atheniensium mos

Ἐντὸς ἑβδόμης· ἀπείρητο ἀθήνησι στρατείαν ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἑβδόμης.

Ἐπακτὸς ὅρκος· οὐκ ἐγχώριος ἀλλ' ἀπὸ ξένης ἐπηγμένος· ἢ ὃν ἕτερος ἐπάγει οὐκ αὐθαίρετος.

Cratinus

Epeus

Ἐπειοῦ δειλότερος· οὕτως ἐλέγετο κρατῖνος ὁ κωμικός· ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς οἰνηΐδος φυλῆς καὶ δειλότερος φανῆναι· καὶ γὰρ ὁ ἐπειὸς δειλὸς ἦν.

Mandrabolos

Ἐπὶ τὰ μανδραβόλου· αὕτη τέτακται κατὰ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπτόντων· ὁ γὰρ μανδράβολος οὗτος εὑρὼν ποτὲ θησαυρὸν ἐν σάμῳ πρόβατον χρυσοῦν ἀνέθηκε τῇ ἥρᾳ· τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει ἀργυροῦν καὶ τῷ τρίτῳ χαλκοῦν.

Ἐρεβίνθινος διόνυσος· παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

Ἐρήμη δίκη· ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικασθῇ.

Pelasgi

Lemnos

Ἑρμώνιος χάρις· πελασγοί τινες τὴν λῆμνον οἱ

κοῦντες ἦλθον ἐν ναυσὶν ἐς βραυρῶνα τῆς ἀττικῆς καὶ τὰς γυναῖκας ἐκεῖθεν ἥρπασαν. λοιμῷ δὲ περιπεσόντες προσετάχθησαν δίκας διδόναι τοῖς ἀθηναίοις καὶ οὕτως ἀπαλλαγήσεσθαι τοῦ λοιμοῦ. κελευόντων δὲ τῶν ἀθηναίων ἐκλιπεῖν τὴν λῆμνον ἔφασαν οἱ πελασγοί. ἐάν τις αὐθημερὸν ἀθήνηθεν βορέᾳ χρησάμενος καταπλεύσειεν εἰς τὴν λῆμνον ἐκστήσονται τῆς χώρας αὐτῶν. ὕστερον δὲ δαρείου τοῦ πέρσου περὶ θρᾴκην ὄντος καὶ πάντα χειρουμένου τὰ πέριξ μιλτιάδης ἀθηναῖος ἐκ τῆς χερρονήσου ἀφεὶς ἐς τὸ πέλαγος καταλαμβάνει τὴν λῆμνον. καὶ πρὸς τοὺς πελασγοὺς ἔφη βορέᾳ χρησάμενος αὐθημερὸν ἥκειν. ἕρμων δὲ βασιλεύων τῶν πελασγῶν ἐξέστη τῆς χώρας. τῇ μὲν ἀληθείᾳ τοῦ δαρείου τὴν δύναμιν φοβηθείς. προσποιησάμενος δὲ ἑκὼν διδόναι τοῖς ἀθηναίοις τὴν χάριν. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκην τισὶ προσποιουμένων χαρίζεσθαι.

Brauro. V.

Darius

Miltiades

Εἰς μακάρων νήσους. ὁ ἡσίοδός φησι μακάρων νήσους εἶναι περὶ τὸν ὠκεανόν. κἀκεῖ τοὺς δαίμονας οἰκεῖν ὑπὸ κρόνου βασιλευομένους. ὅθεν ἐπὶ τῶν μακαρίων εἴρηται τὴν παροιμίαν.

Hesiodus

Beatorū in-sulæ

Ἐς κόρακας. ἐν θετταλίᾳ τόπος ἐστὶ κόρακες ὅπου τοὺς κακούργους ἔβαλλον. ὅθεν ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ ταύτης μένανδρος συνεχῶς. λέγουσι δὲ ὅτι βοιωτοῖς ἄρνην ποτὲ διοικοῦσι προφήτο

Coraces thessaliæ locus

Menander

Arne. V.

ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκπεσεῖσθαι τῆς χώρας λευκῶν κορά-
κων φανέντων νεανίσκοι δέ ποτε μεθυσθέντες
καὶ συλλαβόντες κόρακας γυψώσαντες ἀφῆκαν
πέτεσθαι ἰδόντες δὲ οἱ βοιωτοὶ ἐταράχθησαν ὡς
τῆς μαντείας λαβούσης τὸ τέλος. καὶ φοβηθέν-
τες οἱ νεανίσκοι τὸν θόρυβον φυγόντες ᾤκησαν τι-
νὰ τόπον ὃν ἐκάλεσαν κόρακας. μετὰ δὲ ταῦ-
τα ἐκβαλόντες τοὺς βοιωτοὺς οἱ αἰολεῖς ἔσχον
τὴν ἄρνην οἰκείαν οὖσαν καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας με-
θιστᾶσιν εἰς τοὺς κόρακας καλουμένους.

Ἑτερομόλιος. δίκη εἰς ἣν ἀντίδικοι
οὐκ ἦλθον.

Ἔξω βελῶν καθῆσθαι. παροιμία παραινοῦσα μα-
κρὰν ἑαυτὸν τῶν βελῶν τῶν ἐναντίων ποιεῖν.

Sylosōn — Ἕκητι συλοσῶντος εὐρυχωρία. συλοσῶν
σάμιος φίλος ἐγένετο δαρείῳ
Darius — τῷ περσῶν βασιλεῖ. καὶ διὰ τοῦ
τὴν ἐν σάμῳ δυναστείαν παρέλαβε τελευ-
Polycrates — τήσαντος πολυκράτους ἐπεὶ δὲ
πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἦρχεν ἐκλιπόντες
τὴν νῆσον οἱ πλείους μετῴκησαν.
ὅθεν ἡ παροιμία.

Pericls — Εἰς τὸ δέον. περικλῆς ὥς φασιν ἔδωκε
χρήματα τῷ βασιλεῖ τῶν λακεδαιμονίων ἀστυα-
Astyanax — νάκτι καὶ συνέπεισεν αὐτὸν ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς ἀτ-
τικῆς ἐπὶ πολέμῳ προαχθέντα. διδοὺς οὖν λόγον

τῶν χρημάτων μετὰ ταῦτα τοῖς ἀθηναίοις καὶ μὴ θελήσας φανερῶς λογίσασθαι εἶπεν· εἰς δέον ἀνήλωσα τοσάδε τάλαντα·

Εἰς ἀφάγγας· συβαρῖται νίκην τὸν θεὸν ᾔτουν τὸ κατὰ κροτωνιατῶν παρόντων ἐκείνων· ἑνὸς δὲ τῶν κροτωνιατῶν χλευάσαντος καὶ εἰπόντος ὅτι τεύξεσθε ταύτης ἐν ἀφάγγαις, τὴν πρόρρησιν τοῦ θεοῦ ἐθαύμασαν· λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων ἀνυποστάτων εἶναι·

Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου· κόθορνος ἐστὶν ὑποδήματος εἶδος ἐφαρμόζοντος καὶ δεξιῷ καὶ ἀριστερῷ ποδί· ὅθεν καὶ θηραμένην τὸν ἐπὶ τῶν λ· κόθορνον ἐκάλουν οἱ ἀθηναῖοι· ἐπὶ τῶν συστρεφομένων οὖν συνεχῶς ἡ παροιμία εἴρηται·

Εὔνους ὁ σφάκτης· αὕτη ἡ παροιμία προηνέχθη ἀπὸ τοῦ ὀρέστου ὡς καὶ ὅμηρος ἐδήλωσεν· ἀποκτείνας γὰρ τὴν μητέρα· περίδειπνον ἐποίησεν· ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως· ὃς σεμέλην φονεύσας τὰ ὀστᾶ αὐτῆς μετὰ πολλῆς φροντίδος ἔπεμψε τῇ μητρί· ἔτι δὲ μᾶλλον ἀπὸ πτολεμαίου τοῦ φιλοπάτορος· τὴν γὰρ μητέρα βερονίκην καθείρξας ἐν μεγάροις καὶ παραδοὺς σωσιβίῳ φυλάσσειν· ἡνίκα ἐκείνη οὐ φέρουσα τὴν

δ ii

Sybarite
Crotoniate
κόθορνος
Theramenes
Orestes
Homerus
Antigonus rex
Semele
Ptolemaeus philopator
Berenice
Sosibius

κόλασιν ἐποίει θαυμάσιμον βοτάνην· καὶ τὸ φάρ-
μακον πιοῦσα ἀπέθανε. διὰ τὰς ἐπ' αὐτῶν τῶν
ὄμβρων ταραχὰς ἐν μέσῃ τῇ πόλει μνῆμα οἰκοδο-
Sema μήσας ὁ νῦν σῆμα καλεῖται· πάντας ἐκεῖ τοὺς
προπάτορας σὺν αὐτῇ κατέθετο· καὶ ἀλέξαν-
Alexander δρον τὸν μακεδόνα· καὶ ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν δὲ ἱε-
ρὸν αὐτῇ ἱδρύσατο ὃ ἐκάλουν βερσενίκης
Bersenices σωζούσης.
seruatrici Ἐξάντης λόγω τὸν μὲν κακὸν ἄλλεν ἔχοντα·
ἐξάντης τὸ ἐξάντης τὸν ὑγιῆ δηλοῖ· καὶ τὸν ἔξω ἄτης ὅ ἐ-
στι βλάβης ὡς πλάτων φησί.
Plato Εὐδαίμων ὁ κορίνθιος ἐγὼ δ' εἴην τενεάτης· κώμη
Tenea ἐστὶ πλησίον τῆς κορίνθου· τενέα· κατάφυτος·
ὡς οὖν ἐν τῇ κώμῃ ὁμολογούντων μὲν κόρινθον εἶ-
ναι εὐδαίμονα ἀρνουμένων δὲ ἥττονα κώμην ἔχειν
οὕτως εἴρηται.
Ἐν νυκτὶ βουλή· ἡ παροιμία οὕτως εἴρηται ἐπεί-
δὴ ἡσυχίαν ἔχει ἡ νὺξ καὶ δίδωσι κατὰ σχολὴν
λογισμοὺς τοῖς περὶ τῶν ἀναγκαίων
βουλομένοις.
Ἔφυγον κακὸν εὗρον ἄμεινον· αὕτη τάττεται ἐπὶ
τῶν μεταβολὴν ἑαυτοῖς κρείττονα οἰωνιζομένων·
ἀθήνησι γὰρ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἦν ἀμφιθαλῆ παῖ-
δα ἀκάνθας μετὰ δρυΐνων καρπῶν
στέφεσθαι· καὶ λίκνον ἄρτων πλῆρες περιφέροντα
Atheniensium mos λέγειν· ἔφυγον κακὸν εὗρον ἄμεινον· ἐσήμαινον δὲ

ὡς ἀπώσαιτο μὲν τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δίαιταν εὑρήκασι δὲ τὴν ἥμερον τροφήν·

Ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική· φασὶν ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγω ζητήσει χρωμένων· οἱ ὕστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ κιθαριστρίας καὶ ὀρχηστρίας ἐπεισήγαγον·

Ἐπ' οἷς τὰ τρία παρὰ τῆς αὐλῆς·

τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀπαγομένοις τὴν παρρησίαν ταύτην ἐδίδοσαν ὥστε τροφῆς καὶ οἴνου πληρωθέντας τρία λέγειν ἃ βούλονται· μεθ' ἃ φιμωθέντες ἀπήγοντο πρὸς τὴν κόλασιν· τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον λεγόμενον αὐλὴ ἐκαλεῖτο ὅπου ἀπήγοντο καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ διαιτωμένους αὐλικοὺς ὠνόμαζον· ὡς ἐκ τούτου φανερὰν τὴν παροιμίαν εἶναι·

Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις· αἱ τὴν σελήνην καθελοῦσαι ἑτερίδες λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν παίδων στερίσκεσθαι· εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ κακὰ ἐπισπωμένων ἡ παροιμία·

Εἴ τι κακὸν εἰς Πυρράν· φασὶν ὅτι οἱ Πυρραῖοι πρὸς τοὺς ὁμόρους πάντας ἀπεχθῶς εἶχον· ἐκεῖνοι οὖν τὰ συμβαίνοντα αὐτοῖς κακὰ ἀποτροπιαζόμενοι καὶ ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Πυρραίων χώραν ἐπεφώνουν· εἴ τι κακὸν

εἰς πυράν.

Εὐγενέστερος Κόδρου. ὁ Κόδρος Μελάνθου υἱὸς ἦν.
Codrus Μέλανθος δὲ ἔκτος ἀπὸ Νηλέως. οὗ καὶ Νέστωρ οὗ-
Melanth τος ἐκπεσὼν τῆς Μεσσήνης ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας
Neleu καὶ μονομαχήσας πρὸς Ξάνθον τὸν Βοιωτὸν βα-
Nestor σιλεύοντα τῶν Ἀθηναίων νικήσας ἐβασίλευσε τῶν
Xanth Ἀθηναίων. καὶ Κόδρῳ τῷ υἱῷ τελευτήσας τὴν βα-
σιλείαν κατέλιπεν. ὁ δὲ Κόδρος οὗτος ἐν τῷ
πρὸς Δωριέας πολέμῳ ἑκὼν ὑπὲρ τῆς χώρας ἀ-
ποθνήσκει. προείρητο γὰρ
ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς Ἀθηναίοις νικῆσαι
εἴγε τελευτήσειεν ὑπὸ τῶν Δωριέων ὁ βασιλεὺς
αὐτῶν. ἀποθανὼν δὲ ἐγκατέλιπε
Mentor παῖδας δύο Μέντορα καὶ Νηλέα. ὁ μὲν οὖν Μέν-
Neleu τωρ ἀντ᾽ αὐτοῦ ἐβασίλευσεν.
ὁ δὲ Νηλεὺς ἡγεμὼν τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀποικίας ἐ-
γένετο.

Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. μέμνηται
τῆς παροιμίας ταύτης
Sophocles Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι μαστιγοφόρῳ. λέγει
δὲ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῇ Μηδείᾳ κακοῦ ἀνδρὸς
Euripi δῶρον ὄνησιν οὐκ ἔχει.

Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια. παροιμία παρόσον ὁ οἶνος
τοὺς ἐμπιπλαμένους αὐτοῦ ὁποῖοι εἰσὶ παρα-
δεικνύουσιν.

Minos Ἐν παντὶ θυμῷ καὶ τὸ Δαιδάλου μῖσος. Μίνως

θυσίας τῷ ποσειδῶνι ἐπιτελῶν ηὔξατο τὸ αὐθημερὸν
ἀναδοθησόμενόν τι αὐτῷ ἐκ τῆς θαλάσσης· καὶ τοῦτο
καταθύσειν πάλιν ὑπέσχετο ὃ ἂν καὶ ἦν· τοῦ
δὲ ποσειδῶνος ταῦρον ἀναδόντος περικαλλῆ
ἔπεμψε μίνως εἰς τὰ βουφόρβια· ὀργισθεὶς οὖν
ποσειδῶν ἐνέβαλεν ἔρωτα τοῦ ταύρου πασιφάῃ — Pasiphae
τῇ τοῦ μίνωος γυναικί· ἡ δὲ πεισθεῖσα δαίδαλον — Dedalus
ξυλίνην βοῦν κατασκευάσαντα εἰς αὐτὴν ἐνθεῖναι
ἣν ἐπιβαίνων ὁ ταῦρος ὡς βοῦν ἔγκυον ἐποίησεν· — Minotaur
ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ μινώταυρος· μίνως δὲ ὀργιζόμενον
ἀθηναίοις διὰ τὸν τοῦ ἀνδρόγεω φόνον — Androgeos
ὃς ὑπὸ τῶν ἐν ἀθήναις νέων διὰ φθόνον
ἀνῃρέθη ἐν τοῖς παναθηναίοις νικήσας πένταθλον
ἑπτὰ παρθένοι καὶ ἴσοι νέοι ἀκμαῖοι — Pasiphaes & minotauri fabul
ἐξ ἀθηνῶν ἐδασμολογοῦντο κατ᾽ ἐγκέλευσιν
αὐτοῦ· καὶ παρεβάλλοντο τῷ
θηρίῳ· ὡς οὖν τὸν δαίδαλον ἀρχηγὸν τούτων
τῶν κακῶν γενόμενον διά τε
τὸ κατασκευακέναι τὴν ξυλίνην
βοῦν καὶ διὰ τὸ αἴτιον τῆς τοῦ θηρίου
γενέσεως γεγονέναι ἐμυσάχθησαν·

Ἐκ παντὸς ξύλου κίων ἂν γένηται· αὕτη τάττε
ται ἐπὶ τῶν κατὰ μὲν τὸ εἶδος εὖ κατα
φρονούντων· εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίας πιπτόντων·
μέμνηται δὲ αὐτῆς ἐπίχαρμος ἐν τρωσίν·

Εὕδον τῶν ἁλιευτικῶν κύρτων· εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄνευ πόνου κατεργαζομένων ἐφ' ἃ ἂν ὁρμήσωσιν· ἐπειδὴ κοιμωμένων τῶν ἁλιέων οἱ ἰχθὺς τῷ κύρτῳ εἰσδύεται.

Ζ

Zopyr) [Ζ]ωπύρου τάλαντα· Ζώπυρος ὁ Πέρσης βασιλεῖ χαριζόμενος μαστιγώσας ἑαυτὸν καὶ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὤτων ἀφελόμενος εἰσελθὼν εἰς Βαβυλῶνα καὶ πιστευθεὶς τὰ περὶ τὸ σῶμα προὔδωκε τὴν πόλιν· ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἶπε τάλαντα καὶ ζυγὰ οἱονεὶ ἔργα καὶ πράξεις.

Zaleuc) legislator Ζαλεύκου νόμος· ἐπὶ τῶν ἀποτόμων· Ζάλευκος γὰρ Λοκροῖς τοῖς Ἐπιζεφυρίοις ὠμότερον ἐνομοθέτησεν.

Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας· ὅτι οὐκ ἀπρονόητα κἂν βραδέως ἡ δίκη τοὺς πονηροὺς μέτεισι· φασὶ γὰρ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεσθαι τὰ πραττόμενα τοῖς ἀνθρώποις.

Ζεῖ χύτρα ζῇ φιλία· ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ δείπνου συνουσιόντων εἰς φιλίαν.

Ζητῶν γὰρ ὅτου θοἰμάτιον ἀπώλεσα· ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων.

Ζωὴ πίθου. ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶς καὶ μετρίως ζών- των ἀπὸ Διογένους τοῦ φιλοσόφου ᾧ πίθος ἦν ἡ δίαιτα καταγωγὴ καὶ διατριβή. Diogens

Ζῶος γενήσῃ κρομμύου μόνον λαβών. πρὸς τοὺς ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένους.

Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν ἀλλ᾽ ὡς δυνάμεθα. ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων. κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Ἱππίᾳ. Plató

Η

τοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα. τῶν μετὰ Νικίου στρατευσαμένων εἰς Σικελίαν Nicias οἱ μὲν ἀπώλοντο. οἱ δὲ ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ τοὺς Σικελιωτῶν παῖδας ἐδίδασκον γράμματα. οἱ οὖν διαφυγόντες εἰς Ἀθήνας καὶ ἐρωτώμενοι περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ἔλεγον. ἢ τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα. καὶ οὕτως ὁ λόγος παροιμιώδης ἐγένετο. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλως λαλούντων.

Η κρίνον ἢ κολοκύντην. τὸ τῆς κολοκύντης ἄνθος Colocynte

καλεῖται κρῖνον· ἄδηλον δὲ εἰ οἴσει καρπόν. ἔταττον οὖν τὸ μὲν κρῖνον οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς. μέμνηται ταύτης Δίφιλος λέγων ἐν

Diphilus

ἡμέραισιν αὐτὸς ἐν πᾶσι γέρον θέλω παρασχεῖν κολοκύντην ἢ κρῖνον.

Ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει. ὅθεν ἡ παροιμία. ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ὁρμᾶν ἐπί τι πρᾶγμα, στρατευομένων δέ. φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίωνος εἶναι.

Terpsió

Ἡ Ἀμαία τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν. ἱστορεῖ Δίδυμος ὅτι Ἀμαία μὲν ἡ Δημήτηρ παρὰ Τροιζηνίοις προσαγορεύεται. Ἀζησία δὲ ἡ κόρη. ἀπὸ γοῦν τῆς ἱστορίας ἡ παροιμία προήχθη. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πολυχρονίῳ ζητήσει χρωμένων. Πλούτωνος γὰρ Περσεφόνην ἁρπάσαντος, ἡ Δημήτηρ ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν περιῄει ταύτην ζητοῦσα.

Didym⁹

Amea .i. ceres

Azesia .i. proserp.

Ἠλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος.

Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο. ὥς φησι Πολέμων, αὕτη ἡ Πράξιλλα τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω τί κάλλιστον καταλιπὼν ἥκει, ἀποκρίνασθαι. ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους. καὶ μὴ

Praxilla poetria

nota p̄ politismo

Polemo

λα. ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη ὁ λόγος. ἠλίθιον γὰρ
τὸ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σικύους.

Ἡρακλεία λίθος. ταύτην ἔνιοι μαγνῆτιν λέγουσι
τὴν ἐπισπωμένην τὸν σίδηρον. ἡ δὲ ἑτέρα παρα-
πλήσιος ἀργύρῳ. κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ Ἡρα-
κλείας τῆς ἐν Λυδίᾳ πόλεως.

Ἢ τρεῖς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι. ἡ παροιμία παρὰ Φερε-
κράτει ἐν τοῖς Μυρμηκανθρώποις. κεῖται δὲ ἐπὶ
τῶν ἀποκινδυνευόντων. τὸ μὲν
γὰρ τρεῖς ἓξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ. τὸ δὲ
τρεῖς κύβοι τὴν ἧτταν. πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶν-
το πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις. καὶ οὐχ ὡς
οἱ νῦν δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία. κύβον
γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτούμενον ὅτε
πλήρης ἐστὶ καὶ μή. τοὺς δὲ κύβους τοὺς
τοιούτους οἱ Ἴωνες καλοῦσιν
οἴνοις. καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν
ἢ τρεῖς ἓξ ἢ τρεῖς οἶναι.

Ἡ Φανίου θύρα. ὁ Φάνιος ὥς
φασιν ἐγένετο ὀβολοστάτης ἄλλοι
δὲ τυφλός. ἐπανοίγοντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐ-
τοῦ τὰ ταμεῖα καὶ τὴν θύραν
ἣν ἐκεῖνος ἰσχυρὰν ἐνόμιζεν
εἶναι τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυ-
όντων ἐν τῷ φυλάττειν:

Ἡρακλεία λίθος · magnetis · al.

Pherecrates

Antiq tribus tesseris utebantur. Posteriores duob[us]

Phanius

ἀφύη

Ἡ ἄφυα πῦρ· ἐπὶ τῶν ὀξὺ λαμβανόντων τέλος ἡ παροιμία εἴρηται· παρόσον ἡ ἀφύη ἐστὶ δὲ ἰχθὺς ἰδοῦσα τὸ πῦρ μόνον ἕψεται· οὕτως οὖσα εὐφερά·

Dicearch

Ἡρακλέους νόσος· Δικαίαρχός φησὶ τὴν ἱερὰν νόσον ἡρακλέους ὀνομάζεσθαι· ἐς ταύτην γὰρ ἐκ τῶν μακρῶν πόνων ἐμπεσεῖν φασὶ τὸν ἡρακλέα·

Θ

Thamyris

Thamyras pulcherrimus fuit & primus morem introduxit amandi pueros

Θ ἀμύρις μαίνεται ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παράλογα δοκούντων πράττειν· εἴρηται ἡ παροιμία ὅτι θάμυρις πολλοὺς ἐπὶ κάλλει διενεγκὼν ἤρξατο πρῶτον ἐρᾶν ἀρρένων· ἀσκήσας δὲ κιθαρῳδίαν ταῖς μούσαις ἤρισε· συνθέμενος πρότερον εἰ μὲν κρείττων εὑρεθῇ πλησιάσαι πάσαις· εἰ δὲ ἡττηθῇ στερηθήσεσθαι ὧν ἂν ἐκεῖναι θέλωσιν· ὑπέρτεραι δὲ αἱ μοῦσαι γενόμεναι καὶ τῶν ὀμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρῳδίας ἐστέρησαν·

Θάτερον ἢ βούτης· τῶν ἐπὶ τῇ στοᾷ μαχομένων τις ἦν ᾧ ἐπεγέγραπτο βούτης οὗ ἐφαίνετο τὸ κράνος καὶ ὁ ὀφθαλμός· τὰ δὲ λοιπὰ μέρη ἐδόκει ὑπὸ τοῦ ὄρους

ἐφ' οὗ ἐβεβήκει κρύπτεσθαι. διὰ τὸ προκεῖσθαι αὐ-
τοῦ τάσσεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ῥαδίως συν-
τελουμένων. καὶ γὰρ ὁ βούτης ῥαδίως κατεσκεύα-
σε ἅτε οὐχ ὁλόκληρον τοῦ σώματος γεγραμμένου.

Θετταλῶν σόφισμα. παροιμία ἐπὶ τῶν σοφιζο-
μένων λεγομένη. διὰ τὸ τῶν θετταλῶν λόγιον ἐκπε-
σεῖν. φυλάττεσθαι μὴ ἕλωσιν αὐτὸν οἱ ἐξεναντίας
εὐχὴν μείζονι καὶ λαμπροτέρα κατ' αὐτοῦ χρησά-
μενοι. νοήσας οὖν τὸ λόγιον καὶ πρὸς ὑπερβολὴν
τραπόμενος ἑκατόμβην ἀνδρῶν ηὔξατο θυσίαν ἀ-
πόλλωνι καταιβασίῳ. κατελθὼν οὖν ἐκεῖ καὶ δια-
ταξάμενος ἐφ' ἃ ὥρμησε. τὸ περὶ τὴν θυσίαν καὶ
τὴν εὐχὴν οὔτε ἱεροπρεπὲς εἶναι νομίσας οὔτε ἄλ-
λως εὐσεβὲς ὑπερέθετο. καὶ μέχρι νῦν θετταλοὶ τὴν
θυσίαν ἀπόλλωνι ὑπισχνοῦνται δι' ἔτους.

Thessali

Catebasi
apollo

Θεῶν ἀγορά. παροιμία ἐπὶ τῶν τολμώντων τι λέ-
γειν ἐπὶ τοῖς τοσοῦτον ὑπερέχουσιν ὅσον οἱ θεοὶ
τῶν ἀνθρώπων. καὶ τόπος ἀθήνησιν
ἀπὸ τοῦ συνεργηθῆναι προσαγορευθείς.

Θολερῶς προβαίνεις. μὴ καθιστα-
μένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων.
ἀλλ' ἀσαφῶς καὶ τεταραγμένως ποιῶν.

Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται. ταύ-
της μέμνηται μένανδρος
ἐν τῇ πρώτῃ. λέγει γὰρ ὅτι
ἐν ταύτῃ τῇ γῇ ὁ πρεσβύτατος
ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ στήθους ἀπώλετο. καὶ ἐν τεῦ-

Menander

θεν ἰωσὶ καὶ αἰολεῦσιν αἴνιγμα γέγονε. θρᾶκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται.

Θύραζε κᾶρες οὐκ ἔτ' ἀνθεστήρια. οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκετῶν καρικῶν εἰρῆσθαί φασιν ὡς ἐν τοῖς ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένοις αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐργαζομένοις. τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτούς. θύραζε κᾶρες οὐκ ἔτ' ἀνθεστήρια. τινὲς δὲ οὕτω τὴν παροιμίαν φασὶν ὅτι οἱ κᾶρές ποτε μέρος τῆς ἀττικῆς κατέσχον καὶ ὁπότε τὴν ἑορτὴν τῶν ἀνθεστηρίων ἦγον οἱ ἀθηναῖοι σπονδῶν αὐτοῖς μετεδίδοσαν. καὶ ἐδέχοντο τῷ ἄστει καὶ ταῖς οἰκίαις. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τινῶν ὑποβεβλημένων ἐν ταῖς ἀθήναις οἱ ἀπαντῶντες πρὸς τοὺς κᾶρας παίζοντες ἔλεγον. θύραζε κᾶρες οὐκ ἔτ' ἀνθεστήρια. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ἐπιζητούντων πάντοτε λαμβάνειν.

Thasus

Θάσος ἀγαθῶν. ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδεῖξαί τινα ἐπαγγελλομένων ἡ παροιμία ἐστί. καλλίστρατος γὰρ ὁ ῥήτωρ ἐκπεσὼν ἀθήνηθεν ἔπεισε τοὺς ἀθηναίους τὴν ἀντιπέρα γῆν οἰκῆσαι λέγων ὅτι καὶ χρυσᾶ μέταλλα ἔχει. καὶ γῆν ἄφθονον καὶ ὅλην ἀρίστην καὶ ὅλως θάσον ἀγαθῶν τὸν τόπον ἐκάλει ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν.

Callistratus

Θᾶττον ὁ τόκος Ἡρακλείτω περὶ νέω τρέχει· Ἡράκλειτος δρομεὺς ἐγένετο θαυμασθεὶς ἐπὶ τάχει· εἴρηται παροιμία ἐπὶ τῶν δανειζομένων ὡς τοῦ τόκου θᾶττον τρέχοντος ἢ Ἡράκλειτος ὁ δρομεύς· ἐξήλλακται μέντοι δωρικῶς Ἡρακλείτω περὶ νέω· ἀντὶ τοῦ περὶ νέου. — Heraclitus cursor

Θεὸς ἡ ἀναίδεια· αὕτη τέτακται· ἐπὶ τῶν διὰ ἀναισχυντίαν τινὰ ὠφελουμένων· φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ νόμων· ὕβρεως καὶ ἀναιδείας παρὰ τοῖς ἀθηναίοις εἶναι βωμούς. — Theophrastus

Θράκια παραίρεσις· φασὶ τοὺς θρᾶκας ἡττηθέντας ὑπὸ βοιωτῶν καὶ σπεισαμένους σπονδὰς πενθημέρους θέσθαι· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένους τοῖς βοιωτοῖς τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι· τοὺς δὲ ζωγρῆσαι· ἀγανακτούντων δὲ τῶν βοιωτῶν εἰπεῖν τοὺς θρᾶκας ὅτι τὰς ἡμέρας οὐ τὰς νύκτας ἐσπείσαντο. — Violentiæ & impudētiæ aræ apud atheniēses

Ι

Ἰνοῦς ἄχη· Ἰνὼ ἡ Κάδμου συνελθοῦσα ἀθάμαντι δύο ἐγέννησε παῖδας Λέαρχον καὶ Μελικέρτην καὶ θυγατέρα Εὐρύκλειαν· οὗτοι ὑπὸ ἀθάμαντος μανέντος κατετοξώθησαν· μετὰ δὲ Μελικέρτου ἡ Ἰνὼ ἔρριψεν ἑαυτὴν εἰς τὴν πρὸς τῷ Μολουρίῳ θάλατταν· καὶ τὴν μὲν εἰς Μέγαρα προσβρασθεῖσαν Μεγαρεῖς ἀνελόμενοι καὶ πολυτελῶς κηδεύσαντες ἐκάλεσαν Λευκοθέαν· τὸν δὲ

Ino
Cadmus
Athamas
Learchus
Melicerta
Euryclea
Molurij mare
Megarēses
Leucothea

εἰς κόρινθον κορίνθιοι, θάψαντες μελικέρτην καὶ ἄ-
Melicertes
γουσιν ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα τὰ ἴσθμια. διὰ δὴ ταῦ-
Isthmia
τα εἴρηται ἰνοῦς ἄχη. ἄχος γὰρ ἡ λύπη ἀχανεῖς
ποιοῦσα τοὺς κακῶς παθόντας. ταῦτα δὲ δηλῶ-
σι καὶ μενεκράτης ὁ τύριος. πέπονθε δὲ οὕτως ἰ-
Menecrates
νὼ δι' αἰτίαν τήνδε. ἀθάμας πρότερον γυναῖκα ἐσ-
χηκὼς νεφέλην δύο παῖδας ἐκ ταύτης ἕλλην καὶ
Nephele
φρίξον ἐγέννησεν. ἀποθανούσης δὲ τῆς νεφέλης δευτέ-
Athamantis inus & melicertę fab.
ραν ἠγάγετο γυναῖκα ἰνώ. ἥτις ἐπιβουλεύσασα τοῖς
τῆς νεφέλης παισὶ παρέπεισε τὰς τῶν ἐγχωρίων γυ-
ναῖκας φρύγειν τὰ σπέρματα. ἡ γῆ δὲ πεφρυγμέ-
Helle
νον τὸν σπόρον δεχομένη καρποὺς ἐτησίους οὐκέ-
Phrixus
τι ἐδίδου. πέμψας οὖν εἰς δελφοὺς ὁ ἀθάμας πε-
ρὶ τῆς ἀφορίας ἐπυνθάνετο. δώροις δὲ πείσασα
ἰνὼ τοὺς πεμφθέντας ὑπέθετο αὐτοῖς εἰπεῖν ὑποστρέ-
ψασιν. ὡς ἂν μέλλει ὁ θεὸς ἕλλην καὶ φρίξον σφαγια-
σθῆναι θέλοιεν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας ἔσεσθαι.
πεισθεὶς οὖν ὁ ἀθάμας ἕλλην καὶ φρίξον τῷ βωμῷ
παρέστησεν. ἀλλ' ἐκείνους μὲν κατοικτείραντες οἱ θε-
οὶ διὰ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ ἐναερίους ἀφήρπα-
σαν. ὅθεν ἕλλη μὲν ἀντέχειν μὴ δυναμένη εἰς τὸν
Hellespontus
ἀπ' ἐκείνης κληθέντα ἑλλήσποντον καταπίπτει. φρί-
ξος δὲ εἰς τὴν κολχίδα διασώζεται. τὴν ἀθάμαν-
τι δὲ μανίαν ἐμβαλόντες τῇ ἰνῷ τοιαῦτα πά-
θη παρεσκεύασαν.

Παλέμου ψυχρότερος. παροιμία ὡς εἴ τις εἴποι
γυμνότερος τοῦ κακοδαίμονος ἤ ὅτι οἱ θρηνοῦντες

// hesyc. κίκηος. τεῖχος

τῷ ἰαλέμῳ χρῶνται ἐπιλέγοντες αὐτό. ἔνθεν καὶ τὸ θρηνεῖν ἰαλεμίζειν λέγουσι. λέγουσι δέ τινες τὸν ἰάλεμον υἱὸν καλλιόπης καθ' ὑπερβολὴν ψυχρὸν γεγονότα.

Ialemus — ἰαλεμίζειν — Ialem. f. ~~...~~ calliopes

Ἱερὸν ἡ συμβουλή ἐστιν. παροιμία ἐπὶ τῶν δεόντων καθαρῶς συμβουλεύειν. μέμνηται ταύτης ἐπίχαρμος.

Epicharm.

Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μέσομα κάκελ' ἐπίβαλε. ταύτης μέμνηται κράτης ὁ κωμικὸς σαμίοις. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν διάκρας ῥασώνης δεομένων τιμος καὶ ἀναπαύλης. εἴρηται δὲ ἀπὸ στρατιωτικῶν ἵππων οἷς γηράσκουσιν ἐπέβαλλον τὸ καλούμενον τρισίππιον. ἔστι δὲ τοῦτο σιδηροῦς τροχίσκος. οἷον δημόσιος ὡς χαρακτὴρ τροχίσκος. ὃν ἐκπυρώσαντες ἐπέβαλον ταῖς σιαγόσι τῶν ἵππων.

Crates — τρισίππιον

Ἱππάρχων πίναξ. ἐπεὶ παρὰ συρρακουσίοις οἱ ἵππαρχοι ἐν πίναξι τὰ ὀνόματα γράφοντες τῶν ἀτακτούντων παρεσημαίνοντο.

Syracusior ~~mos...~~

Ἰλιὰς κακῶν. ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν. παρόσον ἐν ἰλίῳ μυρία κακὰ συνέβη γενέσθαι.

Ἴσθα θύεις. ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μηδενὶ ῥᾳδίως μεταδιδόντων. δι' ἔθους γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς ὁπότε ἔθυον ἴσθα μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας. μέμνηται ταύτης θεόπομπος ἐν καπήλοισιν.

[illegible] sacra — Theopompus

ει

// cf. τρισίππιον. i. indicium. argumentu

K

Καδμεία νίκη. ἐπὶ ταύτης τῆς παροιμίας ἄλλοι ἄλλως λέγουσιν. ἀποδιδόασι δὲ ταύτην ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης. οἱ μὲν ὅτι ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχοῦντες ἀμφότεροι ἀπώλοντο. οἱ δὲ ὅτι Καδμεῖοι νικήσαντες τοὺς Ἀργείους τοὺς μετὰ Ἀδράστου στρατεύσαντας δίκην ἔδοσαν ἱκανὴν τοῖς ἀπογόνοις αὐτῶν. ἄλλοι ὅτι τὸ Σφιγγὸς αἴνιγμα σώσας Οἰδίπους καὶ νικήσας αὐτὴν ἀγνοῶν ἔγημε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα, εἶτα ἐξετύφλωσεν ἑαυτόν. ὥστε μὴ λυσιτελῆσαι τὴν νίκην αὐτῷ. ἄλλοι δέ τινες ὅτι τὰ ἐκ Φοινίκης γράμματα βουλόμενος διαδοθῆναι τοῖς Ἕλλησι Κάδμος ἀνεῖλε Λῖνον καὶ αὐτὸν ἴδια γράμματα ἐπιδεικνύμενον, ὃν ἀπεδίωξαν οἱ πολῖται. διὰ τὸ μὴ λυσιτελῆσαι τοίνυν αὐτῷ τὴν νίκην λέγεσθαι τὴν τοιαύτην παροιμίαν.

Apogoni argiuorum

Sphingis aenigma

Oedipus

Cadmus ex phoenicia grecis litteras attulit.

Κάθαμμα λύεις. παροιμία ἐπὶ τῶν δυσλύτων τι λύειν ἐπιχειρούντων. λόγιον γὰρ τοῖς Φρυξὶν ἐπεπτώκει περὶ τῆς κομισάσης τὸν Μίδαν ἁμάξης. εἴ τις ἐπιλύσειε τὸν δεσμὸν τοῦτον τῆς Ἀσίας ἄρξειν. Ἀλέξανδρος δὲ ἔλυσεν.

Midas

Alexander

Nodus in curru mide

Κάμπιος δρόμος· δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπι- Cursus oblig
οι οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες.

Καρπάθιος τὸν λαγῶν· παροιμία καρπάθιος Carpathij
τὸν λαγῶν· διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγὼς ἐν τῇ χώ-
ρα ἐπηγάγοντο αὐτοί· καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο ὥστε
τὸν σῖτον καὶ τὰς ἀμπέλους αὐτῶν ὑπ' αὐτῶν βλαβῆναι
ὅθεν ὁ ἀρχίλοχος ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη.

Κερκυραία μάστιξ· περιττὴν τινὰ κατασκευὴν εἶ-
χον αἱ κερκυραῖαι μάστιγες· διὸ καὶ εἰς παροιμί-
αν παρῆλθον· οἱ δὲ καὶ διπλᾶς αὐτὰς ἔφασαν Corcyraei
εἶναι· εἶχον δὲ καὶ ἐλεφαντίνας κώπας· καὶ τῷ
μεγέθει περιττῶς ἦσαν· ὑπερηφάνους γὰρ εὐπρα-
γοῦντας τοὺς κερκυραίους φησὶν ἀριστοτέλης Aristotelis
γενέσθαι.

Κερκωπίζειν· ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν προσσαινόν- προσσαίνειν τὴν
των τὴν κέρκον ζώων μετενήνεκται· ἄλλοι δὲ ἀ- κέρκον
πὸ τῶν κερκώπων, οὓς περὶ τὴν λυδίαν ἱστοροῦσιν
ἀπατηλοὺς σφόδρα καὶ ἀναιδεῖς γενέσθαι· παρὸ Cercopes
καὶ ἀπολιθωθῆναι αὐτούς· καὶ ἡρακλεῖ δὲ ἐνοχλή- Hercules
σαντας ὅτε παρ' ὀμφάλῃ ἦν κολασθῆναι. Omphale

Κέσκον οἰκεῖς· πόλις παμφυλίας ἀνοήτων· ὅθεν Cescos. V
καὶ παροιμία γέγονε· πόλις κέσκος νοῦν οὐκ ἔχου-
σα· ἐπὶ τῶν νοῦν μὴ ἐχόντων.

Κεστρεὺς νηστεύει· παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ λαιμάρ-
γων· τοιοῦτον γὰρ ἐστὶν ἀ- Cestreus
πληστον ὁ κεστρεύς· ὡς ἐκ τούτου τοὺς κεχηνότας καὶ piscis

πίνοντας κέστρας ἔλεγον· ὡς λαιμάργους. ἄλλοι δέ φασὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μὲν, οὐδὲν δὲ πλέον ἐκ τῆς δικαιοσύνης ὑποφερομένων. ὁ γὰρ κεστρεὺς τῶν ἄλλων ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων μόνος ἀπέχεται τῆς σαρκοφαγίας· νέμεται δὲ τὴν ἰλὺν ταλαιπωρῶν ὥς φησιν ἀριστοτέλης περὶ ζώων.

Κιλίκιος ὄλεθρος. οἱ κίλικες λῃσταῖς χρώμενοι ἐπ' ὠμότητι διεβέβληντο. καὶ οἱ ἀττικοὶ δὲ τὰς πικρὰς τιμωρίας κιλικίους καλοῦσιν.

Καλλικυρίων πλείους. οὕτως ἐν συρρακούσαις ἐκλήθησαν οἱ ὑπεισελθόντες γεώμοροι καλλικύροι· ἔνθεν παροιμιωδῶς ἔλεγον εἴποτε πλῆθος ἤθελον ἐμφῆναι ὅτι πλείους ἦσαν τῶν καλλικυρίων. δοῦλοι δὲ ἦσαν οὗτοι καὶ τοὺς κυρίους ἐξέβαλον. ἡ δὲ αἰτία τῆς κλήσεως αὐτῶν διὰ τὸ παντοδαποὺς εἰς τοῦτο συνελθεῖν ὥστε τοὺς κυρίους ἐγκεῖσθαι.

Κίνδυνος ἡ ἐν πρώρᾳ σελίς, παροιμιακόν. οἱ γὰρ πολέμιοι τὴν πρώραν εὐθέως ἐφαλλόμενοι κατέχουσι· σελὶς δὲ ἡ καθέδρα.

Κόραξ ὑδρεύσει. παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινὸς τυγχανόντων.

Καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοις. κόρκαρον πελοποννήσιοι φασὶν εἶναι λάχανόν τι τῶν εὐτελῶν. διὸ καὶ ἡ παροιμία.

Κορύνθου ἠλιθιώτερος. εὐήθης καὶ μωρός. ἐπὶ γὰρ τοῦ μωραίνοντος ἔταττον τὸν κόρυνθον ἀπότινος

κορύβου μωροῦ, ὃν οἴονται τὸν Μάγδωνος εἶναι παῖδα τοῦ Φρυγὸς κατὰ τὰ Τρωϊκὰ γενόμενον. τινὲς δὲ τοῦτον ἀναίσθητον φασὶ γεγονέναι ὥς καὶ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἀριθμεῖν.

Κορυθέως ἀδεχθέστερος. οὗτος ὁ κορυθεὺς ἐπὶ δυσμορφίᾳ ἐκωμῳδεῖτο καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ. ἕνα δὲ τῶν ἀρχαιοτάτων εἶναι φασίν.

Κορώνη τὸν σκορπίον. παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων. ἐλλειπτικὴ δέ ἐστι. λείπει γὰρ τὸ ἥρπασε. καὶ γὰρ ἁρπασθεὶς ὁ σκορπίος οὐκ ἔλαττον ἔδρασεν ἐμβαλὼν τῷ κέντρῳ τὸν ἰὸν ἤπερ ἔπαθε.

Κουρήτων στόμα. ἐδόκουν γὰρ εἶναι οὗτοι μάντεις, οἷον θεσπιῳδὸν στόμα.

Κρητίζειν. ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν ἔταττον τὴν λέξιν. καί φασιν ἀπὸ τοῦ Ἰδομενέως τοῦ κρητὸς τὴν παροιμίαν διαδοθῆναι. λέγεται γὰρ διαφορᾶς ποτὲ γενομένης τοῖς ἐν Τροίᾳ Ἕλλησιν περὶ τοῦ μείζονος, καὶ πάντων προθυμουμένων τὸν συναχθέντα χαλκὸν ἐκ τῶν λαφύρων πρὸς ἑαυτοὺς ἀποφέρεσθαι, γενόμενον κριτὴν τὸν Ἰδομενέα, καὶ λαβόντα παρ' αὐτῶν τὰς ἐνδεχομένας πίστεις ἐφ' ᾧ κατακολουθῆσαι τοῖς κριθησομένοις, ἀντὶ πάντων τῶν ἀριστέων ἑαυτὸν προτάξαι. διὸ λέγεσθαι τὸ κρητίζειν.

Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων, ἐπεὶ τὰς φάτνας πλήττουσιν οἱ κριοί. λέγεται γὰρ ὡς εἴρηται ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων τοῖς εὖ προσδια-

τεθῆσι κριὸς τὰ τροφεῖα· καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτραφέντας τύπτειν τοὺς θρέψαντας καὶ ἔτι τρέφοντας· μέμνηται αὐτῆς Μένανδρος.

Cissamis

Κίσσα μισκῶος· οὗτος ἦν πολυθρέμματος· τούτω φασὶν ἐκ χελώνην ἐπιφαινομένην κατ' ἔτος τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἁρπάζειν· καὶ τὸν Κίσσαμιν ἀγελᾶν αὐτῇ· φαινομένην δὲ αὐτῷ κατ' ὄναρ κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα παγγενῆ ἀπολέσθαι.

Canthar

Κανθάρου σοφώτερος· ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακούργων· ἐπειδή τις Ἀθήνησι κάπηλος Κάνθαρος καλούμενος ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ προδοσίᾳ θανάτου ἐζημιώθη.

Cichle · Eubul

Κωφότερος κίχλης· ταύτης Εὔβουλος ἐν Διονύσῳ μέμνηται· φασὶ γὰρ κωφεύειν τὸ ζῷον.

Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον· ἕλκε μοιχὸν ἢ μυχόν· ταύτης μέμνηται Καλλίας ἐν Ἀταλεστῇ.

Callias

Κωφότερον τοῦ Τορωναίου λιμένος· λιμήν ἐστιν ἐπὶ Τορώνῃ τῆς Θρᾴκης· στενὰς δὲ ἔχει δύο μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους καταρρεύσεις ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοὺς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον.

Torone thracie

Κροβύλου ζεῦγος· παροιμία ἐπὶ τοῖς ὑπερβάλλουσι πονηρίᾳ κεχρημένοις ταττομένη· μετήνεκται δὲ ἀπὸ πορνοβοσκοῦ τινος Κροβύλου· ἑταίρας κτησαμένου δύο· ὡς μὴ μόνον ἐπὶ ταύταις πολλοὺς τῶν νέων λυμαίνεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ἔκλεπτεν ἐλυμαίνετο· τοὺς οὖν ἴσους τῇ ἐκείνου πονηρίᾳ

Crobyl

Crobylus pornobosc

ὡς διώκεσθαι συζευχθῆναι αὐτῷ κρωβύλου ζεῦγος
ἔλεγον· ἢ διὰ τὸ εἶναι δύο τὰς ἑταίρας·

Κύδος· λοιδορία κακολογία· καὶ κυδάζειν
τὸ λοιδορεῖν καὶ κακολογεῖν· ἡ δὲ πρώτη συλ-
λαβὴ βραχέως ἐκφέρεται· καὶ ὅταν λοιδορίαν ἐκ-
τίσῃ τις ἐπὶ μηδενὶ ἀξίως συκοφαντουμένοις
παροιμιωδῶς λέγεται κύδους ἐκτετικέναι·

Κυζικηνοὶ στατῆρες· διεβεβόηντο οὗτοι ὡς εὖ κε- Cyziceni
χαραγμένοι πρόσωπον δὲ ἦν γυναικεῖον ὁ τύπος
μητρὸς θεῶν· ἐπὶ δὲ θατέρου προτομὴ λέοντος·

Κυθωνύμου αἶσχος· αἴσχιον κλέος ἔχοντος· ἢ Cythonym
οὗ ἄν τις ἐπικρύπτει τὸ ὄνομα διὰ τὰς συμφορὰς
καὶ τὰς πράξεις· ἢ δυσωνύμου ἢ περιβοήτου
περὶ τὰς πράξεις ἢ ἄξιον κεκρύφθαι·

Κύων ἐπὶ δεσμά· παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς
εἰς κολάσεις ἐπιδόντων· καὶ βοῦς
ἐπὶ δεσμά·

Κῶος Χίῳ· ὁ κῶος ἀστράγαλος ἐδύνατο ἕξ· πα- Cous talus sex
ροιμία δέ ἐστι Χῖος πρὸς Κῶον· ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἐδύ- Chius talus unu
νατο ἕν ὁ δὲ κῶος ἕξ·

Κωρυκαῖος ἠκροάζετο· ταύτης
Μένανδρος μέμνηται ἐν τῷ Menander
ἐγχειριδίῳ· πειραταὶ γὰρ περὶ Κώρυκον Corycos Pamphy
τῆς Παμφυλίας ἦσαν· liæ
καὶ τινὲς τῶν ἐκ Κωρύκου συμπράττοντες αὐ-
τοῖς περιειργάζοντο· τῶν πλεόντων τὰ φορτία

καὶ τὸν καιρὸν καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν καὶ τοῖς στρα
ταῖς ἐμήνυον· τοῦτο μαθόντες οἱ ἔμποροι ἔκρυ
πτον τὰ πολλά· ἐπεὶ δὲ καὶ οὕτω τοῖς στρατιώταις ἐξε
γόνευ ἐκράτησεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων
μὲν λάθρα πράττεσθαι, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων·

Pisistrath

Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν· πεισίστρατος
ὥς φασιν ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργουμένων
ἀπῄτει τοὺς ἀθηναίους· παριὼν δέ ποτε καὶ ἰδὼν
πρεσβύτην ἑτέρας ἐργαζόμενον καὶ τόπους λιθώ
δεις ἤρετο τὸν πρεσβύτην· τίνας ἐκ τῶν τόπων
κομίζοιτο τοὺς καρπούς· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὀ
δύνας καὶ σφακέλους· καὶ τούτων δεκάτην πει
σίστρατος φέρει· θαυμάσας δὲ ὁ πεισίστρατος τὴν
παρρησίαν αὐτοῦ τῆς δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε
καὶ ἐκ τούτου οἱ ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο·

σφάκηλοι

Κύρβεις κακῶν

Κύρβεις κακῶν· καλοῦνται παρὰ τοῖς ἀθηναίοις
σανίδες τρίγωνοι· ἐν αἷς τοὺς νόμους ἀνέγραφον
καὶ τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων τιμωρίας· ἐπὶ
τοίνυν τῶν σφόδρα πονηρευομένων ἡ παροιμία
εἴρηται·

mihi mutandum

Κλαίει ὁ νικήσας, ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν· αὕτη πα
ρῆλθεν ἐκ χρησμοῦ σιβύλλης τῆς ἐρυθραϊκῆς· περὶ
γὰρ φιλίππου μαντευομένη μετὰ τὴν ἐν χαιρω
νείᾳ μάχην τὸ ἔπος εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ μὲν ἀθηναῖ
οι καὶ οἱ θηβαῖοι ἡττηθέντες ἀπώλοντο· φίλιππος
δὲ νικήσας μετὰ τὴν μάχην εὐθὺς ὑπὸ παυσα
νίου διεφθάρη·

Sibylla erythrea

Philipp

Pausanias

~~κλαίει ὁ νικήσας ὁ δ' ἡττηθεὶς ἀπόλωλεν~~

Κοινὰ τὰ φίλων· τίμαιός φησιν ὅτι προσιόντας πυθαγόρα μαθητὰς περὶ τὴν ἰταλίαν ἔπαθεν ὁ φιλόσοφος κοινὰς τὰς οὐσίας ποιεῖσθαι· ὅθεν εἰς παροιμίαν ἡ συμβουλὴ τοῦ πυθαγόρα ἦλθεν· Timeus / Pythagoras

Κέλμις ἐν σιδήρῳ· αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν σφόδρα ἑαυτοῖς πιστευσάντων ὅτι ἰσχυροὶ καὶ δυσχείρωτοι πεφύκασι· κέλμις γὰρ εἷς τῶν ἰδαίων δακτύλων τὴν μητέρα ῥέαν ὑβρίσας· καὶ μὴ ὑποδεξάμενος ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν δεδεμένως ἐν τῇ ἴδῃ ἀφ' οὗ ὁ στερεώτατος ἐγένετο σίδηρος· μέμνηται τῆς ἱστορίας σοφοκλῆς ἐν σατύροις· Celmis / Idei dactyli / Sophocls

Κάκιον βάβυς αὐλεῖ· τάττουσι ταύτην ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ χεῖρον ἀσκούντων· φασὶ δὲ ὅτι ὁ βάβυς ἀδελφὸς ἦν μαρσύου ὃν ἀπόλλων ὑπερτεινῆ κρεμάσας ἐκ πίτυος ἐξέδειρεν ἐρίσαντα αὐτῷ περὶ μουσικῆς· βουλόμενος δὲ καὶ τὸν βάβυν ἀνελεῖν ἀθηνᾶς ὑποθεμένης ὡς ἀφυῶς τῷ αὐλῷ χρᾶται ἀφῆκεν αὐτόν· ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη ὅτι κάκιον βάβυς αὐλεῖ· Babys / Marsyas / Marsias ex ~~quercu~~ pinu suspensus ab apolline

Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν· τὴν παροιμίαν ταύτην οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ ζῴου φασὶν εἰρῆσθαι· ὅτι οὔτε αὐτὸς βρωτός ἐστιν οὔτε τὸ ᾠὸν ὃ ἔχει· οἱ δὲ ἀπὸ κόρακος τοῦ συρρακουσίου ῥήτορος πρώτου διδάξαντος τέχνην ῥητορικήν· ὑπὸ γὰρ τούτου ὥς φασι μαθητὴς τισίας ὀνόματι μισθὸν ἀπαιτούμενος καὶ εἰσαγόμενος εἰς τὸ δικαστήριον Corax syracusanus rhetor / Tisias

Si uincor nihil me docuisti. si uinco non habebis mercede

ὥστε πρὸς τὸν κόρακα ἀμείψμε· ἐὰν μέν με νικήσῃς ὦ κόραξ οὐδὲν μεμάθηκα· καὶ οὐ λήψῃ τι· ἐὰν δὲ ἡττηθήσῃ οὐ κομιεῖ τὸν μισθὸν ὡσαύτως· θαυμάσαντες οὖν οἱ δικασταὶ τὸ σόφισμα τοῦ νεανίσκου ἐπεφώνησαν· κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν· εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν πονηρὰ ποιούντων·

Cythnij *Aristoteles* *Amphitryon*

Κυθνώδεις συμφοραί· τοῦτο εἰς παροιμίαν ἦλθε διὰ τὰ Κυθνίοις συμβάντα· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης οὕτως κακῶς αὐτοὺς διατεθῆναι ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος ὥστε τὰς μεγάλας συμφορὰς Κυθνώδεις καλεῖσθαι·

Λ

[Λ]αγὼς καθεύδων· παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν·

Λαγὼς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχων· δειλὸν ἄγαν τὸ ζῶον· ὅθεν καὶ ὁ Ῥηγῖνος λαγὼς ἐλέχθη· καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνους ἐπὶ δειλίαν ἐκωμῴδουν· παροιμία δέ τις ἐστὶν ὁ λαγὼς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει· ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς· καὶ διὰ τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων

πασομένη.

Λέρνη κακῶν. παροιμία τίς ἐστιν ἀργολικὴ ἣν ἀποδιοπομπούμενοι ἔλεγον. τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐνέβαλλον. διὰ τὸ σύμμικτον εἶναι καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν. ἀκριβέστερον δ' ἄν τις τὴν παροιμίαν φαίη ἀπό τινος ἱστορίας διαδίδοσθαι. Δαναὸς γὰρ ἱστορεῖται τὰς τῶν αἰγυπτιαδῶν κεφαλὰς αὐτόθι καταθεῖναι. καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ παρανομήματος ἡ παροιμία ἐλέχθη. ἴσως δὲ καὶ εἰς ὕβριν αὐτῶν ὁ Δαναὸς ἐκελεύσατο ἐκεῖ τὰ καθάρσια βάλλεσθαι.

Lerna

Danaus

Λατηπαχίας. κλέαρχος τῷ περὶ βίων φησὶ συμβαίνειν τι ἐπὶ τὸ κ παρεπιτίγνων. ὁ δήλους ποιεῖ. εἴρηται δ' οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων τὴν παροιμίαν.

Clearchus

Λεσβίων ἀξίαν. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

Λευκὴ στάθμη. ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων ἡ παροιμία ἐλέγετο. ἐν λευκῷ λευκὴ στάθμη. ἐν γὰρ τοῖς λευκοῖς λίθοις λευκαὶ στάθμαι οὐδὲν δύνανται διακρῖναι, καθάπερ ἡ διὰ τῆς μίλτου. στάθμη δ' ἐστὶ σπάρτος τεκτονική.

σαθμη

Λήθαργος κύων. ὁ προσσαίνων μὲν λάθρα δὲ δάκνων. καὶ τῶν ἵππων οἱ νωθροὶ λήθαργοι καὶ πάθος τι σὺν πυρετῷ.

Lethargus canis & morbus

Λήμνιον κακόν· παροιμία ἣν διαδοθῆναι φασὶν ἀπὸ τῶν παρανομηθέντων εἰς τοὺς ἄνδρας ἐν λήμνῳ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. ἢ διὰ τὸ τὰς ἁρπαγείσας ὑπὸ πελασγῶν ἐκ τῆς ἀττικῆς γυναῖκας εἰς λῆμνον ἀπαχθῆναι. ἃς ἀποτεκούσας τρόπους τε τῶν ἀθηναίων διδάξαι τοὺς παῖδας καὶ γλῶτταν. τούτους δὲ τιμωρεῖν ἀλλήλοις καὶ τῶν ἐκ τῶν θρᾳσῶν γεγενημένων ἐπικρατεῖν. τοὺς δὲ πελασγοὺς ἐπὶ τούτῳ ἀχθομένους κτεῖναι αὐτοὺς καὶ τὰς μητέρας αὐτῶν. ἢ διὰ τὴν δυσωδίαν τῶν λημνιάδων γυναικῶν τὴν παροιμίαν διαδοθῆναι. λημνία χερὶ ὁμοῦ καὶ παρανόμῳ ἀπὸ τῆς παροιμίας.

Pelasgi

Lemniorũ fabul.

Λούσαιο τὸν πελίαν. αὕτη ἡ παροιμία προήχθη ἐκ τῶν συμβεβηκότων τῷ πελίᾳ. ὃν αἱ θυγατέρες αὐτοῦ εἰς λέβητα ζέοντα καθῆκαν ἐξαπατηθεῖσαι ὑπὸ μηδείας ὡς νέον ποιήσουσαι. καὶ οὕτως αὐτὸν διασπαρηθέντα ἀπώλεσαν. πελίας γὰρ ἰωλκοῦ ἐβασίλευσεν ᾧ χρωμένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνόει τὸν χρησμόν. αὖθις δὲ ὕστερον ἐπέγνω. τελῶν γὰρ τῷ ποσειδῶνι θυσίαν ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτην καὶ τὸν ἰάσονα μετεπέμψατο. ὁ δὲ ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν ἔσπευδεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. διαβαίνων δὲ ποταμὸν ἄναυρον ἐξῆλθε μονοσάνδαλος τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ὕδατι πέδιλον. θεασάμενος δὲ πελίας αὐτὸν καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλὼν ἠρώτα προσελθών. τί ἂν

Pelias

Anaurus fl.

μετεπέμψατο

ἐποίησας ἐξουσίαν ἔχων· εἰ λόγιον ἦν σοι πρός τινος
φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν· ὁ δὲ τὸ χρυσόμαλλον
δέρας ἔφη προσέταττον ἂν φέρειν αὐτῷ τοῦτο πελί
ας ἀκούσας εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν Vellus aureū
αὐτόν· τοῦτο δὲ ἐν κόλχοις ἦν ἄρει ἀνατεθειμένον
ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀΰπνου· ἐπὶ τοῦτο
πεμπόμενος ἰάσων ναῦν κατεσκεύασε, πεντη- Iasō
κόντορον τὴν οὕτω κληθεῖσαν ἀργώ· ἀπὸ τοῦ ταύ Argo nauis
την τεκτηναμένου ἄργου· καὶ τοὺς ἀρίστους τῆς ἑλλά unde dicta
δος συναθροίσας ἀπέπλευσε· καταλαβὼν δὲ εἰς Argus
κόλχους αἰήτην παρεκάλει τὸν τῆς κολχικῆς βασι Aeetes
λεύοντα γῆς δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· τοῦ δὲ ἀπαρ
νουμένου τὴν δόσιν μήδεια ἡ τούτου θυγάτηρ ἔ- Medea
ρωτα ἴσχει ἰάσονος· καὶ αὐτῷ ἐπαγγέλλεται τὸ δέ
ρας ἐγχειρίσασθαι· εἰ ὀμόσει αὐτὴν ἕξειν γυναῖκα καὶ
εἰς ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγηται· ὀμόσαντος δὲ
ἰάσονος νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας μήδεια τοῦτον ἤγα
γε· καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσα
σα τοῖς φαρμάκοις μετὰ ἰάσονος ἔχουσα τὸ δέ
ρας ἐπὶ τὴν ἀργὼ παραγίνεται· συνείπετο δὲ αὐ
τῇ· καὶ ὁ ἀδελφὸς ἄψυρτος· οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ Apſyrtus
τούτων ἀνήχθησαν· αἰήτης δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῇ μη
δείᾳ τετολμημένα ὥρμησε τὴν ναῦν διώκειν· ἰδοῦ
σα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα μήδεια τὸν ἀδελφὸν
φονεύει· καὶ μελίσασα κατὰ τοῦ βυθοῦ ῥίπτει·
συναθροίζων δὲ αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς

διώξεως ὑστέρησεν. ὑποστρέψας οὖν ὁ Ἰάσων εἰς Ἰωλ-
κὸν τὸ μὲν δέρας Πελίᾳ δίδωσι. περὶ ὧν δὲ καὶ ἀδι-
κηθεὶς μετῆλθεν ἐθέλων παρεκάλει Μήδειαν ὅπως
Πελίας αὐτῷ δίκας ὑφέξει. ἡ δὲ πείθει τὰς θυγατέρας
αὐτοῦ τὸν πατέρα καθεψῆσαι ὑποσχομένη ποιῆ-
σαι νέον. καὶ τοῦ πιστεῦσαι χάριν κριὸν μελίσασα
καὶ καθεψήσασα ἐποίησεν ἄρνα. αἱ δὲ πιστεύσα-
σαι τὸν πατέρα εἰς λέβητα ζέοντα ἐμβαλοῦσαι κα-
θέψουσιν. ἐλούσαντο δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ κακῶς. Μέ-
Megams γα μὲν γὰρ τὸν τοῦ Φιλοπάτορος ἀδελφὸν ὁ θεό-
Philopa- γος λουόμενον καθήψησε. ζέοντα λέβητα ἐπικλύ-
tor σας αὐτῷ. Μίνωι δὲ τῷ Κρητῶν βασιλεῖ αἱ Κωκάλου θυ-
γατέρες ἐπέχεαν ζέσασαι πίσσαν. Δαίδαλον γὰρ σὺν
Minos Ἰκάρῳ τῷ παιδὶ καθεῖρξε Μίνως ἐν τῷ λαβυρίνθῳ.
Cocalus διόπερ εἰργάσαντο μῖσος ἐπὶ τῷ τῆς Πασιφάης
Dedalus ἔρωτι τῷ πρὸς τὸν ταῦρον. ὁ δὲ πτερὰ κατασκευ-
Icarus άσας ἑαυτῷ καὶ τῷ παιδὶ ἐξῆλθε τοῦ λαβυρίνθου.
Pasiphae καὶ ἀναπτάμενος ἔφυγε σὺν Ἰκάρῳ. Ἰκάρου μὲν οὖν
Dedali fab. μετεωρότερον φερομένου. καὶ τῆς κόλλης ὑπὸ
τοῦ ἡλίου τακείσης αἱ πτέρυγες διελύθησαν. καὶ
οὗτος μὲν εἰς τὸ ἀπ' ἐκείνου κληθὲν Ἰκάριον πέλα-
γος κατέπιπτε. Δαίδαλος δὲ διεσώζετο.
ὁ Μίνως οὖν ἐδίωκε Δαίδαλον. καὶ καθ' ἑκάστην
χώραν ἐρευνῶν ἐκόμιζε κόχλον. καὶ πολλὰ ὑπισ-
χνεῖτο δώσειν μισθὸν τῷ [redacted]
διὰ τοῦ κοχλίου λίνον διείραντι. διὰ τούτου

νομίζων εὑρήσειν Δαίδαλον. ἐλθὼν δὲ εἰς Κώκαλον παρ' ᾧ Δαίδαλος ἐκρύπτετο, δείκνυσι τὸν κοχλίαν. ὁ δὲ λαβὼν ἐπαγγέλλεται διείρξειν. καὶ Δαιδάλῳ δίδωσιν. ὁ δὲ ἐξάψας μύρμηκος λίνον. καὶ τρήσας τὸν κοχλίαν εἴασε δι' αὐτοῦ διελθεῖν. λαβὼν δὲ Μίνως τὸν λίνον διειργασμένον ᾔσθετο εἶναι παρ' ἐκείνῳ τὸν Δαίδαλον καὶ εὐθέως ἀπῄτει. Κώκαλος δὲ ὑποσχόμενος δώσειν ἐξένισεν αὐτόν. ὁ δὲ λουσάμενος ὑπὸ τῶν Κωκάλου θυγατέρων ἀνῃρέθη ζέουσαν πίσσαν ἐπιχεαμένων αὐτῷ. *Minois mors*

Λιμοῦ πεδίον. αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων πόλεων. τόπος γάρ ἐστιν οὕτω καλούμενος. καὶ λέγουσιν ὅτι λιμοῦ ποτε κατασχόντος ἔχρησεν ὁ θεὸς ἱκετείαν θέσθαι καὶ τὸν λιμὸν ἐξιλεώσασθαι. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀνῆκαν αὐτῷ τὸ ὄπισθεν τοῦ πρυτανείου πεδίον. *Famis camp[us]*

Λιμῷ Μηλίῳ. παροιμία ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες ἐν λιμῷ. ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ ε. *Melij* *Thucydides*

Λίνδιοι τὴν θυσίαν. παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφήμως ἱερουργούντων ἀπὸ Ἡρακλέους ἐν Λίνδῳ βοῦν ἀποσπάσαντος γεωργοῦ καὶ θοινησαμένου. τοῦ δὲ γεωργοῦ λοιδορουμένου αὐτόν. ὅθεν καὶ Λίνδιοι κατὰ χρησμὸν οὕτω θύουσιν Ἡρακλεῖ λοιδορούμενοι. *Lindus*

Λίνον λίνῳ συνάπτεις. παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων.

Locri Λοκρῶν σύνθημα. ἡ παροιμία τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παρακουομένων. Λοκροὶ γὰρ τὰς συνθήκας πρὸς τοὺς Πελοποννησίους προδόντες μετὰ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐγένοντο. ἀναβιβάζει δὲ τοὺς χρόνους. οἱ δὲ ὅτι τοὺς Σικελοὺς ἠπάτησαν παραλογισάμενοι.

Λυδὸς τὴν θύραν ἔκλεισεν. παροιμία ἐπὶ τῶν μωροκλεπτῶν.

Λύκειον ποτόν. ἤτοι ἀπὸ κρήνης τῆς ἀπὸ Ἀπόλλωνος ἐπιθέτου καὶ τόπου. προπερισπωμένως δὲ ἦσαν δὲ ἀναδοθεῖσαι κρῆναι. ἡ μὲν οἴνου. ἡ δὲ μέλιτος ἐν αἷς συνέβαινε τὰ πτηνὰ προσίζειν καὶ τοξεύεσθαι.

Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσχολουμένων περί τι μάτην. καὶ γὰρ ὁ λύκος ἄπρακτος περίεισιν ὅταν διψήσῃ. μὴ δυνάμενος δὲ πιεῖν τὸ φρέαρ περιέρχεται. ἀλλὰ καὶ διώκοντος αὐτοῦ τινὸς ἂν τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ περίεισι καὶ τηνικαῦτα τὸ φρέαρ μηδὲν ἀνύων.

(Cyr) Λυδὸς καπηλεύει. φασὶ Κῦρον περιγενόμενον τῶν Λυδῶν προστάξαι αὐτοῖς καπηλεύειν καὶ μὴ κεκτῆσθαι ὅπλον. ἀλλὰ ποδήρεις ἀμφιέννυσθαι χιτῶνας. καὶ οὕτως εἰς θῆλυ μᾶλλον μεταρρυθμισθέντας τοὺς Λυδοὺς ἀγοραίους γενέσθαι καπήλους.

Λύκου δεκάς. παροιμιῶδες ἐπειδὴ Λύκος ὁ ἥρως

Lycus πρὸς τοῖς ἐν Ἀθηναίοις δικαστηρίοις ἵδρυτο τοῦ θηρίου τὴν μορφὴν ἔχων. ἔνθα οἱ δωροδοκοῦντες

οἱ συκοφάνται κατὰ δέκα γενόμενοι συνεστρέφον-
το. ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας.

Λυδῶν καρύκας. παροιμία μήτε Λυδῶν καρύ-
κας μήτε μαστίγων ψόφους. ἔστι δὲ ἡ καρύκη
βρῶμα λύδιον ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων συνεστὼς
καὶ αἵματος. ὡς φερεκράτης. ἀμυρτάκην ζί-
ψαντα καὶ λυδίαν καρύκην. — Pherecrates

Λοκροὶ τὰς συνθήκας. παρὰ λοκροῖς τοῖς ἐπι-
ζεφυρίοις ὥς φασιν ἐγένετο ζάλευκος νομοθέτης. — Zaleucus — Locri epi Zephyrij
ὃς νόμον ἔθηκε συγγραφὴν ἐπὶ τῶν δανεισμάτων
μὴ γίνεσθαι. ὅθεν πολλῶν ἀρνουμένων τὰ συναλλά-
γματα ἐπὶ τῶν ψευδομένων ἡ παροιμία ἐκρά-
τησεν.

Λοκρικὸς βοῦς. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν ἡ παροιμία τέ-
τακται. οἱ λοκροὶ γὰρ ἀποροῦντες ποτὲ βοὸς
πρὸς δημοτελῆ θυσίαν, σικύοις ἀποθέντες ξύ-
λα μικρὰ καὶ σχηματίσαντες βοῦν οὕτω τὸ θεῖ-
ον ἐθεράπευσαν.

Λόγοις ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται. ὁ ἑρμόδωρος ἀκρο- — Hermodorus
ατὴς γέγονε πλάτωνος. καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ συντε- — Plato
θειμένους λογισμοὺς κομίζων εἰς σικελίαν ἐπώλει.
εἴρηται οὖν διὰ τοῦτο ἡ παροιμία.

ζι

M

Μασχάλην αἴρειν· ἀντὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν· κρατῖνος ὡς ἄνω τὼ μασχάλω αἴρειν καταμωκωμένους ταῖς χερσὶν, οἷον ἐπὶ τὸ παρ' ὁμήρω· χεῖρας ἀνασχόμενοι·

Cratinus

Homer

Μεγαρέων δάκρυα· αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν πρὸς βίαν δακρυόντων καὶ μὴ ἐπὶ οἰκείοις πάθεσι· λέγουσι γὰρ βάκχιον τινὰ κορίνθιον γῆμαι τὴν κλυτίου τοῦ μεγαρέων βασιλέως θυγατέρα· ἧς ἀποθανούσης ἀναγκασθῆναι τοὺς μεγαρέας ὑπὸ τοῦ κλυτίου πέμπειν παρθένους καὶ ἠϊθέους εἰς κόρινθον τοὺς μέλλοντας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα καταθρηνήσειν· οἱ δὲ φασὶν ὅτι πλεῖστα δοκεῖ φύεσθαι ἐν τῇ μεγαρέων σκόροδα· ἔνθεν τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων· παρόσον οἱ ἐμπιπλάμενοι τῶν σκορόδων ἀποδακρύουσι συνεχῶς ὑπὸ τῆς δριμύτητος ὅθεν τὰ μὴ ἐκ παθῶν μὴ δὲ ἐκ βάθους δάκρυα ἀλλ' ἐξ ἐπιπολῆς μεγαρέων δάκρυα ἔλεγον·

Bacchius

Clytias

Μετὰ λέσβιον ᾠδήν· παροιμία ταττομένη ἐπὶ τοῖς

τὰ δεύτερα φερομένοις ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε. λακε-
δαιμόνιοι στασιάζοντες μετεπέμψαντο κατὰ χρησ-
μὸν τοῦ θεοῦ ἐκ λέσβου τὸν μουσικὸν τέρπανδρον· Terpander
ἐλθὼν δὲ ἐκεῖνος καὶ τῇ μουσικῇ χρώμενος ἡρμό-
σεν αὐτῶν τὰς ψυχάς. καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. De Musica ad
ὁπότε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικοῦ τινὸς ἤκου- nexte
ον οἱ λακεδαιμόνιοι ἐπεφώνουν μετὰ λέσβιον ᾠδόν·
μέμνηται τῆς παροιμίας ταύτης κρατῖνος Cratinus
ἐν χείρωσι.

Μή σύ γε μελαμπύγου τύχοις. μή τινος ἀνδρεί-
ου καὶ ἰσχυροῦ τύχοις. παροιμία δέ ἐστιν ἐντεῦ-
θεν. θείας τῆς ὠκεανοῦ θυγατρὸς ἐγένοντο παῖ- Thia
δες δύο. οὗτοι τοὺς παριόντας βιαζόμενοι ἠδί-
κουν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῖς παρήνει μηδένα ἄδικον
ποιεῖν. ἵνα μή τινος μελαμπύγου τυχόντες δί-
κην δώσουσιν. ἐφίσταται οὖν αὐτοῖς ἡρακλῆς
καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν συνδήσας πρὸς ἀλλήλους
καὶ τῆς λεοντῆς ἐξαρτήσας κάτω ἄρας ἐπέθηκε
τοῖς ὤμοις αὐτοῦ. οἱ δὲ δασύτητα περὶ τὴν πυ-
γὴν τοῦ ἡρακλέους ὁρῶντες ἐγέλων
ἀναμνησθέντες τῆς μητρός. πυθόμενος
δὲ ἡρακλῆς τὴν αἰτίαν τοῦ γέλωτος ἥσθη καὶ ἀ-
πέλυσεν αὐτούς.

Μία λόχμη οὐ τρέφει δύο ἐριθάκους. ἐπὶ τῶν
ἐκ μικροῦ τινὸς κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐρίθακος Erithacus
δ' ἐστὶν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

X

Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ· παροιμιωδῶς τοῦτο ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ· βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι μία ἡμέρα οὐκ ἐᾷ εἰς γνῶσιν ἐμβαλεῖν ἢ εἰς ἀμαθίαν

De siculis

Polemo

Dyphilus

Morychus cognomentū [illegible] dionysii

Dionysij simulacrū aduerte

μορύξαι τὸ μολῦναι

φελλᾶς

Μωρότερος εἶ Μορύχου· αὕτη ἡ παροιμία λέγεται παρὰ τοῖς σικελιώταις ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπρασσομένων ὥς φησι πολέμων ἐν τῇ πρὸς Διόφιλον ἐπιστολῇ· λέγεται δὲ οὕτως μωρότερος εἶ Μορίχου ὃς τὰ ἔνδον ἀφεὶς ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται· Μόρυχος δὲ Διονύσου ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μολύνεσθαι ἐπειδὰν τρυγῶσι τῷ ἀπὸ τῶν βοτρύων γλεύκει καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις· μορύξαι γὰρ τὸ μολῦναι· καταγνωσθῆναι δὲ αὐτοῦ εὐήθειαν πάροδον ἔξω τοῦ νεὼ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐστὶ παρὰ τὴν εἴσοδον ἐν ὑπαίθρῳ· κατεσκεύασται δὲ ἀπὸ φελλᾶ καλουμένου λίθου ὑπὸ σιμμίου τοῦ εὐπαλάμου·

Simmias

Eupalam

Cratin9

Mylus

Μῦλος πάντα ἀκούων· αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν κωφότητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκουόντων· μέμνηται αὐτῆς κρατῖνος ἐν κλεοβουλίναις ἐστὶ δὲ καὶ κωμῳδιῶν ποιητὴς μῦλος·

Μυσῶν λεία· παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ περίοικοι κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς μυσοὺς ἐλῄζοντο ἕως ἂν ἦσαν ἄναρχοι ἐκεῖθεν οὖν ἐλέγετο ἡ μυσῶν λεία·

Croesus

Μᾶλλον ὁ φρύξ· συναγαγὼν ὁ κροῖσος ὥς φασι τοὺς σοφοὺς ἠρώτα τίνα εἶδεν εὐδαιμονέστατον· ὧν

δὲ ἄλλον λέγοντος Αἴσωπος ὁ φρὺξ Aesopus
ὁ μυθοποιὸς τοσοῦτον ἔφη τὸν κροῖσον τῶν ἄλλων
ὅσον καὶ τὴν θάλατταν τῶν ποταμῶν προέχειν.
ἀκούσας δὲ ὁ κροῖσος εἶπε μᾶλλον ὁ φρύξ.

Μία μύκωνος. νηλεὺς προσέταξε τοῖς ἑαυτοῦ παι- Nelei . f.
σὶν ἡγήτορι καὶ ἱπποκλεῖ τὰς νήσους καταστρέ- Hegetor
ψασθαι. χειρωσαμένου δὲ πολλὰς τοῦ ἡγήτορος Hyppocles
ἱπποκλέους δὲ μίαν τὴν μυκώνων. βουλομένου
δὲ πασῶν ἔχειν τὸ μέρος. πέμψαντες ἠρώτησαν
κοινῇ τὸν θεόν. τίνες εἶεν τοῦ ἡγήτορος νῆσοι. ὁ δὲ
εἶπε μίαν μύκωνος.

Μὴ κίνει καμαρίναν. φασὶν εἶναι λίμνην τῇ πόλει
τῇ καμαρίνῃ ὁμώνυμον ταύτῃ. ἣν οἱ καμαρῖνοι Camarina
μὲν ἐποχετεῦσαι εἰς τὸ πεδίον βουλόμενοι ἐχρήσαν- urbs & lacus
το τῷ θεῷ ὁ δὲ εἶπε. μὴ κίνει καμαρίναν. οἱ δὲ πα-
ρακούσαντες τοῦ χρησμοῦ ἐβλάβησαν. κἀκεῖ-
θεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν
ἑαυτοῖς μελλόντων. τινὲς δὲ φασὶ φυτὸν δυσώ- Camarina
δες εἶναι τὴν καμαρίναν. οὗ τοὺς κλάδους δια- planta
σειομένους ἀηδέστερον ὄζειν.

Μέτρῳ μὲν ὕδωρ πίνοντες ἀμετρὶ δὲ μάζαν ἔ-
δοντες. οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἐκ Sybaritæ
τινος χρησμοῦ. ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς συβαρίταις ὑβρισταὶ
γὰρ ὄντες καὶ ἀμετρόποται ἀπώλλοντο ὑπὸ κροτω-
νιατῶν. τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη.

Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. Anacreo
μέμνηται ταύτης ἀνακρέων καὶ πίνδαρος ἐν ὠ- Pindarus

Hemeonice μενικαῖς· φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ ἡφαίστου γενομένην
Peleus δῶρον πηλέως σωφροσύνης ἕνεκα παρὰ θεῶν δοθῆ-
ναι· ᾗ χρώμενος πάντα κατώρθου καὶ ἐν ταῖς μά-
χαις καὶ ἐν ταῖς θήραις.

Μυκώνιος γείτων· αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν δια-
βεβλημένων ἐπὶ σμικρότητι καὶ μικροπρεπείᾳ
Myco insula παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς μυκώνος νήσου καὶ
εὐτέλειαν.

Μῆλον ἡρακλῆς· ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν
Apollodor ὅτι θύεται ἀθήνησιν ἡρακλεῖ ἀλεξικάκῳ διαζου-
σά τις θυσία· τοῦ γὰρ βοὸς ποτὲ ἐκφυγόντος
Alexicacos hercules ὃν ἔμελλον τῷ ἡρακλεῖ προσάξαι· μῆλον λαβόν-
τας καὶ κλάδους ὑποθέντας τέσσαρας μὲν ἀν-
τὶ σκελῶν· δύο δὲ ἀντὶ κεράτων σχηματίσαι
τὸν βοῦν καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

Μερὶς οὐ πνίγει· δικαίαρχος φησὶν ἐν τοῖς περὶ
Dicearchus τῆς ἑλλάδος ἐν τοῖς δείπνοις μὴ εἶναι συνήθες τοῖς
ἀρχαίοις διανέμειν μερίδας· διὰ δὲ προφάσεις
τινὰς ἐνδεεστέρων γενομένων τῶν ἐδεσμάτων κρατῆ-
σαι τὸ ἔθος τῶν μερίδων καὶ διὰ τοῦτο τὴν παροι-
μίαν εἰρῆσθαι· τῶν γὰρ ἐδεσμάτων κοινῇ καὶ μὴ
κατὰ μέρος τιθεμένων τὸ πρότερον οἱ δυνατώτεροι
τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενῶν ἥρπαζον καὶ συνέβαινε
τούτους ἀποπνίγεσθαι· μὴ δυνάμενοι ἑαυτοῖς βοη-
θεῖν· διὰ τοῦτο οὖν
ὁ μερισμὸς
ἐπενοήθη.

Ν

Ν νάηρα καὶ χαρμιόνη· τούτων ἡ μὲν τῶν τρι-
χῶν ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο κλεοπάτρας τῆς
βασιλίσσης· ἡ δὲ τῶν ὀνύχων· παρέμειναν δ' αὐ-
τῇ καὶ μέχρι θανάτου· καὶ ἀποθανοῦσαι πολυ-
τελοῦς ταφῆς ἠξιώθησαν καὶ τιμῆς ἔτυχον· κλε-
οπάτραν γὰρ καῖσαρ ὁ αὔγουστος χειρωσάμενος
ἐβουλήθη τὸ βασιλικὸν αὐτῆς περιελεῖν διάδημα
καὶ θρίαμβον ἀγαγεῖν ἐπὶ μέσου τῆς πόλεως·
ἡ δὲ κλεοπάτρα αἱρουμένη μᾶλλον ἐντίμως ἀ-
ποθανεῖν ἢ ἐν ἰδιωτικῇ τάξει ἐπὶ θεάτρου ἀτιμα-
σθῆναι ἀνελεῖν ἑαυτὴν ἐμέλλησεν· ἀπόπειραν
δὲ τῆς σκέψεως ποιουμένη ἐπέτρεψεν
ναήρᾳ καὶ χαρμιόνῃ ἐχίδνοις παρ' ἑκα-
τέρῳ τῶν μαζῶν ἐπιθέσθαι· αἱ δὲ
τοῦτο ποιήσασαι ἀνῃρέθησαν·
ἐλθόντος καὶ κλεοπάτρα
βασιλικῶς ἑαυτὴν περιστείλασα
ἔχιδναν ἐπέθηκε τῷ μαζῷ·
καὶ οὕτως αὐτὴ ἀνῃρέθη·
ἀνδριάντες δύο χάλκεοι πρὸ τοῦ βήματος

Nacra
Charmiona
Cleopatra

Mausoliu τῆς κλεοπάτρας ὃ καλεῖται μαυσώλειον γάμβρα
καὶ καρμιόνη ἀπετέθησαν. διὰ τὸ καὶ μέχρι θα
νάτου αὐτῇ παραμεῖναι. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία
ἐπὶ τῶν μέχρι θανάτου τοῖς δεσπόταις συγκινδυ
νευόντων.

Persę Νόμος καὶ χώρα. ἡ παροιμία αὕτη λέγεται. διὰ
τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι. πέρσαι
μὲν γὰρ μεθύοντες βουλεύονται καὶ τοὺς βασιλεῖς
ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι. καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀλλή
λους καταφιλοῦσιν. οἱ δὲ ταπεινότεροι τῶν πα
ρ' ἑαυτῶν μειζόνων μόνων τυγχάνουσι. τὰ δὲ γε
γεννηθέντα αὐτοῖς παιδία μετὰ πενταετίαν βλέπου
σι. καὶ ἄλλα ἐστὶ παρ' αὐτοῖς. οἷς μόνοι κατὰ ἴ
Gordij διον ἔθος χρῶνται. γόρδιοι τὸν παχύτατον
Syrrhaci αὐτῶν βασιλέα αἱροῦνται. σύρρακοι τὸ διάδη
μα ἀκροτάτῳ διδόασιν. ὡς δέ τινες
φασὶ τῷ μακροτάτῳ
Stymphali ἔχοντι τὴν κεφαλήν. στυμφαλοὶ
τιμῶσι γυναῖκα τὴν πλείοσιν ἀνδράσι
Massagetę montani προσομιλήσασαν. ὄρειοι μασαγέται
ἐν ταῖς ὁδοῖς πλησιάζουσι.
Sauromatę σαυρομάται περὶ πότου. τὰς θυγατέρας ἐπι
πράσκουσι. μαζούσιοι δὲ
Mazusij γυναιξὶν οὐ μίγνυνται ἐὰν μὴ πολεμίαν ἕλῃ. τιβα
Tibareni ρηνοὶ τῶν γυναικῶν τεκουσῶν αὐτοὶ τὰς
κεφαλὰς δέονται καὶ κατακλίνονται. παρὰ
Cecertęi τοῖς κεκερταίοις οἱ ἐργάται τὰ φορτία βαστάζου

/. uide an legendu
πόντον

Δαξιπαῖοι· herodotus		Ἰσσηδῶνες ex herodoto

σῖν ἄχρις οὗ τίς αὐτὰ ὠνήσεται· οἱ σιδῶνες τοὺς γονεῖς ἐσθίουσι χωρὶς τῆς κεφαλῆς· τὴν δὲ κεφαλὴν χρυσοῦσι· κάσιοι ἐπὶ γεννωμένοις δακρύουσιν· ἐπὶ δὲ ἀποθνήσκουσι χαίρουσι· βακχάριοι ἐὰν ἀπὸ νόσου ῥαθῶσι κυσὶν ἑαυτὸν παραβάλλουσιν· ὀργεμπαῖοι οἰκίας οὐκ ἔχουσιν· οὐδὲ ἔμψυχόν τι σιτοῦνται· οἱ δὲ καὶ σὺν γυναιξὶ φαλακροὶ διὰ φύσιν· ὕδατος οὐ πίνουσι· θυσσέται τοῖς θεοῖς τὰ ὅσα θύουσιν αὐτοὶ τὰς σάρκας ἐσθίοντες· ταυροσκύθαι ἀνθρωποθυτοῦσι· βυζῶνοι μεσόγειοι βοῦς ἀμέλγοντες μόνῃ ταύτῃ τροφῇ χρῶνται· οἱ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην ἴβηρες κυνῶν ἀγέλην τρέφουσιν ἀντὶ προβάτων· αἰθίοπες δὲ οἱ λεγόμενοι κολχεῖς νάπας· διὰ ταῦτα ἡ παροιμία εἴρηται·

Issedones
Cesie
Bacchiri
Orgempei
Thysete
Taurosсythe
Byzomi
Iberes
Aethiops colcensis

ff. θυσάγεται

ξ

νέος ἔλθοι ὅστις ὀνήσει· ταύτην φησὶ θεόπομπος ὑπὸ φιλίππου πρῶτον λεχθῆναι· βεττάλων γὰρ καταστρεψάμενος πόλιν καὶ τοὺς

Theopomp. Philipp.

αὐτόθι ξένους πολήσας χλιάζων εἶπεν· ἔλθοι ξένος ὅστις ὠνήσει.

Ξαίνεις εἰς πῦρ. λέγεται ἡ παροιμία αὕτη ἐπὶ τῶν μάτην κακοπαθούντων.

Ο

[Ο]ὐκ ἐπαινεθείης οὐδὲν περὶ δείπνῳ. ἐπὶ τῶν σφόδρα πονηρῶν ἡ παροιμία λέλεκται καὶ μηδὲ τοῦ τυχόντος ἐπαίνου ἀξίων. εἰώθασι γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν κἂν εἰ φαῦλος ἦν.

Οἰνόη τὴν χαράδραν. ἡ παροιμία αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακόν τι ἐφελκομένων. Οἰνόη γὰρ δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς. οἱ δὲ οἰκοῦντες αὐτόθι χαράδραν ὑπὲρ αὐτῶν φερομένην παρέγραψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. πολλὴ δὲ γενομένη ἡ χαράδρα. ἐλυμήνατο αὐτῶν τὰ γεώργια καὶ τὰς οἰκίας μετέβαλεν.

Oenoe populus atticæ

Ὁ Κρὴς τὴν θάλατταν. ἐπὶ τῶν ἐν οἷς διαφέρουσι ταῦτα φεύγειν προσποιουμένων ἡ παροιμία

ἐστίν. ἐπεὶ δὴ ναυτικώτατοι οἱ κρῆτες ἐγένοντο. Cretū mare
μέμνηται ταύτης ἀλκαῖος. Οὐ φροντὶς
ἱπποκλείδῃ. ἱπποκλείδης μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν Hippoclides
ἐμνηστεύσατο τὴν κλεισθένους τοῦ σικυωνίου θυ- Clisthenes
γατέρα. τοῦ δὲ κλεισθένους ἐν ἐνιαυτῷ ὅλῳ δο-
κιμάζοντος τοὺς μνηστῆρας, ὁ ἱπποκλείδης ἐν
συμποσίῳ ἐπὶ κρέας κυβιστήσας ἄνω περιῆγε Apud herodo
τοὺς πόδας. τοῦ δὲ κλεισθένους εἰπόντος ἐξωρ- tum hanc pa
χήσω τὸν γάμον, ὁ ἱπποκλείδης ἔφη. οὐ φροντὶς roemiā late
ἱπποκλείδῃ. inuenietis ex
positā

Οὐ νυκτίπλοος. ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τι ποιούν-
των. ἡ γὰρ νὺξ ἀκριβεστέρα τῆς νυκτὸς τοῖς πε-
λαγοδρομοῦσι διὰ τὰς
τῶν ἄστρων σημειώσεις. ὁ δὲ χρύ- Chrysipp9
σιππος ἀφελὼν τὴν οὐ ἀπόφα-
σιν νυκτίπλοος εἶπεν.

Οὐκ ἄνευ γε θησέως. θησεὺς πολλοῖς ἀριστεῦσι συνη- Theseus
γωνίσατο. τῷ γὰρ μελεάγρῳ συνήργησε πρὸς τὴν Meleager
τοῦ καλυδωνίου κάπρου
θήραν. τῷ πειρίθῳ συνεμάχησε Pirithus
κατὰ τῶν κενταύρων. καὶ ἡρακλεῖ πρὸς τὰς ἀ-
μαζόνας. ὅταν οὖν θαυμαστόν τι πραχθῇ
οὐχ ὑπὸ μόνου τινὸς εἰώθαμεν
λέγειν αὐτῷ οὐκ ἄνευ γε θησέως. ἡ δὲ περὶ τοῦ με-
λεάγρου ἱστορία καὶ τοῦ καλυ-
δωνίου συὸς οὕτως ἔχει. μελεάγρου Meleagri histo
γεννηθέντος φασὶ τὰς μοίρας παραγενομένας ria

φασὶν τότε τελευτήσειν μελέαγρος ὅταν ὁ καιόμε
νος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. τοῦτο ἀ
κούσασα ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀλθαία τὸν δαλὸν ἀνεί-
λετο καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. μελέαγρος
δὲ ἀνὴρ γενναῖος γενόμενος τὸν δὲ τρόπον
ἐτελεύτησεν. οἰνεὺς ὁ τούτου πατὴρ τὰς
Oeneus
ἀπαρχὰς τῶν ἐτησίων καρπῶν τοῖς θεοῖς θύων
τῆς ἀρτέμιδος ἐπελάθετο. ἡ δὲ ὀργισθεῖσα κά
προν ἐφῆκεν ἄγριον μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ ἔξοχον.
ὃς τὴν γῆν τῶν καλυδωνίων διέφθειρε καὶ τοὺς
καρποὺς ἐλυμαίνετο. ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον
τοὺς ἀρίστους ἐκ τῶν ἑλλάδος πάντας
συνεκάλεσαν. καὶ τῷ κτείνοντι
τὸν θῆρα τὴν δορὰν δώσειν ἀριστεῖον ἐπηγγέλλετο
πολλῶν οὖν συνελθόντων καὶ ὁ μελέαγρος ἐπὶ τὴν
θύραν ἐξῆλθε σύμμαχον προσκαλεσάμενος τὸν
θησέα. συνελθούσης δὲ μετὰ τῶν ἀρίστων
καὶ ἀταλάντης τῆς θυγατρὸς τοῦ σχοινέως κοινῇ
Atalanta
Schoene
τὸν κάπρον περιέστησαν ἅπαντες. πρώτη
μὲν οὖν ἀταλάντη τὸν κάπρον εἰς τὰ νῶτα ἐτό-
ξευσε. μελέαγρος δὲ κατὰ τοῦ
κενεῶνος πλήξας ἀπέκτεινε. καὶ λαβὼν τὸ δέ
ρας ἀταλάντῃ χαριζό
μενος ἔδωκε. παρόντων δὲ
ἐκεῖσε καὶ τῶν θεστίου παίδων τῶν ἀδελφῶν
Thesti
τῆς ἀλθαίας καὶ ἀδοξούντων εἰ τὰ ἀριστεῖα γυνὴ
Althea

λήψεται τὸ δέρας ἐξ ἀταλάντης ἀφέλοντο· λέγοντες κατὰ γένος αὐτῆς διαφέρειν, εἰ μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο· ὀργισθεὶς δὲ μελέαγρος τοὺς μὲν θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε· τὸ δὲ δέρας ἀταλάντῃ δέδωκεν· ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ· τὸν δαλὸν ἀνῆψεν καὶ ὁ μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανε· συνεμάχησε δὲ τῷ πειρίθῳ θησεὺς ὅτε κατὰ τῶν κενταύρων συνεστήσατο πόλεμον· πειρίθους γὰρ ἱπποδάμειαν μνηστευόμενος εἰστία κενταύρους ὡς συγγενεῖς ὄντας αὐτῇ· ἀσυνήθως δὲ ἔχοντες οἴνου ἀφειδῶς ἐμφορησάμενοι ἐμέθυον· καὶ εἰσαγομένην τὴν νύμφην ἐπεχείρουν βιάζεσθαι· ὁ δὲ πειρίθους μετὰ θησέως καθοπλισάμενος μάχην συνῆψε· καὶ πολλοὺς ὁ θησεὺς ἀπ' αὐτῶν ἀνεῖλεν· ἀπῆλθε δὲ θησεὺς καὶ μετὰ ἡρακλέους πρὸς ἀμαζόνας· εὐρυσθέως γὰρ ἐπιτάξαντος ἡρακλεῖ κομίσαι τὸν ἱππολύτης ζωστῆρα τῆς τῶν ἀμαζόνων βασιλίσσης ἀπελθὼν ἡρακλῆς ἐζήτει τοῦτον· τῆς δὲ συνθεμένης δοῦναι ἥρα μανίαν φυλάττουσα πρὸς αὐτὸν εἰκασθεῖσα μιᾷ τῶν ἀμαζόνων περιῄει πάσας λέγουσα ὅτι ὁ παραβαλὼν ξένος τὴν βασίλιδα βιάζεται· καὶ ταύτης τὸν ζωστῆρα ὃν

Pirithus
Theseus
Hippodamia
μάχην συνῆψε
Theseus
Eurysthe
Hippolyte

ἐξ Ἄρεος εἰς δεῖγμα τῆς βασιλείας εἰλήφει, ἀφελέσθαι βούλεται. τοῦτο ἀκούσασαι Ἀμαζόνες ἀφωπλισμέναι κατὰ τοῦ Ἡρακλέους ἐξῆεσαν. νομίσας δὲ Ἡρακλῆς ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἱππολύτην κτείνας τὸν ζωστῆρα ἀφαιρεῖτο. πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ. διὰ τοῦτο ὕστερον βουλόμενος Ἡρακλῆς Ἀμαζόνας ἀμύνασθαι ἐστράτευσε κατ' αὐτῶν συμπαραλαβὼν καὶ Θησέα εἰς συμμαχίαν· ἃς καὶ κατεπολέμησε παρ' αὐτοῦ συμμαχούμενος.

Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη· ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς παρασκευῆς ἔθος τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδον καὶ στέμματα. καὶ τοῦτον νόμος ἦν μόνον φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. ἐπὶ τοίνυν τῶν πανωλεθρίᾳ διεφθαρμένων καιρὸν ἔσχεν ἡ παροιμία.

Ὁ σκνὶψ ἐν χώρᾳ· ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπηδώντων ἡ παροιμία εἴρηται. σκνὶψ γάρ ἐστι θηρίδιον ξυλοφάγον ἀπὸ τοῦ τόπου εἰς τόπον μεταπηδῶν. μέμνηται ταύτης Κρατῖνος.

Οἱ δὲ Πυλαίᾳ ταῦτα καὶ Τυτλυγίας· ὁ Τυτλυγίας ἀνδραποδιστὴς ἦν· ἐπώλει δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ τὰ ἀλλότρια. τάττεται δὲ ἡ παροιμία κατὰ τῶν ἀλλότρια ἁρπαζόντων καὶ πωλούντων.

σκνιψ · Τιτυγιας · Pylea

Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς κόρινθον ἐσθ' ὁ πλοῦς. κόρινθος πολλὰς εἶχεν ἑταίρας καὶ πολυτελεῖς αἳ τοὺς ἀφικομένους τῶν ξένων ἐδασμολόγουν τὰ ἐφόδια αὐτῶν ἀναλαμβάνουσαι. διὰ γοῦν τοῦτο ἐπὶ τῶν τρυφᾶν βουλομένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

Corinthus meretricibus abundat

Ὄνου πόκους ζητεῖς. ἐπὶ τῶν ἀνυπόστατα ζητούντων. παρόσον τὴν ὄνον οὔτε πέξαι τις δύναται οὔτε κάρσαι. λέγεται δὲ καὶ ὄνον κείρεις ἐπὶ τῶν ἀνηνύτοις ἐπιχειρούντων.

Ὄνου παρακύψεως. μέμνηται ταύτης μένανδρος ἐν ἱερία. λέγουσι δὲ ὅτι κεραμεύς τις ἔτρεφε πολλὰς ὄρνιθας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ. ὄνος δὲ παριὼν ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὀνηλάτου παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος ἀνεσόβησε τὰς ὄρνιθας. καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέτριψαν σκεύη. ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ κρίσιν ἦγε τὸν ὀνηλάτην. ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν ἀπάντων τίνος κρίνοιτο ἔλεγε παρακύψεως ὄνου. ἐπὶ τῶν καταγελάστως οὖν συκοφαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία.

Menander

Οὐδὲν πρὸς τὸν διόνυσον. ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις λεγόντων ἡ παροιμία εἴρηται. ἐπειδὴ τῶν χορῶν ἐξ ἀρχῆς εἰθισμένων διθύραμβον ᾄδειν εἰς τὸν διόνυσον. οἱ

Dithyrambi in honore bacchi in choris canebantur.

ποιηταὶ ὕστερον ἐκβάντες τὴν συνήθειαν ταύτην αἰ-
αντας καὶ κενταύρους γράφειν ἐπεχείρουν. ὅθεν
οἱ θεώμενοι σκώπτοντες ἔλεγον οὐδὲν πρὸς τὸν
Διόνυσον. διὰ γοῦν τοῦτο τοὺς σατύρους ὕστερον
ἔδοξεν αὐτοῖς προσάγειν ἵνα μὴ δοκῶσιν ἐπι-
λανθάνεσθαι τοῦ θεοῦ.

Satyri cur inducebantur

Οἱ δὲ σίμωνα καὶ σίμων ἐμέ. τελχίνων φύσει βα-
σκάνων ὄντων. καὶ γὰρ τῷ τῆς στυγὸς ὕδατι
τὴν γῆν καταρρέοντες ἄργον ἐποίουν. δύο ἐγένον-
το ἡγεμόνες σίμων καὶ νίκων ὑπερισχύει δὲ ὁ σί-
μων κακοποιότατος ὢν ὥστε τὴν ἐπὶ νίκων φήμην
ἀπαλείφεσθαι. διόπερ οἱ παροιμιαζόμενοι μόνον
τὸν σίμωνα ὀνομάζουσι. λεχθείη δ' ἂν ἡ παροιμία
ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων.

Telchines

Simō

Nicō

Ὄνῳ τις ἔλεγε μῦθον ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει. ὡς ἂν ἀναι-
σθησίαν τινῶν ἡ παροιμία εἴρηται κατ' ἀμφότερα
τότε γὰρ ζῷον νωχελὲς ἐπὶ τὰ ἔργα καὶ τὰ ὦτα
κινεῖ. οἷον εἰ πρὸ τοῦ τινὰ λαλῆσαι πάντα ἀκήκο-
εν. ὅπερ ἐστὶ καὶ αὐτὸ ἀναισθησίας. πῶς γὰρ δύναι-
τό τις ἐγνωκέναι τὰ μὴ λαληθέντα αὐτῷ. κἂν ὦ-
τα μεγάλα ὥσπερ ὄνος ἔχῃ.

Οἰδίποδος ἀρά. ταύτης μέμνηται αἰσχύλος ἐν
τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ θήβας. ἱστορεῖται δὲ ὅτι ἐτεοκλῆς
καὶ πολυνείκης δι' ἔθους ἔχοντες πέμπειν τῷ οἰδί-
ποδι ἑκάστου ἱερείου τὸν ὦμον ἐπιλαθόμενοι ἰσχί-
ον ἔπεμψαν. ὁ δὲ νομίσας ὑβρίσθαι κατηράσατο

Aeschylus

Eteocls

Polynices

Oedipus

αὐτοῖς. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι μετὰ τὸ ἀναγνωρι-
σθῆναι Οἰδίπουν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰοκάστῃ τὰς ἰδί-
ας ὄψεις ἐτύφλωσεν. γνόντων δὲ τῶν ἐγχωρίων
τὸ γενόμενον μῦσος καὶ τῶν θηβαίων Οἰδίπουν ἐξε-
λαυνόντων τοῖς παισὶ κατηράσατο. ἐπεὶ διωκομέ-
νῳ τῆς πόλεως οὐκ ἐπήμυναν, διὰ τοῦτο καὶ ὑπ' ἀλ-
λήλων ὕστερον ἀνῃρέθησαν.

Οἰταῖος δαίμων. Κλέαρχός φησιν ὅτι δαίμων — Clearch.
τις οἰταῖος ἐπωνομάσθη, ὃς ὕβριν καὶ ὑπερηφανί-
αν πάνυ ἐμίσησεν.

Οἵῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν. ἐπὶ τῶν δυ-
σαρεστούντων ἐπί τινι δυσχερεῖ πράγματι
λέγεται ἡ παροιμία. Κύκλωψ γάρ ἐστι δρᾶμα Φι- — Philoxenus
λοξένου τοῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧ ὁ Ὀδυσσεὺς περισχεθεὶς — Vlysses
τῷ Κύκλωπος σπηλαίῳ λέγει. οἵῳ μ' ὁ δαίμων τέ-
ρατι συγκαθεῖρξεν.

Ὅσα Μῦς ἐν Πίσῃ. αὕτη ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ
τῶν νενικηκότων τοὺς ἀνταγωνιστὰς διὰ πολλοῦ πό-
νου. Μῦς γὰρ Ταραντῖνος πύκτης ἐν Πίσῃ ἀγωνιζόμε- — Mys pugil tarentinus
νος καὶ πρὸς πολλοὺς ἔχων ἀντιμάχους, πολλὰς
πληγὰς λαβὼν μόλις ἐνίκησεν.

Οὐδὲν ἱερὸν ὑπάρχει. Κλέαρχός φησιν ὅτι Ἡρα- — Clearch.
κλῆς ἰδὼν τὸν Ἄδωνιν ἱδρυμένον ἔφη οὐδὲν ἱερόν. — Adonis
εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παντελῶς εὐτε-
λῶν καὶ ἀχρήστων.

Οὗτος ἄλλος Ἡρακλῆς. Κλέαρχος ἐξηγούμενός τῳ — Clearch.

Briareus παροιμίαν φησὶ τὸν Βριάρεων καλούμενον Ἡρακλέ-
α ἐλθεῖν εἰς Δελφούς· καὶ λαβόντα τι τῶν ἐκεῖ κει-
μηλίων κατά τι παλαιὸν ἔθος ὁρμῆσαι ἐπὶ τὰς
Ἡρακλέους στήλας καλουμένας, καὶ τῶν ἐκεῖ περι-
γενέσθαι· χρόνῳ δὲ ὕστερον τὸν Τύριον Ἡρακλέα ἐλ-
Tyrius hercules θεῖν εἰς Δελφοὺς χρησόμενον τῷ μαντείῳ· τὸν δὲ θεὸν
προσειπεῖν αὐτὸν ἄλλον Ἡρακλέα· καὶ οὕτω τὴν πα-
ροιμίαν κρατῆσαι·

Οὐδ᾽ Ἡρακλῆς πρὸς δύο· φασὶν Ἡρακλέα θέντα
Olympiacus ago(n) τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα πιστεύσαντά τε τῇ ἑαυ-
ab hercule insti- τοῦ δυνάμει τῇ δευτέρᾳ πενταετηρίδι πρὸς δύο
tutus πυκτάσαντα ἡττηθῆναι· λέγουσι δὲ τούτους
Laius εἶναι· οἱ μὲν Λάϊον καὶ Φέρανδρον· οἱ δὲ Κτέατον
Pherander καὶ Εὔρυτον·

Cteatus Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν· Ἀγαμέμνων ὥς φασι χειμα-
Eurytus
Agamem- σθεὶς κατηνέχθη εἰς Κρήτην· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ
non Πολυρρήνιον θυσίαν ἐπετέλει· ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχ-
Polyrrheniu(m) μάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν· οὗ ἀπαγγελθέντος
αὐτῷ μεσούσης τῆς θυσίας, τὸ μὲν καιόμενον ἱερεῖον
καταλιπεῖν λέγεται· ἐλθεῖν δὲ πρὸς θάλασσαν,
ταραχθέντα καὶ μίαν μόλις εὑρόντα ναῦν ἐπ᾽ αὐ-
τῆς ἀναχθῆναι· πολλὰ καταρασάμενον τοῖς τὴν
χώραν οἰκοῦσιν· ὅθεν εἴ ποτε ταραχώδης θυσία γέ-
νοιτο Κρητικὴν καλεῖσθαι·

Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν· Σικελός φασιν ἔμπορος
σῦκα ἄγων ἐναυάγησεν· εἶτα ἐπὶ τῆς πέτρας

καθήμενος καὶ ὁρῶν τὴν θάλασσαν ἐν γαλήνῃ ἔφη· οἶδα ὃ θέλεις σῦκα θέλεις·

Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν· ὁ δήμων φησὶν ἐν τοῖς τραχέσι καὶ δυσβάτοις τόποις τοὺς ἐλάφους προστρίβοντας τὰ κέρατα πρὸς τὰς θάμνους ἀποβάλλειν αὐτά· ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν·

Demus

In confragosis locis cervi cornua ponunt

Οὔθ᾽ ὕεται οὔθ᾽ ἡλιοῦται· ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ὄντων· τουτέστιν οὔτε βρέχεται· οὔτε ἡλιοβολεῖται·

Οὐδὲ τὸ Δίωνος γρῦ· οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος· διαβόητος δὲ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἔχων ἀδελφὸν παλαιστὴν τόψιον ἐπικαλούμενον· λοιδορούμενον δὲ ὑπό τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ· καὶ ἀκούων ῥητὰ καὶ ἄρρητα καί τοι πολλοῦ ὄχλου ἐπακολουθοῦντος αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο· κατεσταλμένον τὸ τῆς φιλοσοφίας παράγγελμα τηρῶν· ἐν τοῖς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑποφήνας εἶπε πρὸς τὸν νεανίαν· οὐδὲ γρῦ· ὁ δὲ ἀθυμήσας ἀπήγξατο· εἴρηται δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς τὸ γρῦ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος· καὶ γὰρ τὸν ἐν τοῖς ὄνυξι ῥύπον λέγουσι γρῦ καὶ γρυτάρια τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν λεπτὰ σκευάρια· καὶ γρυτοπώλην τὸν τὰ σκευάρια πωλοῦντα·

Dion alexandre.

Topsius

· γρυ.

γρύτεια

γρυτοπώλης

Οὐδ᾽ ἴκταρ βάλ

k.ii

Diolygiū malū

Plato

Diolygi

Plato in duobus locis exposit

λεῖν· τὸ ἴκταρ σημαίνει ἐγγὺς· τουτέστιν οὐδὲ ἐγγύς ἐστιν· εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν, ὥσπερ τὸ διωλύγιον κακὸν σημαίνει τὸ μέγα· μέμνηται δὲ ἀμφοτέρων ὁ Πλάτων· τοῦ μὲν διωλυγίου ἐν Θεαιτήτῳ· τοῦ δὲ ἴκταρ βάλλειν ἐν Πολιτείᾳ·

Eudox

Hercules tyrius

Typhō

Hercules reuixit coturnicis fumo

Ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλῆν τὸν καρτερόν· αὕτη παρ' οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων ἐστί· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν σωζομένων ἀφ' ὧν οὐκ ἤλπισαν· φησὶ δὲ Εὔδοξος Ἡρακλέα τὸν Τύριον ὑπὸ Τυφῶνος διαφθαρῆναι· Ἰόλαον δὲ ἅπαντα πράττοντα διὰ τὸ ἀναστῆσαι τὸν Ἡρακλέα· τὸν ὄρτυγα ᾧ ἔχαιρεν Ἡρακλῆς ζῶντα καῦσαι· ἐκ δὲ τῆς κνίσης μεταβιῶναι τὸν Ἡρακλέα·

Aristagoras

Οἴκοι τὰ Μιλήσια· ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων· Ἀρισταγόρας γὰρ ὁ Μιλήσιος ἐλθὼν ποτὲ εἰς Λακεδαίμονα ἠξίου βοηθεῖν τοῖς Ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ Περσῶν· ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ· καὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν τὴν Ἰωνικήν· εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν ἐφόρων οἴκοι τὰ Μιλήσια·

Sophocles

Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον· ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων μήτε μεταθῆναι βουλομένων ἡ παροιμία εἴρηται· μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς·

Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον· ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων· φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυόντων

αὐτὸ εἴρηται ἡ παροιμία. μαρτυρεῖ δὲ καὶ πίν- Pindar)
δαρος λέγων· ἄνδρες τινὲς ἀγαζόμενοι σκύθαι,
νεκρὸν ἵππον στυγέουσι λόγῳ κτάμενον ἐν φάσι,
κρύφα δὲ σκολιοὺς γέννυσιν ἀνα-
δέρρονσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων. αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἑτοιμοι μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν. ὥς φησι καὶ μένανδρος ἐν συνεφήβοις. Menander

Π

Πιτάνη εἰμί. αὕτη παρ' ἀλκαίῳ κεῖται. λέ- Alcæ) Pitane V.
γεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς
περιπιπτόντων ἅμα καὶ εὐπραγίαις. παρόσον
καὶ τῇ πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα ὧν
καὶ ἑλλάνικος μέμνηται. φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ πε- Hellanicus
λασγῶν ἀνδραποδισθῆναι. καὶ πάλιν ὑπὸ ἐρυ-
θραίων ἐλευθερωθῆναι.

Πάντα κάλων σεῖε· παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα λαχόντων.

Πάντα λίθον κίνει· παροιμία· ὅτε γὰρ Ξέρξης ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπεστράτευσεν, ἡττηθεὶς περὶ Σαλα-
Xerxes — μῖνα αὐτὸς μὲν ἀνέζευξε· Μαρδόνιον δὲ κατέ-
Mardon. — λιπε πολεμήσοντα τοῖς Ἕλλησιν· ἡττηθέντος δὲ τούτου τῇ ἐν Πλαταιαῖς μάχῃ φήμη τις κατέσχεν ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς ὁ Μαρδόνιος θησαυρὸν καταλέλοιπε· πριάμενος οὖν Πολυκρά-
Polycrates — της ὁ Θηβαῖος τὸν τόπον χρόνον μὲν πολὺν ἐζήτει τὸν θησαυρόν· ὡς δ' οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα πῶς ἂν εὕροι τὰ χρήματα· τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαι φασί· πάντα λίθον κίνει· ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν.

Πολυκράτης μητέρα νέμει· μέμνηται ταύτης
Duris — Δοῦρις· λέγει δὲ ὅτι Πολυκράτης ὁ Σάμιος τῶν
Polycrates — ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντων τὰς μητέρας συναγαγὼν ἔδωκε τοῖς πλουσίοις τῶν πολιτῶν τρέφειν· πρὸς ἕκαστον λέγων ὅτι μητέρα σοι ταύτην δίδωμι· ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν.

Παρεξηυλημένον· ὑπὸ γήρως τὸν νοῦν παρεξηυλημένον ἔχων ἀμυδρὸν ἢ διεφθορότα· μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσιδίων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς· οἱ γὰρ κατατετριμμένοι ἐξηυλῆσθαι λέγονται.

Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται· τοῦτο παρὰ

καλλιμάχῳ ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται πτωχῶν.

Πόλεις παίζειν. μέμνηται ταύτης κρατῖνος ἐν δραπέτισιν. ἡ δὲ πόλις εἶδος ἐστὶ παιδιᾶς πεττευτικῆς. καὶ δοκεῖ μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν ταῖς ψήφοις παιζόντων ταῖς λεγομέναις νῦν χώραις τότε δὲ πόλεσιν.

Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα. μέμνηται ταύτης ἀρχίλοχος ἐν ἐπῳδῇ. γράφει δὲ καὶ ὅμηρος τὸν στίχον. φησὶ δὲ καὶ ἴων ὁ τραγικός. ἀλλ' ἐν τῇ χέρσῳ τὰς λέοντος ἤνεσα καὶ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας ὅς εὖτ' ἂν ἄλλων θηρίων ὀσμὴν λάβῃ. στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἱλίξας δέμας κεῖται γήθειν τε καὶ δακεῖν ἀμήχανος. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πανουργοτάτων.

Πῦρ ἐπὶ πῦρ. παροιμία ἧς μέμνηται πλάτων καὶ κακὸν ἐπὶ κακῷ.

Πρὸς κέντρα λακτίζειν. παροιμία ἧς μέμνηται εὐριπίδης. πρὸς κέντρα λακτίζοι θνητὸς ὢν θεῷ. καὶ αἰσχύλος δὲ ταύτης μέμνηται.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. παροιμία λεχθεῖσα ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ἀγκαῖος παῖς ποσειδῶνος φυτεύων ἀμπελῶνα βαρέως ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη μὴ μεταλήψεσθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. ὁ δὲ ἀγκαῖος ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἔφθακε καὶ χαίρων ἐτρύγα. καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ. μέλλων δὲ τὴν κύλικα προσ

φέρειν τῷ στόματι ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ λό-
γου. ὁ δὲ ἔφη τὸν εἰρημένον στίχον. τούτων λεγο-
μένων οἰκέτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων ὡς ὑπερμεγέθης
σῦς τὸν ὄρχατον λυμαίνεται. ὁ δὲ ἀγκαῖος ἀπο-
βαλὼν τὴν πόσιν. ἐπὶ τὸν σῦν ὥρμησε καὶ πλη-
γεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησεν. ὅθεν ἡ παροιμία. διο-
νύσιος δέ φησιν εἰρῆσθαι αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἀντινόου
μνηστασαμένου τὴν πηνελόπην συμφορᾶς. προ-
σαγόμενος γὰρ τὸ ἔκπωμα ἐτελεύτησε τοξευ-
θεὶς παρὰ τοῦ ὀδυσσέως.

Πενία δὲ σοφίην ἔλαχε. κομματικῶς τοῦτο ἐκ
τῶν εὐριπίδου εἵλκυσται. παρόσον οἱ πένητες
πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν.

Πάντα χραύματα. λέγουσι τὰ ἀποθραύσμα-
τα τῶν ἰτρίων καὶ πλακούντων. τὸ δὲ πᾶν χραῦ-
μα σημαίνειν οἷον πᾶν πρᾶγμα.

Πᾶσα γῆ πατρίς. τοῦτο μέρος ἐστὶ χρησμοῦ ὃν
ἀνεῖλεν ὁ θεὸς μελέῳ τῷ πελασγῷ περὶ νικήσεως
μαντευομένῳ. μέμνηται τοῦ χρησμοῦ καὶ μνασέ-
ας καὶ διονύσιος ὁ χαλκιδεύς.

Πολλοὶ θριοβόλοι. παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες.
φιλόχορος φησὶν ὅτι νύμφαι κατεῖχον τὸν παρ-
νασὸν τροφοὶ ἀπόλλωνος τρεῖς καλούμεναι θρίαι.
ἀφ' ὧν αἵ τε μαντικαὶ ψῆφοι θρίαι καλοῦνται,
ἔνιοι δὲ λέγου-
σι τὴν ἀθηνᾶν εὑρεῖν τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικήν.

Dionysi(us) Antino(us) Penelope Vlysses Euripides Meleos Mnaseas Dionysi(us) chalcide(nsis) Philochor(us)

Thriæ nymphę [illegible] nutrices apollinis

ἧς δὴ δοκιμούσης μᾶλλον τῶν Δελφικῶν χρησ-
μῶν τὸν Δία χαριζόμενον τῷ Ἀπόλλωνι τὰ δὴ
καταστῆσαι τὸν Δία τὴν ψῆφον μαντικήν. πά-
λιν οὖν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τοὺς Δελφικοὺς ἐρχο-
μένων χρησμοὺς τὴν Πυθίαν εἰπεῖν πολλοὶ θριοβό-
λοι παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες.

Πεύκης τρόπον. αὕτη τάττεται κατὰ τῶν παν-
ωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων. παρόσον ἡ πεύκη κοπεῖσα
οὐκέτι φύεται. μέμνηται δὲ αὐτῆς Στάφυλος ὁ Staphylus
Ναυκράτης.

Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι. παῦροι δέ τε βάκχοι.
παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ δὴ δόξαν ἐχόντων.

Πάντα ὀκτώ. Εὔανδρος ἔφη ὀκτὼ τοὺς πάν- Euander
των εἶναι κρατοῦντας θεούς. πῦρ. ὕδωρ. γῆν. οὐ-
ρανόν. σελήνην. ἥλιον. μίθραν. νύκτα. ἔνιοι δὲ
φασὶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὰ πάντα εἶναι ἀγωνίσματα Certamina oly
ὀκτὼ στάδιον. δίαυλον. ὁπλίτην. πυγμήν. παγ- pica octo ec
κράτιον. καὶ τὰ λοιπά. ἀφ' ὧν εἰρῆσθαι πάντα
ὀκτώ.

Πυραύστου μόρος. πτηνόν ἐστι ζωΰφιον. ὃ προσιπτά-
μενον τοῖς λύχνοις. καὶ δοκοῦν ἅπτεσθαι τοῦ πυ-
ρὸς κατακαίεται. μέμνηται καὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος Aeschylus
εἰπὼν δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.
εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς προξενούν-
των ἀπώλειαν.

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. φασὶ τοὺς

Darius — κᾶρας πολεμουμένους ὑπὸ δαρείου τοῦ πέρσου
κατά τινα παλαιὰν μαντείαν εἰρημένην αὐτοῖς
τοὺς ἀλκιμωτάτους προσθέσθαι συμμάχους.
ἐλθεῖν εἰς βραγχίδας καὶ τὸν ἐκεῖ θεὸν ἐρωτῆσαι εἰ μιλη-
Branchidarũ oraculum — σίους προσθοῖντο συμμάχους. τὸν δὲ ἀποκρί-
νασθαι· πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι. οὗτος
δὲ ὁ στίχος εἴρηται τὸ
πρότερον παρὰ
Anacreõ — ἀνακρέοντι
ὃς ἤκ-
Cyrus — Anacreon floruit maxĩe circa tẽpora cyri. — μα-
σε μάλιστα κατὰ κῦρον τὸν
πέρσην. τρίτος
δ' ἐστὶν ἀπὸ
κύρου δα-
ρεῖος.

Ρ

Rhadamãthys — ῥαδαμάνθυος ὅρκος. κρατῖνος φησὶν ἐπὶ
τῷ χηνὶ καὶ τῷ κυνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρ-
Cratinus — κον ῥαδαμάνθυι ἀνατιθέασιν. ὡς καὶ σωκράτης
Socrates — ἐν δευτέρῳ κρητικῶν. ἵνα μὴ θεοὺς ὀμνύωσιν.
Nemesis rhamnusia — ῥαμνουσία νέμεσις. ἐν ῥαμνοῦντι νεμέσεως ἵδρυ-
ται ἄγαλμα δεκάπηχυ ὁλόλιθον. ἔργον φει-
Phidias — δίου. ἔχει δὲ ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον. ἐξ οὗ
φησὶν ἀντίγονος ὁ καρύστιος πτυχίον τι μικρὸν ἐξ

Mali ramũ in manu gestat nemesis

Antigonus carystius

ηρτῆσθαι τῶν ἐπιγραφῶν ἔχον ἀγοράκριτος πά- Agoracritus pari
ριος ἐποίησεν. οὐ θαυμαστὸν δὲ καὶ ἄλλοι γὰρ πολλοὶ
ἐπὶ τῶν οἰκείων ἔργων ἕτερον ἐπιγεγράφασιν ὄνο-
μα. εἰκὸς οὖν καὶ τὸν φειδίαν τῷ ἀγορακρίτῳ συ-
γκεχωρηκέναι. ἦν γὰρ αὐτοῦ ἐρώμενος. καὶ ἄλλως ἐ-
πτόηται περὶ τὰ παιδικά.

Ῥηγίνων δειλότερος. τοὺς δειλοὺς ῥηγίνους ἔλεγον·
ξέναρχος γὰρ ὁ σώφρονος υἱὸς εἰς δειλίαν ἐκωμώδη- Xenarch9
σε τοὺς ῥηγίνους. Sophro

Σ

Σικελὸς ὀμφακίζεται. ἐπὶ τῶν τὰ μηδε-
νὸς ἄξια κλεπτόντων λέγεται ἡ παροιμία.
μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν σικελῶν. τὰς ἀβρώτους
ὄμφακας κλεπτόντων. μέμνηται ταύτης ἐπί- Epicharm
χαρμος.

Σαρδόνιος γέλως. αἰσχύλος ἐν τοῖς περὶ παροι- Aeschylus
μιῶν περὶ τούτου φησὶν οὕτως. οἱ τὴν σαρδὼ
κατοικοῦντες καρχηδονίων ὄντες ἄποικοι. τοὺς Sardiniam
ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας τῷ κρό- coloni cartha
νῳ ἔθυον γελῶντες καὶ ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους. ginenses te
αἰσχρὸν γὰρ ἡγοῦντο δακρύειν καὶ θρηνεῖν. τὸν οὖν nuere
προσποίητον γέλωτα σαρδόνιον κληθῆναι. τίμαι- Timeus
ος δέ φησιν αὐτοὺς ἱστάντας τοὺς γονεῖς ἐν οἷς μέλ-
λουσι βάλλεσθαι βόθροις παίειν σχίζαις καὶ κα-
ταρημνίζειν φθειρομένους δὲ αὐτοὺς γελᾶν

διὰ τὴν ἀπὸ τῶν τέκνων ἀδικίαν καὶ δόξαν τοῦ
μακαρίως καὶ καλῶς τελευτᾶν. τινὲς δὲ ἀπὸ
σαρδόος τῆς νήσου. φύεται γάρ τις βοτάνη ἐνταῦ
θα. ἧς οἱ γευσάμενοι μετὰ σπασμοῦ καὶ γέλωτος ἀ
ποθνήσκουσιν. ἄλλοι δὲ τὸν καθ᾽ ὑπόκρισιν γέλωτα
γινόμενον σαρδόνιον καλεῖσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ
Simonides σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσι. σιμωνίδης δέ φησι τὸν τα
λῶ πρὸ τῆς εἰς κρήτην ἀφίξεως οἰκῆσαι τὴν σαρδώ.
Talos καὶ πολλοὺς τῶν ἐν ταύτῃ διαφθεῖραι. οὓς τελευ
τῶντας σεσηρέναι καὶ ἐκ τούτου ὁ σαρδόνιος γέ
λως. περὶ δὲ τοῦ ταλῶ τοιόνδε μυθολογεῖται
φασὶν αὐτὸν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι. δοθῆναι
De Talo cretensi fabuloso δὲ μίνωϊ παρ᾽ ἡφαίστου εἰς φυλακὴν τῆς νήσου κρή
της. οὗτος φλέβα μίαν εἶχεν ἀπὸ αὐχένος ἄχρι
Minos σφυρῶν κατατείνουσαν. κατὰ δὲ τὸ δέρμα
τῆς φλεβὸς ἧλος διήρειστο χαλκοῦς. τρὶς δὲ ἑκά
στης ἡμέρας τὴν νῆσον περιερχόμενος ὁ ταλὼς ἐτή
ρει. διὸ καὶ προσπλέουσαν τὴν ἀργὼ μετὰ ἰάσο
Iason νος ὑποστρέφοντος ἀπὸ κόλχων ἐκώλυε τῇ νήσῳ
προσορμισθῆναι. ἀπατηθεὶς δὲ ὑπὸ μηδείας
ἀπέθανεν ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι διὰ φαρμάκων αὐ
τῆς μανίαν ἐμβαλούσης. ὡς δέ τινες ὑποσχομέ
νης ποιήσειν ἀθάνατον. καὶ τὸν ἧλον ἐξελούσης δι
αρρυέντος τοῦ ἰχῶρος σὺν ὅλῳ τῷ αἵματι οὕτως
αὐτὸν τεθνάναι. τινὲς δὲ αὐτὸν τελευτῆσαι λέγου
Poeas σιν ὑπὸ ποίαντος εἰς τὸ σφυρὸν τοξευθέντα.

Σαρπηδονία ἀκτή· τόπος οὗτος Θρᾴκης ἀεὶ κλύδωνας ἔχων καὶ κυματιζόμενος ἱερὸν Ποσειδῶνος· ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Σαρπηδονία περὶ Κιλικίαν καὶ ἄλλη πρὸς τῷ ὠκεανῷ Γοργόνων οἰκητήριον·

Sarpedonie quot

Συβαριτικὴ τράπεζα· ἀντὶ τοῦ ἐν πολυτελείᾳ· τρυφητοὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται·

Συβαρῖται διὰ πλατείας· παροιμία ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων·

Σικελὸς στρατιώτης· παροιμιῶδες ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώταις ὡς ἐπὶ πολὺ οἱ ὑπὸ Ἱέρωνα·

Σκορακίζειν· ἀντὶ τοῦ εἰς κόρακας πέμπειν ἐκφαυλίζειν·

Σύκον αἰτεῖς· αὕτη λέγεται κατὰ τῶν κολακευόντων· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργούς· βουλόμενοι παρ᾽ αὐτῶν λαμβάνειν τὰ πρώϊμα σῦκα· οἰωνίζοντο γὰρ ἑαυτῶν καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νέωτα·

Σῦκον ἐφ᾽ Ἑρμῇ· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐκκειμένων ἐπωφελεῖν τοῖς βουλομένοις· εἴποτε γὰρ φανείη σῦκον τοῦτο τῷ Ἑρμῇ ἀνατιθέασι· τοῦτο δὲ οἱ βουλόμενοι ἀνελάμβανον·

Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει· παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν· τίθεται ἡ παροιμία ἐπὶ γυναικῶν μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι· ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ ἐργάνη· εἴρηται δὲ ἀπὸ ὀνηλάτου· οὗ ὁ μὲν ὄνος εἰς πηλὸν ἐπεπτώκει·

Euripidẽs ὁ δὲ θεὸν βοηθεῖν ἐπεκαλεῖτο τὸν ἡρακλέα· μέμνηται ταύτης τῆς παροιμίας Εὐριπίδης· ἕτεροι δέ φασιν ὅτι μέλλων τις ἀγωνίσασθαι χρησμὸν παρὰ τῆς ἀθηνᾶς ἔλαβεν ὅτι νικήσει· ἐνστάντος δὲ τοῦ ἀγῶνος εἰσελθὼν εἰς τὸ θέατρον· καὶ κάτω βαλὼν τὰς χεῖρας εἱστήκει ἕως τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ ἐνικήθη·

Συρακουσία τράπεζα· ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων·

Συστομώτερος σκάφης· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς σκάφας φερόντων μετοίκων· διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον· οἷς οὐδὲ χαίρειν ἐφεῖτο· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι· ἐπειδὴ οἱ μέτοικοι σκάφας ἔφερον ἐν ταῖς πομπαῖς· μέμνηται

Menãder ταύτης μένανδρος ἐν ταῖς εὐνούχοις·

Σχῖνον διατρώγειν· εἰώθασι τὸν σχῖνον τρώγειν οἱ καλ-

Schinus albos facit λωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας·

dentes παρὸ καὶ τοὺς τοιούτους σχινοτρώκτας λέγουσιν·

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξένον δὲ μέλισσα· σει-

Sirẽ uolatile aial ρῆνα λέγουσι τῶν ἀδικῶν παρθένων μίαν· ἀλλὰ ζῷον ὑπόπτερον μελίσσῃ ἐοικὸς ὥς φησιν Ἀριστοτέ-

Aristoteles λης·

Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ· τοῦτο σο-

Sophocles φοκλέους ἐστὶν ἐξ αἴαντος τοῦ λοκροῦ· πλάτων

Plato δὲ εὐριπίδου φησὶν εἶναι τὸ ἰαμβεῖον· καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν ἐμπίπτει· πολλοὶ γὰρ ἀλλήλοις ὑποποιοῦνται·

Euripidẽs

Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες· τοῦτο ἐπιλέγουσιν οἱ ῥαψῳδοί· ὡς καὶ οἱ κιθαρῳδοί· ἀλλ' ἄναξ μάλα χαῖρε·

Σαυτὴν ἐπαινεῖς· αὕτη τῶν κατ' ἔλλειψιν λεγομένων ἐστί· τὸ δὲ πλῆρες ἔχει οὕτως· σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας γύναι· Ἀστυδάμας γὰρ ὁ Μορσίμου εὐημερήσας ἐν τῇ ὑποκρίσει Παρθενοπαίου, ἐψηφίσθη εἰκόνος ἐν τῷ θεάτρῳ ἀξιωθῆναι· γράψας αὐτὸς ἐπίγραμμα ὁ Ἀστυδάμας ἔχων ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν βουλήν· οἱ δὲ ἐψηφίσαντο ὡς ἐπαχθὲς αὐτὸ μηκέτι ἐπιγραφῆναι· διὸ καὶ σκώπτοντες αὐτὸν οἱ ποιηταὶ ἔλεγον· σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας γύναι·

Astydamas
Morsimos
Parthenopaei

Συρβήνης χορός· αὕτη τέτακται κατὰ τῶν ἀτάκτων χορῶν· ἀπὸ τοῦ τινὰς τοῖς ὑσὶν ἐπιφαίνειν σύρβας· σύρβην δὲ τὸν τάραχον ἔλεγον·

σύρβη

Σκυτηβλέπει· μέμνηται αὐτῆς Εὔπολις ἐν Χρυσογένει· φησὶ γὰρ ἀτεχνῶς μιμοῦ τὸ λεγόμενον σκυτηβλέπει· εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῖς ὑποψίαις καὶ διακειμένοις πρὸς τὰ μέλλοντα κακά·

Eupolis

ἀ ἀπὸ τρίποδος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων. ἤτοι ἀπὸ τοῦ δελφικοῦ τρίποδος, ἢ ἀπὸ τοῦ πυθαγορικοῦ. τινὶ γὰρ πονηρῷ χρωμένῳ πολλὰ ἄτοπα ὁ βίος ἀνέβαλε. καὶ τέλος ἔπεμψε ταῦτά τοι ἐκ τρίποδος δελφικοῦ ἐφράσατο φοῖβος.

Tantalus Τάλαντα ταντάλου. διεβεβόητο ὁ τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ ὥς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι. διπλῶς δὲ συμβέβηκεν εἶναι τὴν παροιμίαν καὶ τὴν μὲν ταντάλου τάλαντα ταλαντίζεται. τὴν δὲ ταντάλου τάλαντα.

Τὸ δωδωναῖον χαλκεῖον. κεῖται παρὰ μενάνδρῳ ἐν τῷ ἀρρηφόρῳ. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων καὶ μὴ διαλειπόντων. φασὶ γὰρ ἐν δωδώνῃ χαλκεῖον ἐπὶ κίονος ἐν μετεώρῳ κεῖσθαι. ἐπὶ δὲ ἑτέρου πλησίον κίονος ἑστάναι τὸν παῖδα ἐξηρτημένον μάστιγα χαλκῆν. πνεύματος δὲ κινηθέντος μεγάλου τὴν μάστιγα πολλάκις εἰς τὸν λέβητα ἐκπίπτειν καὶ ἠχεῖν οὕτω τὸν λέβητα ἐπὶ χρόνον πολύν.

Menander

Dodone

Τερμέρια κακά. τὰ μεγάλα καὶ παροιμία ἐντεῦθεν.

Τετράδι γέγονας. παροιμία τὸν ἡρακλέα γάρ φησι τετράδι γεννηθῆναι. καὶ ἔνδοξον ὄντα καὶ ἐπιφανέστατον ἄλλῳ ταλαιπωρεῖν. ἔστιν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. μέμνηται ταύτης

πλάτων ὁ κωμικός· φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ τερατώδη Plató
θεὸν νομισθῆναι.

Τρυγόνος λαλίστερος· μέμνηται ταύτης μέναν- Menandr
δρος ἐν πλοκίῳ· ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ
στόματι ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέλεσιν ἠχοῦσι.
λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων.

Τενέδιος ἄνθρωπος· τέννης ὁ κύκνου διαβληθεὶς Tenes
ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς λάρνακα ἐσώθη διὰ τῆς Cygnus
θαλάσσης εἰς τένεδον τὴν νῆσον· ἐνομοθέτησεν οὖν
ἐπὶ τῶν δικῶν ἵστασθαι ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχον-
τα κατὰ νώτα τοῦ κρίνοντος καὶ τοῦ κρινομέ-
νου· ἵνα ὁ ἁλοὺς εὐθὺς τῷ πελέκει πληγεὶς ἀπο-
θάνῃ. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία καὶ ἐπὶ τῶν φοβερῶν
τὰς ὄψεις· ὁ γὰρ τὸν πέλεκυν ἔχων φοβερὸς ἐφε-
στήκει· μέμνηται ταύτης ἐν ἐφεσίῳ μένανδρος. Menander

Τὰ ναννάκου· εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν θαυμα-
ζομένων ἐν παλαιότητι ἢ ἐπὶ τῶν πολλὰ θρηνούν-
των· νάννακας γὰρ ἐγένετο φρυγῶν βασιλεὺς ὡς Nannacas
φησὶν ἑρμογένης ἐν τοῖς φρυγίοις πρὸ τῶν δευκα- Hermogenes
λίωνος χρόνων· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατα- Deucalió
κλυσμὸν συναγαγὼν πάντας εἰς τὰ ἱερὰ μετὰ
δακρύων ἱκέτευεν· ἡρώδης δὲ ἐν ἰάμβοις φη- Herodes
σὶν ἵνα τὰ ναννάκου κλαύσω.

Τὰ τρία τῶν εἰς τὸν θάνατον· μέμνηται ταύτης ἀ- Alexander
λέξανδρος ἐν αἰτωλοῖς· ἀριστείδης μὲν οὖν φησὶν Aristides
ὅτι ὁ μαντευόμενος ἐν δελφοῖς σεσημασμένον

Tithonus γήρως ἐπάγεται. ἱστορεῖται δὲ ὅτι Τιθωνὸς κατὰ χρόνῳ τὸ γῆρας ἀποθέμενος τέττιξ ἐγένετο· ὥς φησι Clearch Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ βίων.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. ἐπὶ τῶν αἱρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων εἴρηται ἡ παροιμία. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἀπείρως δραττομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. μέμνηται Sophocles ταύτης Σοφοκλῆς.

Υ

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ. παροιμία ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος καθεύδει.

Ὕλαν κραυγάζειν. ἐπὶ τῶν μάτην βοώντων ἡ παροιμία εἴρηται. ἐπειδὴ τὸν Ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον Hylas ὁ Ἡρακλῆς ἀποβὰς τῆς Ἀργοῦς καὶ μετὰ κραυ- Hercules γῆς πολλὰ ζητήσας οὐχ εὗρεν. ἱστορεῖται δὲ περὶ τοῦ Ὕλα ὅτι ἡρπάγη παρὰ τῶν νυμφῶν διὰ κάλλος. φασὶ γάρ τινες καὶ τὸν Ἡρακλέα σύμπλουν Jason γενέσθαι τῷ Ἰάσονι μετὰ καὶ τοῦ Ὕλα. διὰ δὲ τὴν τούτου ἀπώλειαν λυπηθέντα τὸν Ἡρακλέα εἰς Μυσίαν ἀπολειφθῆναι. ἐκ τότε γὰρ οἱ Ἀργοναῦ- Hyle historia ται προσχόντες τὸν Ὕλαν Ἡρακλέους ἐρώμενον πρὸς θήραν πέμπουσιν. ὁ δὲ διὰ κάλλος ὑπὸ νυμ- Polyphemus φίδων ἁρπαγεὶς ἀνεβόησε. καὶ Πολύφημος ἀκού

σας αὐτοῦ βοήσαντος σπασάμενος τὸ ξίφος ἐδί-
ωκεν. ὑπὸ λῃστῶν ἄγεσθαι νομίζων. καὶ δηλοῖ πε-
ρὶ τούτου ἡρακλεῖ ζητήσαντι δὲ πολλὰ τὸν ὕ-
λαν ἡρακλέους καὶ μὴ ὑποστρέψαντος διὰ λύ-
πην. ἐπεὶ τὸν ζητούμενον οὐχ εὗρεν ἡ ναῦς ἀνή-
χθη. καὶ ἡρακλῆς πρὸς ἄργος ὑπέστρεψεν.

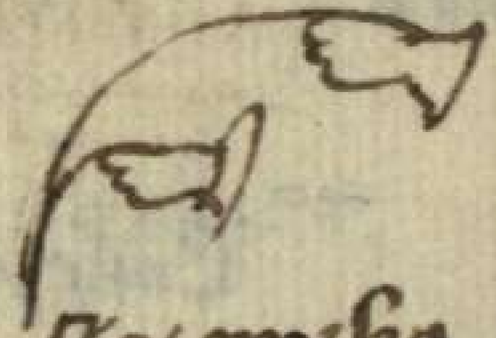

ex mysia her cule argos repedasse

Ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκης. τοῦτο
δημητρίου τοῦ ἁλικαρνασέως φασὶν εἶναι. λέγον-
τος οἶνος τοῦ χαρίεντι φέρει ταχὺς ἵππος
ἀοιδῷ. ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκης

Demetrius halicarnasen

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. φύλλος ἐγένετο πένταθλος ποντίος ὃς ἐδόκει μέγιστα δισκεύειν καὶ ἅλλεσθαι. ἐπειδὴ αὖ ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους πεντήκοντα πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἥλατο τὸ σύμβαν εἰς παροιμίαν περιέστη

Phyllus

Ὕδωρ παραρρεῖ. αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν παντὸς ἔργου ἐπαγγελλομένων κατὰ πράξεσθαι τὸ προκείμενον. μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς εἰσρέοντα πλοῖα εἰσβαινόντων καὶ παραβαλλομένων τῷ κινδύνῳ. μέμνηται αὐτῆς κρατῖνος ἐν δραπέτησιν.

Cratinus

Ὑπερού περιτροπή. αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. μέμνηται αὐτῆς φιλήμων ἐν ἥρωσιν.

~~Hyppe~~

Philemo

Ὕδραν τέμνεις. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται ἡ παροιμία διὰ τὰς τῆς ὕδρας κεφαλὰς ἃς τέμνων

ὁ Ἡρακλῆς· οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει τῆς ὕδρας· ἀναδιδούσης δύο ἀντὶ τῶν κοπτομένων κεφαλάς. ἡ δὲ ὕδρα θηρίον ἦν μέγιστον ἐν τῇ Λέρνῃ τρεφόμενον κεφαλὰς ἔχουσα ὀκτὼ μίαν μέσην ἀθάνατον. ταύτην κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως ὁ Ἡρακλῆς ἔκτεινεν. ἅρματα γὰρ ἐπιβὰς ἡνιοχοῦντος Ἰολάου παρεγένετο εἰς Λέρνην ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε. καὶ βάλλων βέλεσιν ἠνάγκασεν αὐτὴν ἐξελθεῖν. καὶ κρατήσας τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμνεν. ἀλλ' οὐδὲν ἀνύειν ἠδύνατο. μιᾶς γὰρ κοπτομένης δύο ἀνεφύοντο. προσκαλεσάμενος οὖν βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ἐπέταξεν αὐτῷ μέρος τι καταπρῆσαι τῆς ἐγγὺς ὕλης. καὶ τοῖς δαλοῖς ἐπικαίειν τοὺς τόπους τῶν τετμημένων κεφαλῶν. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἰολάου κωλύοντος ἀναφυομένας Ἡρακλῆς περιγίνεται τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας· τὸ σῶμα δὲ τῆς ὕδρας ἀνασχίσας· καὶ τῇ χολῇ ταύτης τοὺς οἰστοὺς βάψας θανατηφόρους ἐργάσατο.

Hydra

Eurysthe

Iolaus

Ὑγιέστερος κρότωνος. ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων ἡ παροιμία ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρότωνος· λεῖον γάρ ἐστιν ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυχῆς. καὶ μηδὲν ἔχον σίνος. μέμνηται τούτου Μένανδρος ἐν Λοκροῖς.

Croto animal

Menader

Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. μέμνηται ταύτης ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ Μένανδρος. λέγουσι δὲ ὅτι Δημοσθένης ὁ

Menader

Demosthenes

ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος
οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν εἶπεν. ἀκούσατε
ὦ ἄνδρες διηγήματος τερπνοῦ. νεανίσκος ποτὲ
ὄνον ἐμισθώσατο ἀθήνηθεν μεγάραδε. μεσημβρί
ας δὲ καταλαβούσης καταλύσας τὸν γόμον, γόμον
ἀπῆλθε εἰς τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. ἐκβαλλόμενος δὲ ὑ
πὸ τοῦ ὀνηλάτου πρὸς βίαν διεφέρετο. μεμι-
σθωκέναι καὶ τὴν σκιὰν λέγων. ἀντιλέγοντος δὲ
ὀνηλάτου καὶ φάσκοντος τὸν ὄνον μεμισθωκέναι
εἰς δικαστήριον εἰσῆλθον ἀμφότεροι. εἰπὼν δὲ
ταῦτα ὁ δημοσθένης κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος.
ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τῆς δίκης τὸ τέλος
μαθεῖν εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος.
ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν ὦ ἄνδρες ἐπιθυμεῖ
τε. ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς
οὐδὲ τῆς φωνῆς ἀνέχεσθε. ἔνιοι δὲ λέγουσιν ὅτι
ἀθήνηθεν εἰς δελφοὺς τὸν ὄνον ἐμισθώσατο. ὅθεν
φασὶ καὶ αὐτὸς ὁ δημοσθένης περὶ τῆς ἐν δελφοῖς Demosthens
σκιᾶς φησί. καὶ ὁ πλάτων δὲ καὶ ἄλλοι πολλοί Plato
καὶ ἀρχίππῳ δὲ κωμῳδία γέγονεν ὄνου σκιά. Archipp9
τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν περὶ μηδενὸς χρησίμου φι
λοτιμουμένων.

Ὑπὲρ τὰ καλλικράτους. κλέαρχος φησὶν ὅτι Clearch9
καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν καρύστῳ πλουσιώτα Callicrates
τος. ἐπειδὴ οὖν ἐθαύμαζόν τινα οἱ καρύστιοι ἐπὶ
πλούτῳ ὑπερβολικῶς ἔλεγον. ὑπὲρ τὰ

Aristotels καλλικράτους. ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ. καλλικράτην τινὰ πρῶτον δικαστῶν τοὺς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

Ὑπερβερεταῖα. ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται. παρὰ γὰρ μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὑπερβερεταῖος ἀναγράφη.

Φ

Φόνου πτερόν. τὸν διὰ τῶν οἰστῶν πτερόεντα ἢ ταχὺν. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν. ἐπὶ τῶν ἀναλισκόντων ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἡ παροιμία εἴρηται. ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας μισθοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάττουσιν ὑπ᾽ αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν.

Philipp Φρουρῆσαι ἐν ναυπάκτῳ. φιλίππου ναύπακτον ἑλόντος ἀχαιοὶ

Naupaltos a philippo capta ἀπέσφαξαν. καὶ παυσανίαν τὸν ἄρχοντα τῆς φρουρᾶς ἀπέκτειναν ὥς φησι θεόπομπος.

Pausanias

Theopomp

Φιλίππου ἀλεκτρυών. αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων. ἀλεκτρυὼν γάρ τις ἐγένετο Φιλίππου στρατηγὸς ὃν ἀπέκτεινεν ὥς φασι Χάρης ὁ Ἀθηναῖος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Ἡρακλείδης ὁ κωμικὸς καὶ Ἀντιφάνης.

Φωκαέων ἀρά. οἱ Φωκαεῖς ποτὲ τῆς αὐτῶν ἐκπεσόντες ἐπηράσαντο μηδέποτε κατελθεῖν εἰς αὐτήν. μέμνηται ταύτης Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ.

Φασηλιτῶν θῦμα. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναιμῶν λέγεται. φασὶ γὰρ τοὺς Φασηλίτας ταρίχους τοῖς θεοῖς θύειν.

Φώκου ἔρανος. αὕτη λέγεται κατὰ τῶν εὐωχίας συναγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμου πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων ἐράνους συνῆγε. καὶ ἑστιῶν τοὺς μνηστῆρας ἀνεβάλλετο τὸν γάμον.
ὀργισθέντες
οὖν ἐκεῖ-
νοι
ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον

Alectryo
Philipp
Chares
Heraclides
Antiphans
Herodotus
Phaselite
Phocus

Plato
Periandr
Pittacus

[Χ]αλεπὰ τὰ καλά· παροιμία ἧς μέμνηται
καὶ πλάτων· ἐλέχθη δὲ ἐντεῦθεν· περίαν
δρον τὸν κορίνθιον κατ᾿ ἀρχάς, μὲν εἶναι δημοτι
κόν· ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλεῖν· καὶ
τυραννικὸν ἀπὸ δημοτικοῦ γενέσθαι· καὶ ταῦ
τα πιττακὸν πυθόμενον τὸν μιτυληναῖον καὶ δεί
σαντα, περὶ τῆς αὐτῆς γνώμης φυγεῖν τότε τυ
ραννοῦντα μιτυληναίων· ἀλλὰ πυνθανομένων δι᾿
ἣν αἰτίαν ἀφίστατο τῆς ἐξουσίας εἰπεῖν τὸν πιττα
κόν· ὡς ἄρα χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· νομίσαν-
τα διὰ τὰ συμβάντα τῷ περιάνδρῳ δυσχερέ
στατον εἶναι τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην· σόλωνα δὲ
ταῦτα πυνθανόμενον εἰπεῖν χαλεπὰ τὰ κα-
λὰ καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν· ἄλλοι δὲ τὸ
χαλεπὸν ἀκούουσιν ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου· ἀδύνα
τον οὖν εἶναι ἔφασαν τὸ ἀγαθόν·

Solo

Χαραδραῖος λέων· ὁ παρὰ ταῖς χαράδραις ἢ μὴ
τὸν θεσπιακὸν λέγει· ὃν πρῶτον ἀνεῖλεν ἡρακλῆς
ἐν θεσπίαις· χαράδρα δὲ καλεῖται ὁ τόπος·

Charadra loc

Χάραξ τὴν ἄμπελον· παροιμία ὅταν ὑπὸ τοῦ
σώζοντος τὸ σωζόμενον πάθῃ· ἀναγράφει δὲ αὐ
τὴν κακῶς ἀριστοφάνης· ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν
ἄμπελον·

Aristoph

Χαρώνιος θύρα· μία τοῦ νομοφυλακίου θύρα δι᾿
ἧς οἱ καταδίκοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται·

Χαῖρε φίλον φῶς· γραῦς θέλουσα ἀκολασταίνειν

γυμνὴν ἵνα μὴ τῶν ῥακώσιν τοῦ σώματος ἐλέγξῃ τοῦ λύχνον ἀποσβέσασα εἶπε χαῖρε φίλον φῶς.

Χρήματα ἀνήρ. αὕτη ἀποφθεγματικὴ ἐστὶν ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν. μέμνηται αὐτῆς πίνδαρος. ἀλκαῖος δὲ ὁ ποιητὴς ὑπὸ ἀριστοδήμου τοῦ λακεδαιμονίου εἰρῆσθαι ταύτην φησίν. [Pindar] [Alc] [Aristodem]

Χειροβρῶτι δεσμῷ. τοῖς ποντικοῖς ἱμᾶσι διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν. βέλτιον δεσμὸν ἀκούειν τὸν ἀποβιβρώσκοντα τὼ χεῖρε. ἐδεήθη γὰρ ἔν τινι πετραίῳ στησίχορος ἐν μαρχεῖν τῶν ἐπὶ πελίαν ἄθλων. [Stesichor] [Pelias]

Χθόνια λουτρά. τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐκομίζετο γὰρ ἐπὶ τοὺς τάφους λουτρά.

Χειρώνειον ἕλκος. τὸ ἀπὸ πολλῆς στάσεως ἐν τοῖς ποσὶ γινόμενον τραῦμα καὶ διηνεκῶς ἰχῶρας ἐκκρίνον. τοξευθεὶς γὰρ ὑπὸ ἡρακλέους ὁ χείρων μάχῃ πρὸς κενταύρους ἐνστησαμένου ἀνίατον ἔσχεν ἕλκος περὶ τὸν πόδα. διὸ καὶ ἀπέθανεν. ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνιάτων προήχθη τραυμάτων. [Chiro ab hercule sagitta ictus]

Aristoph. Colophonij Herodot.

Χρυσὸς ὁ κολοφώνιος. μέμνηται ταύτης ἀριστοφάνης ἐν κωκάλῳ. εἴρηται δὲ παρόσον οἱ κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται. καὶ ἡρόδοτος δὲ κολοφώνιον καλεῖ τὸν ἄριστον χρυσόν.

Χαμαιαντλᾶς. πλίνθον πλωτᾶς. φακὸν κόπτεις. αὗται πᾶσαι ἐπὶ τῶν τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων εἴρηνται.

Ψ

Herculea lauacra Pindar.

Ὡρα ἡρακλέος. ἢ τῶν ἡρακλέων λουτρῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν. ἡ γὰρ ἀθηνᾶ τῷ ἡρακλεῖ ἀνῆκε πολλαχοῦ θερμὰ λουτρὰ πρὸς ἀνάπαυλαν τῶν πόνων. ὡς φησὶ καὶ πίνδαρος ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς περὶ ἡρακλέους.

σπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡ μὲν γυνή. Ταύτης Πολύζηλος μέμνηται ἐν Μουσῶν γοναῖς ὑποτίτιμος πολλὰς θυγατέρας ἀπογεννώσης. ἐπειδὴ Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας πόλιν φασί ποτε εὐθηνῆσαι δόρασί τε καὶ πλήθει τετρώρων ἁρμάτων. οἱ δὲ φασὶν οὐ τὴν πόλιν ἀλλὰ τὴν ἡρωΐδα Χαλκίδα εἰρῆσθαι. Κομβὼ γάρ φασι τὴν ἐπικληθεῖσαν Χαλκίδα ἐπειδὴ ὅπλα χαλκᾶ ἐποιήσατο πρώτην συνοικήσασαν ἀνδρὶ ἑκατὸν παίδων γενέσθαι μητέρα ὥς ἱστοροῦσιν οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ συγγράψαντες. καὶ Ἀρίστος ὁ Σαλαμίνιος.

Polyzelo

Chalcis V.

Combe

Combe muli ex nota pro metamorphosi ouidij

Aristo

Ὡς οὐχ ὑπάρχων. ἀλλὰ τιμωρούμενος. ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν Ὀλυνθίᾳ.

Menander

Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελὼν σεμνύνεται. οἱ μὲν ἱερὰν φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελουμένην ὀχυρὰν καὶ δυσκαθαίρετον.
οἱ δὲ λόγον φασὶν εἶναι
ἐν Ἄργει τῶν πάνυ
ἀκμαζόντων νε-
ανίσκων ἐν
ἀσπίδα
καθελ
σθαι
.

Τέλος. ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ.

¶ Impressum Florentie: Impẽsis ac Cura Phylippi de zunta Florentini. Anno domini.m.cccc.lxxxxvii.

REAL ACADEMIA BIBLIOTECA DE LA HISTORIA

Baltasar
Loras

In